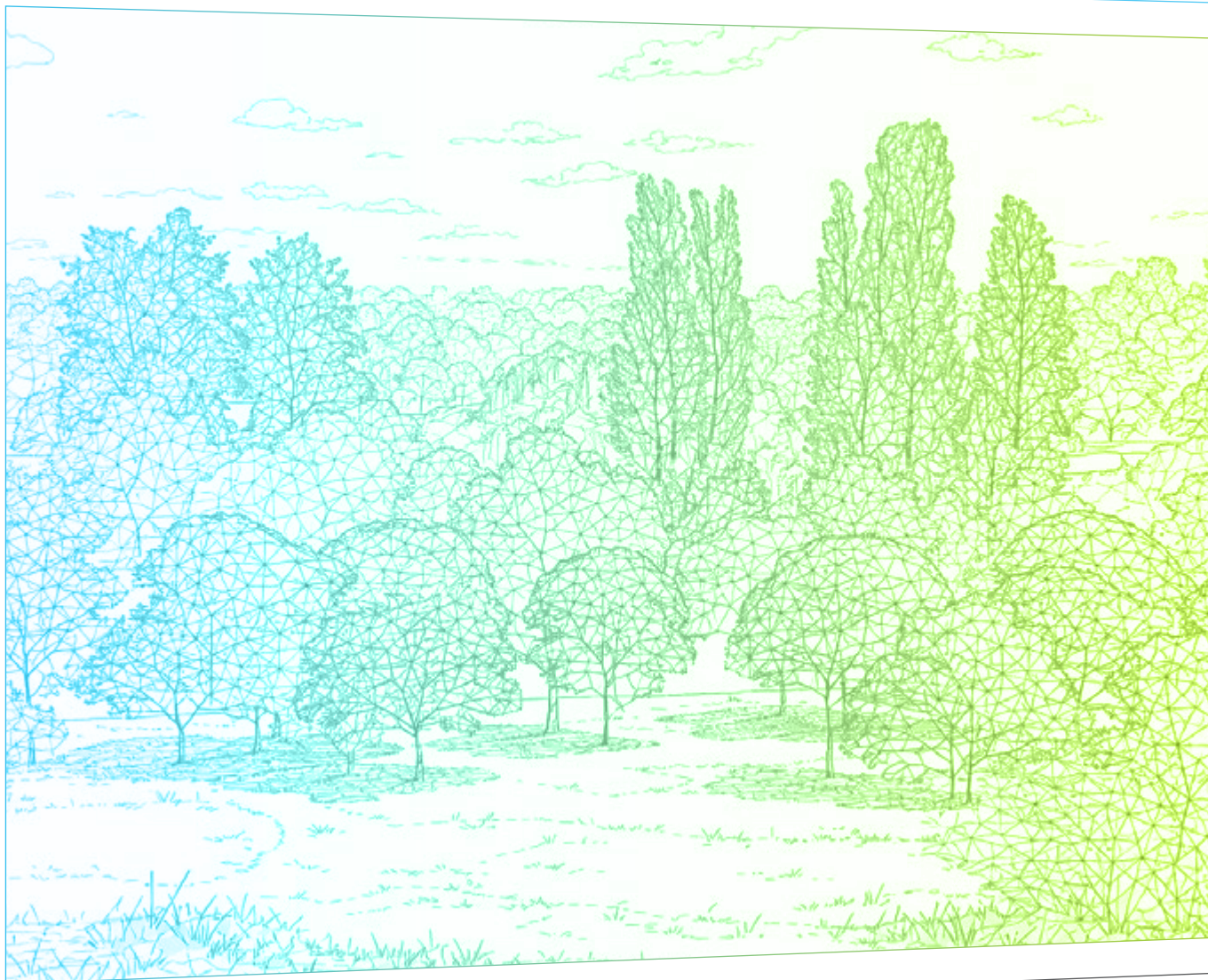

VEGETAȚIA DIN PARCUL TINERETULUI

raport de specialitate

material realizat de:
peisagist **Diana Culescu**
arborist **Andreea Răducu-Lefter**
peisagist **Mihai Culescu**

Material realizat de:
peisagist **Diana Culescu**
arborist **Andreea Răducu-Lefter**
peisagist **Mihai Culescu**

Beneficiar:
Asociația Parcul Natural București
Elaboratori:
RPR Birou de studii contemporane S.R.L.
Maple Architectural Design S.R.L.

 Facebook:
Asociația Parcul Natural București

 Instagram:
@parculnaturalbucuresti

 YouTube:
@parculnaturalbucuresti

 Web:
www.parculnaturalbucuresti.ro

 E-mail:
contact@parculnaturalbucuresti.ro

 LinkedIn:
Bucuresti Nature Park Association

VEGETAȚIA DIN PARCUL TINERETULUI

raport de specialitate

Raportul este rezultatul unei cercetări în teren, realizată în vara și toamna anului 2025 de specialiști în peisagistică și arboricultură de la RPR Birou de studii contemporane S.R.L. și Maple Architectural Design S.R.L., la solicitarea Asociației Parcul Natural București. Design editorial realizat de Kuantum Studio.

Studiul face parte din proiectul „Reziliență climatică pentru Parcul Tineretului”, implementat de Asociația Parcul Natural București. În mod complementar, în cadrul aceluiași proiect sunt programate intervenții pilot în teren pentru regenerarea arborilor maturi aflați în declin biologic, activități de cunoaștere, plantări de arbori și amenajarea unei grădini de ploaie. Proiectul este finanțat prin programul strategic Platforma de mediu pentru București, inițiat de Fundația Comunitară București și ING Bank România, prin runda susținută de Orange Romania.

București, 2026

CUPRINS

1. Preambul

1.1. Stratul arboricol: între masive monospecie și declin fiziologic	7
1.2. Stratul arbustiv: degradare structurală și caracter invaziv / invadant	8
1.3. Stratul acoperitorilor de sol: caracter rezidual și eroziune	8

2. Stratul arboricol

2.1. Aspecte generale	9
2.1.1. Situația existentă	9
2.1.2. Scopul și obiectivele studiului arboristic	25
2.1.3. Metodologii de referință	25
2.2. Metodologia de analiză	26
2.2.1. Principii generale de evaluare	26
2.2.2. Etapele analizei	26
2.2.3. Clasificarea vitalității arborilor – metoda ARCHI	26
2.2.4. Evaluarea riscului arboricol – metodologia ISA	26
2.2.5. Limitările metodologice	26
2.3. Structura și compoziția vegetației	27
2.3.1. Caracteristici generale	27
2.3.2. Specii de arbori dominante	27
2.3.3. Distribuția vegetației arboricole pe zone funcționale	27
2.3.4. Analiza diversității și stadiul actual	28
2.4. Evaluarea riscului arborilor	28
2.4.1. Principii generale	28
2.4.2. Nivelurile de risc conform ISA TRAQ	28
2.4.3. Metodologia de aplicare în teren	28
2.4.4. Rezultatele evaluării pe zone funcționale	29
2.4.5. Distribuția procentuală a riscurilor	29
2.5. Concluzii referitoare la stratul arboricol	29
2.5.1. Sinteza rezultatelor evaluării	29
2.5.2. Sinteza problemelor identificate	30
2.5.3. Concluzii referitoare la riscul arboricol	30
2.5.4. Concluzii generale referitoare la stratul arboricol	30
2.6. Recomandări pentru stratul arboricol	31
2.6.1. Obiectivele generale ale gestionării vegetației arboricole	31
2.6.2. Principii directe ale intervențiilor	31
2.6.3. Lucrări recomandate pe termen scurt (0-2 ani)	31
2.6.4. Lucrări recomandate pe termen mediu (2-5 ani)	31
2.6.5. Lucrări recomandate pe termen lung (peste 5 ani)	32
2.6.6. Recomandări privind gestionarea riscului arboricol	32
2.6.7. Recomandări privind planificarea lucrărilor de gestionare	33
2.6.8. Sinteza recomandărilor pentru stratul arboricol	34

3. Stratul arbustiv

3.1. Situația existentă	35
3.2. Concluzii referitoare a stratul arbustiv	41
3.3. Recomandări pentru stratul arbustiv	41
3.3.1. Obiectivele generale ale gestionării vegetației arbustive	41
3.3.2. Principii directe ale intervențiilor	42
3.3.3. Lucrări recomandate pe termen scurt (0-2 ani)	42
3.3.4. Lucrări recomandate pe termen mediu (2-5 ani)	43
3.3.5. Lucrări recomandate pe termen lung (peste 5 ani)	43
3.3.6. Tipuri de intervenții recomandate	44
3.3.7. Sinteza recomandărilor pentru stratul arbustiv	47

4. Stratul acoperitorilor de sol

4.1. Situația existentă	48
4.2. Concluzii referitoare la stratul acoperitorilor de sol	51
4.3. Recomandări pentru stratul acoperitorilor de sol	51
4.4. Sinteza recomandărilor pentru stratul acoperitorilor de sol	59

5. Recomandări cu caracter general

5.1. Aplicarea principiului “planta potrivită la locul potrivit”	60
5.2. Selectarea speciilor	60
Instrumente și echipamente specializate	63
5.3.1. Recomandări cu caracter general	63
5.3.2. Recomandări privind instrumentele pentru tăieri aplicate arborilor	66
5.3.3. Recomandări privind instrumentele pentru tăieri aplicate arbuștilor	66
5.3.4. Alte recomandări referitoare la echipamente pentru tăieri	70
5.4. Soluții tehnice și echipamente pentru protejarea solului	71
5.5. Informare și educare	73

BIBLIOGRAFIE

ANEXA 1

Specii de arbori identificate în cadrul Parcului Tineretului în toamna anului 2025	80
--	----

ANEXA 2

Specii de arbuști identificate în cadrul Parcului Tineretului în toamna anului 2025	92
---	----

Planșa 1

Starea palierului arboricol	95
-----------------------------	----

Planșa 2

Intenția inițială de amenajare	96
--------------------------------	----

Planșa 3

Poziționarea masivelor de arbori monospecie	97
---	----

VEGETAȚIA DIN PARCUL TINERETULUI

raport de specialitate

1. Preambul

Parcul Tineretului reprezintă unul dintre cele mai ample și importante spații verzi din București, având o suprafață de aproximativ 80 de hectare și fiind realizat cu precădere în anii '70, în contextul extinderii rețelei de parcuri urbane din sudul orașului. Conceput ca un parc cu funcțiuni recreative, sportive și peisagere, el deservește atât comunitățile din zonele adiacente – Tineretului, Timpuri Noi, Berceni – cât și vizitatori din întreg orașul. Structura sa combină suprafețe extinse de apă, versanți vegetalizați, zone împădurite, spații pentru activități sportive și zone de loisir, contribuind în mod esențial la calitatea vieții urbane și la continuitatea coridoarelor ecologice ale capitalei.

Paleta vegetală a Parcului Tineretului este formată în principal dintr-un **fond divers de arbori și arbuști**, la care se adaugă un **strat erbaceu dominat în prezent de specii ruderales**. Vegetația existentă reflectă atât elemente ale amenajării inițiale, cât și intervenții succesive, realizate în perioade diferite și cu grade variabile de reușită. Fondul arboricol matur oferă identitate peisageră parcului și joacă un rol ecologic major, însă pe teren se remarcă și numeroase plantații recente (în principal masive monospecie), un fond de arbuști îmbătrânit sau afectat de tăieri necorespunzătoare, precum și un strat erbaceu cu valoare ornamentală și ecologică redusă.

Principalele constatări în legătură cu palierul vegetal ce intră în alcătuirea Parcului Tineretului sunt descrise pe scurt în secțiunile de mai jos. De asemenea, în capitolele 2, 3 și 4 oferă o descriere detaliată a analizelor de teren pentru fiecare strat vegetal, descrieri urmare și de recomandări pentru gestionarea fondului vegetal.

1.1. Stratul arboricol: între masive monospecie și declin fiziologic

Palierul arboricol constituie elementul dominant al parcului, fiind identificat prin prezența a peste 46 de specii și a unui efectiv estimat la aproximativ 6.500–7.000 de arbori. Structura acestuia este definită în principal de masive compacte monospecie, de dimensiuni considerabile. Cele mai ample grupuri monospecie sunt formate din *Sophora japonica* (salcâm japonez) și *Pinus nigra* (pin negru), urmate de plantații consistente de *Taxodium distichum* (chiparos de baltă) și *Morus alba* (dud alb). Deși aceste masive par stabile pe termen scurt, ele reprezintă o vulnerabilitate majoră pe termen lung: uniformitatea masivelor predispune la dispariția simultană a unor porțiuni extinse de vegetație în cazul apariției unor factori de stres biotic sau abiotic, fenomen documentat deja în cadrul parcului în cazul unor grupuri de *Quercus rubra* (stejar roșu).

În zonele cu plantații plurispecie, lipsa unei gestionări adecvate a condus la apariția unor probleme cauzate de competiția pentru lumină. Astfel, o serie de arbori care fac parte din aceste plantații prezintă defecte morfologice evidente: coronamente asimetrice, trunchiuri înclinate și o dezvoltare verticală excesivă. Situația este mai

problematică în special pe versanții parcului, unde stresul hidric și edafic a dus la uscarea a numeroase exemplare, sensibilitatea fiind accentuată de lipsa unui strat de sol profund. În zona riverană lacului, deși speciile de *Salix* sp. (salcie) și *Taxodium distichum* (chiparos de baltă) contribuie la conturarea specificului peisajului, multe exemplare sunt degradate sau au acaparat aleile, în timp ce altele au dispărut, lăsând goluri însemnate.

Intervențiile recente au introdus probleme noi. Se remarcă în acest sens utilizarea unor forme horticoale conduse (de exemplu *Prunus cerasifera* 'Nigra' – corcoduș roșu), care necesită tăieri specializate. În lipsa unei gestionări specializate, utilizarea unor astfel de exemplare s-a soldat în timp cu deformări ale coroanelor și ruperi de ramuri sub propria greutate.

În cadrul palierului arboricol, se remarcă și o serie de plantațiile foarte tinere, realizate cu material forestier, care însă nu au momentan un impact semnificativ asupra microclimatului parcului.

Evaluarea riscului indică faptul că, deși majoritatea arborilor prezintă un risc scăzut, aproximativ 5% se află în stare de risc extrem, inducând senzația de nesiguranță pentru utilizatorii parcului și necesitând intervenții urgente.

1.2. Stratul arbustiv: degradare structurală și caracter invaziv / invadant

Palierul arbustiv, compus dintr-un minim de 18 specii identificate pe teren, se prezintă ca un ansamblu eterogen și puternic afectat de practici de întreținere inadecvate.

Principala disfuncție observată este aplicarea uniformă a tăierilor mecanice, fără a se ține cont de arhitectura naturală a plantelor. Această abordare a transformat arbuștii în forme geometrice forțate, determinând degarnisirea bazei, îmbătrânirea accelerată și pierderea capacității de înflorire. Gardurile vii, menite să filtreze poluarea și să ofere intimitate utilizatorilor parcului, și-au pierdut funcționalitatea, devenind transparente la nivelul solului și inestetice.

Plantațiile decorative, precum grupurile de trandafiri (*Rosa* sp.) amplasate de-a lungul axului nord-sud, au o stare precară generată - pe lângă tăieri inadecvate - și de lipsa mulcirii și instalarea competiției cu o serie de plante erbacee.

Un fenomen care periclitează integritatea compoziției peisagistice este expansiunea necontrolată a speciilor invazive / invadante, în special *Lycium barbarum* (goji). Aceasta a colonizat început să colonizeze o serie de taluzuri și, în unele cazuri, a început să acopere elemente de mobilier sau construcții, generând zone cu un aspect sălbăticit, care induc o senzație de nesiguranță vizitatorilor.

În ansamblul său, stratul arbustiv nu mai reușește să asigure în mod real funcțiile de filtrare vizuală, de protecție a solului sau de susținere a biodiversității, fiind necesară o regenerare profundă bazată pe întinerire și pe selectarea corectă a speciilor în raport cu rolul avut în amenajare și cu condițiile pedo-staționale.

1.3. Stratul acoperitorilor de sol: caracter rezidual și eroziune

La nivelul solului, situația reflectă absența totală a unei strategii de zonare funcțională. În locul unor covoare vegetale diferențiate (pentru trafic intens, ornamentale sau naturalizate), parcul este dominat de un strat erbaceu cu caracter rezidual, format spontan din specii ruderales rezistente la compactare. Tratamentul uniform aplicat prin cosiri repetate, indiferent de zonă, a dus la epuizarea plantelor și la expunerea solului.

Pe suprafețe extinse, traficul pietonal intens și lipsa

aleilor secundare bine definite au cauzat denudarea completă a solului și compactarea severă a acestuia. Această problemă este vizibilă atât pe zonele plate, cât și pe versanți, unde lipsa vegetației de fixare accelerează eroziunea. Parcul nu înglobează în paleta vegetală plante perene cu rol ecologic (care să rețină apa sau să ofere hrană și suport pentru faună) și de soluții pentru zonele umbrite de sub masivele arboricole, unde pământul rămâne adesea gol și predispus la eroziune.

O excepție notabilă o constituie pajiștea experimentală administrată de Asociația Parcul Natural București. Aceasta demonstrează viabilitatea unui model de gestionare blândă, cu cosiri rare, care a permis și integrarea unei flore spontane diverse și atractive pentru insecte.

Totuși, la scara întregului parc, stratul acoperitor rămâne fragmentat și nefuncțional, contribuind la praful din aer și la aspectul general degradat al parcului.

* * *

Din perspectiva gestionării, cercetările de teren, desfășurate în toamna anului 2025, au evidențiat necesitatea de a aborda paleta vegetală în mod adecvat în ansamblul ei, pe toate palierele de vegetație: stratul arboricol, stratul arbustiv și acoperitorii de sol. Problemele identificate - uscări parțiale sau totale, declin fiziologic, competiție pentru lumină, sol compactat, vegetație invazivă, masive îmbătrânite sau nefuncționale, pierderi în aliniamente, degradarea stratului erbaceu etc. - arată că intervențiile de gestionare nu mai pot fi sectoriale, ci trebuie gândite integrat.

În acest sens, direcțiile de gestionare prezentate în secțiunile următoare sunt formulate cu accent pe creșterea rezilienței vegetației pe termen scurt, mediu și lung. Obiectivul major este acela de a reechilibra structura vegetației, de a conserva exemplarele valoroase, de a revitaliza zonele degradate și de a crea un sistem vegetal coerent, stabil și adaptat condițiilor pedo-climatice ale parcului. Gestionarea propusă urmărește, totodată, consolidarea biodiversității, îmbunătățirea funcțiilor ecologice și restabilirea valorii peisagere a ansamblului.

Aceste aspecte formează baza de argumentare a intervențiilor propuse, care sunt detaliate în capitolele următoare și adaptate specificului Parcului Tineretului.

2. Stratul arboricol

2.1. Aspecte generale

2.1.1. Situația existentă

În cadrul analizei de teren, în Parcul Tineretului au fost identificate **46 de specii de arbori**, respectiv:

- 1) *Abies nordmanniana* (brad de Caucaz)
- 2) *Acer campestre* (jugastru)
- 3) *Acer negundo* (arțar american)
- 4) *Acer platanoides* (paltin de câmp)
- 5) *Acer pseudoplatanus* (paltin de munte)
- 6) *Acer saccharinum* (arțar argintiu)
- 7) *Aesculus hippocastanum* (castan porcesc)
- 8) *Ailanthus altissima* (cenușer)
- 9) *Betula pendula* (mesteacăn)
- 10) *Carpinus betulus* (carpen)
- 11) *Catalpa bignonioides* (catalpa)
- 12) *Celtis occidentalis* (sâmbovină americană)
- 13) *Crataegus monogyna* (păducel)
- 14) *Elaeagnus angustifolia* (sălcioară)
- 15) *Fraxinus excelsior* (frasin)
- 16) *Fraxinus excelsior* ‘Globosum’¹ (frasin globulos)
- 17) *Gleditsia triacanthos* (glădiță)
- 18) *Juglans regia* (nuc)
- 19) *Juniperus virginiana* (ienupăr de Virginia)
- 20) *Malus domestica* (măr)
- 21) *Malus sylvestris* (măr pădureț)
- 22) *Morus alba* (dud alb)
- 23) *Paulownia tomentosa* (paulownia)
- 24) *Picea abies* (molid)

O listă cu caracteristicile tuturor speciilor de arbori identificate pe teren în cadrul analizei realizate în toamna anului 2025 se regăsește în **ANEXA 1 - Specii de arbori identificate în cadrul Parcului Tineretului în toamna anului 2025**.

Această listă înglobează speciile identificate în cadrul analizei vizuale a Parcului Tineretului și nu reprezintă un inventar exhaustiv al paletei vegetale arboricole care face parte din acest spațiu verde.

- 25) *Picea pungens* ‘Argentea’ (molid argintiu)
- 26) *Pinus nigra* (pin negru)
- 27) *Pinus sylvestris* (pin silvestru)
- 28) *Platanus x acerifolia* (platan hibrid)
- 29) *Populus alba* (plop alb)
- 30) *Populus nigra* (plop negru)
- 31) *Populus nigra* ‘Italica’ (plop columnar)
- 32) *Prunus armeniaca* (cais)
- 33) *Prunus cerasifera* (corcoduș)
- 34) *Prunus cerasifera* ‘Nigra’ (corcoduș roșu)
- 35) *Prunus domestica* (prun)
- 36) *Prunus persica* (piersic)
- 37) *Quercus rubra* (stejar roșu)
- 38) *Robinia pseudoacacia* (salcâm)
- 39) *Robinia x ambigua*² (salcâm hibrid)
- 40) *Salix alba* (salcie albă)
- 41) *Salix babylonica* (salcie plângătoare)
- 42) *Salix matsudana* ‘Tortuosa’ (salcie crețată)
- 43) *Sophora japonica*³ (salcâm japonez)
- 44) *Taxodium distichum* (chiparos de baltă)
- 45) *Tilia tomentosa* (tei argintiu)
- 46) *Ulmus campestris* (ulm de câmp)

¹ Varietatea nu a putut fi identificată cert pe teren în urma analizei caracterelor de determinare, însă exemplarele analizate sunt forme obținute artificial (prin altoire) care au coroana globuloasă;

² Caracterele de determinare observate pe teren indică faptul că exemplarele analizate aparțin acestei varietăți; totuși, pe teren nu au fost prezente toate elementele necesare pentru confirmarea cu certitudine a hibridului;

³ Specia are ca sinonim denumirea științifică *Styphnolobium japonicum*; aceasta este în prezent denumirea oficială a speciei (vezi mai multe detalii la <https://wfoplantlist.org/>) însă, pentru a ușura înțelegerea informațiilor prezentate în raport, a fost utilizată denumirea științifică ce este consacrată în practica profesională din România;

Structura palierului arboricol din Parcul Tineretului este dominată în primul rând de prezența unor **masive compacte monospecie, de dimensiuni considerabile** (vezi planșa Planșa 3 - Poziționarea masivelor monospecie), care constituie componente importante în cadrul peisajului existent. Cele mai ample dintre acestea sunt formate din *Sophora japonica* (salcâm japonez - vezi Fig. 2.1.1) și *Pinus nigra* (pin negru - vezi Fig. 2.1.2 sus), urmate de grupuri consistente de *Taxodium distichum* (chiparos de baltă - vezi Fig. 2.1.2 mijloc) și *Morus alba* (dud alb - vezi Fig. 2.1.2 jos). Alături de acestea, paleta arboricolă include și alte grupuri monospecie, plantate în etape diferite, care reflectă dinamica intervențiilor de plantare realizate de-a lungul timpului (vezi Fig. 2.1.3 și Fig. 2.1.4). În general, aceste plantații sunt afectate de **lipsa unui program adecvat gestionare în perioada de instalare**, rezultând astfel arbori care nu și-au atins dezvoltarea normală, au defecte de conformație sau sunt deja uscați.

Aceste masive monospecie, deși stabile pe termen scurt, **reprezintă pe termen lung o vulnerabilitate majoră**. În cazul acestor plantații, orice factor de destabilizare poate afecta uniform exemplarele din întregul grup și poate duce la dispariția unor părți considerabile din masivul arboricol din acest spațiu verde, fenomen documentat deja pe teren (vezi Fig. 2.1.5).

Pe lângă aceste plantații monospecie, în cadrul parcului există și o serie de **masive plurispecie** (vezi Fig. 2.1.6), însă și aici se remarcă o serie de probleme generate de lipsa unui program de gestionare adecvat, care să coordoneze plantările de dată mai recentă. Astfel, în aceste zone, competiția pentru lumină și resurse este vizibilă în conformația arborilor: coronamente asimetrice, trunchiuri înclinate, dezvoltare verticală excesivă sau, dimpotrivă, stagnare. Speciile mai sensibile, în special cele introduse recent, nu sunt adaptate condițiilor de lumină din cadrul masivelor mature, ceea ce le afectează vitalitatea și perspectiva de dezvoltare.

Un alt aspect relevant este **comportamentul vegetației arboricole pe cota superioară a pantelor**. În aceste zone, stresul edafic și cel hidric sunt mai ridicate, iar acest lucru se reflectă în starea arborilor: numeroase exemplare sunt deja uscate, iar altele se află într-un stadiu avansat de debilitare (vezi Fig. 2.1.7). Sensibilitatea speciilor prezente aici este amplificată de expunerea accentuată și de lipsa unui strat de sol suficient de stabil și profund.

Pe teren au fost identificate și **plantații de dată foarte recentă** (primăvara anului 2025), care aduc o **diversificare a paletei vegetale asociată**

plantațiilor de masiv, dar care sunt realizate preponderent cu material săditor de tip forestier, având o logică diferită de instalare față de plantațiile de agrement, specifice spațiilor verzi (vezi Fig. 2.1.8). Aceste plantări au momentan valența de experiment și necesită un timp mai îndelungat pentru a putea să contribuie semnificativ la echilibrarea microclimatului din Parcul Tineretului.

În **plantația asociată malului lacului** se remarcă o serie de **grupuri arboricole** (vezi Fig. 2.1.9) alcătuite preponderent din specii de *Salix* sp. și din *Taxodium distichum* (chiparos de baltă). Deși ele contribuie la specificitatea zonei de mal, modul deficitar de gestionare a dus în unele cazuri la acapararea circulațiilor adiacente (vezi Fig. 2.1.10 sus) sau, dimpotrivă, la apariția unor goluri vegetale importante, unde arborii s-au degradat complet, lăsând discontinuități vizibile în structura vegetației de pe mal Fig. 2.1.10 jos.

Pe cadrul parcului au fost identificate și o serie de alinamente (vezi Fig. 2.1.11) realizate cu caracter punctual, fără o coerență peisageră evidentă, precum și o serie de intervenții care funcționează ca accente verticale (vezi Fig. 2.1.12). În acest sens, se evidențiază plantațiile de *Populus nigra* 'Italica' situate la intrările principale sau în zonele centrale ale parcului, unde contribuie vizual prin forma lor columnară, dar care prezintă debilitări atunci când sunt asociate plantațiilor realizate pe pante.

În relație cu plantațiile din Parcul Tineretului, un aspect important îl reprezintă distribuția umbrelor și modul în care arborii influențează microclimatul parcului. **Masivele arboricole mature**, care au rolul de a genera zone extinse de umbră și de a ameliora confortul termic al circulațiilor sau al altor spații intens utilizate de vizitatorii parcului, **prezintă debilitări semnificative și, coroborat cu poziționarea lor, generează un confort ambiental redus**. Astfel, de exemplu, ponderea zonelor umbrite de-a lungul aleilor este relativ redusă, multe locuri de odihnă fiind amplasate în plin soare (vezi Fig. 2.1.13)

Pe lângă factorii pedo-staționali și climatici, cercetările de teren au evidențiat două cauze suplimentare ale debilitării vegetației arboricole, relaționate cu activitatea de amenajare și, respectiv, cu cea de gestionare. O primă problemă este constituită de **necalibrarea resurselor de apă**, cu zone unde arborii au fost afectați negativ de lipsa udărilor (mai ales în perioada de instalare) sau de udări excesive, cu eliberare prin aspersiune (sistem adaptat în fapt pentru zone gazonate), realizate cu o apă contaminată, care poate altera compoziția chimică a solului (vezi Fig. 2.1.14). O altă problemă este reprezentată de **folosirea în plantările recente a unor forme conduse** (forme obținute

artificial prin intervenții horticoale complexe), care necesită o gestionare intensă, personal specializat și echipamente adecvate. În lipsa acestora, exemplarele respective s-au debilitat treptat, afectând calitatea peisageră a zonelor în care au fost plantate și generând probleme de siguranță în utilizare spațiului verde (vezi Fig. 2.1.15).

În ansamblu, vegetația arboricolă a Parcului Tineretului reflectă o paletă complexă, cu straturi genetice și peisagere suprapuse, dar marcată de multiple vulnerabilități. Acest tablou evidențiază nevoia unei gestionări diferențiate, adaptate pe zone, care să țină cont atât de starea actuală a arborilor, cât și de rolul lor pe termen lung în structura ecologică și vizuală a parcului.

În analiza stratului arboricol s-a luat în considerare și intenția inițială de amenajare, așa cum este aceasta prezentată în materialul înglobat în cartea Arboricultură Ornamentală și Arhitectură Peisageră (Sonea, 1979) pe baza căreia a fost elaborată **Planșa 2 - Intenția inițială de amenajare**, atașată prezentului studiu. În cadrul acestui material sunt poziționate în teren masivele de conifere, masivele de foioase, zonele de peluză, oglinda de apă și o serie de construcții.

Fig. 2.1.1. Exemple de grupuri de mari dimensiuni formate din exemplare de *Sophora japonica* (salcâm japonez)
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 2.1.2. Exemple de grupuri de mari dimensiuni formate din exemplare de: sus - *Pinus nigra* (pin negru), mijloc - *Taxodium distichum* (chiparos de baltă); jos - *Morus alba* (dud)
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 2.1.3. Exemple de grupuri recent plantate, aflate în diferite stadii de debilitare, formate din specii precum: sus - *Fraxinus excelsior* (frasin), mijloc - *Paulownia tomentosa* (paulownia); jos - *Catalpa bignonioides* (catalpa)
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 2.1.4. Exemplu de grup de mari dimensiuni format din *Fraxinus excelsior* 'Globosum' (frasin globulos); în plan secund se poate observa și un accent vertical constituit din exemplare de *Populus nigra* 'Italica' (plop columnar)
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 2.1.5. Exemplu de grup de mari dimensiuni debilitat: această cultură monospecie (cel mai probabil *Quercus rubra* - stejar roșu) a dus la dispariția simultană a unui număr considerabil de arbori, exemplare care au cedat deoarece au reacționat similar la factorii de stres prezenți în cadrul acestui sit
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

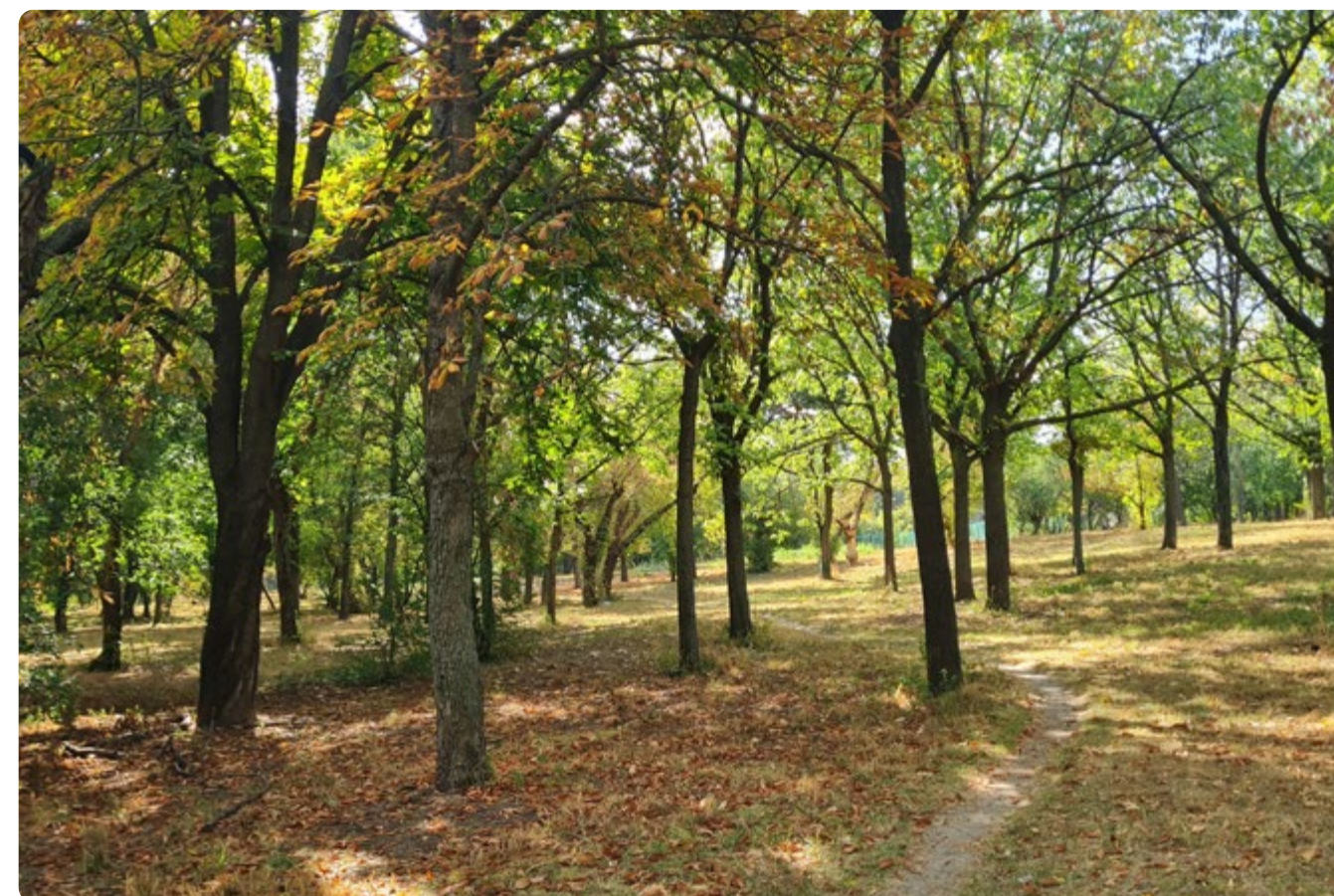

Fig. 2.1.6. Exemple de masive plurispecie din cadrul Parcului Tineretului: se observă debilitarea anumitor exemplare cauzată de competiția instalată în masiv sau de alți factori de stres (tasarea solului, lipsa umidității etc.)
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 2.1.7. Exemple de arbori debilitați sau uscați complet, amplasați pe pantă în cadrul unor masive plurispecie
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 2.1.8. Exemplu de masiv plusispecie realizat recent în cadrul Parcului Tineretului, la începutul anului 2025, cu ajutorul voluntarilor (demers implementat de asociația Pădurea Copiilor), pornind de la principiile metodei Miyawaki:
(sus) conformația masivului în momentul execuției;
(jos) conformația masivului în toamna anului 2025
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 2.1.9. Exemple de plantații arboricole care însoțesc malul lacului:
(sus) plantație în care predomină exemplare de *Salix* sp.;
(jos) plantație în care predomină exemplare de *Taxodium distichum* (chiparos de baltă)
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 2.1.10. Exemple pentru alte conformații ale malului de lac:
(sus) zone în care vegetația arboricolă dezvoltată necontrolat a acaparat zone destinate circulației și a închis vederile punctuale deschise către apă în amenajarea inițială;
(jos) zone în care vegetația arboricolă a dispărut între timp
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 2.1.11. Exemple de arbori dispuși în aliniamente din cadrul Parcului Tineretului:
sus - *Tilia tomentosa* (tei argintiu);
mijloc - *Platanus x acerifolia* (platan hibrid);
jos - *Aesculus hippocastanum* (castan porcesc)
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 2.1.12. Exemple de arbori utilizați ca accente verticale în grupuri mici: aceste plantații sunt realizate din exemplare din specia *Populus nigra 'Italica'* (plop columnar)
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 2.113. Exemple referitoare la conformația plantațiilor care însoțesc circulațiile din cadrul Parcului Tineretului: (sus) circulații umbrite de masive de arbori din vecinătate; (jos) circulații care nu beneficiază corespunzător de îmbunătățirea microclimatului local din cauza lipsei sau abilitării vegetației arboricole ponderea acestora primează în cadrul Parcului Tineretului

Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 2.114. Exemple de arbori debilitați din cauza unei gestionări necorespunzătoare. În acest caz, sistemul de udare inserat pentru a deservi stratul erbaceu a produs probleme arborilor prin menținerea umidității la nivelul trunchiului și al rădăcinilor și, respectiv, prin udarea cu apă contaminată (cel mai probabil cu fier)

Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 2.1.15. Exemple de arbori cu forme obținute artificial (forme conduse) care s-au debilitat în timp din cauza lipsei unei gestionări adecvate: aceste exemplare necesită o gestionare intensivă și un personal specializat pentru a putea păstra integritatea plantelor; (sus) trunchiurile arborilor proveniți din specia *Prunus cerasifera* 'Nigra' (corcoduș roșu) sunt înclinate deoarece nu pot susține greutatea coroanei dezvoltată necorespunzător deoarece nu a beneficiat de tăieri selective care să-i reducă greutatea; (jos) exemplar care a pierdut jumătate din coroană deoarece aceasta s-a rupt din cauza propriei greutate (la baza arborelui au apărut și lujeri lacomi care indică stresul plantei)

Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

2.1.2. Scopul și obiectivele studiului arboristic

Prezentul demers are ca scop evaluarea stării arborilor existenți din Parcul Tineretului, printr-o analiză integrată de tip vizual calitativ (Visual Tree Assessment – VTA), completată cu elemente din metodologia ARCHI (CNPFF-IDF, 2023) și din ISA Tree Risk Assessment (TRAQ), aplicate în context urban.

În contextul realizării prezentului raport, obiectivele specifice au fost reprezentate de:

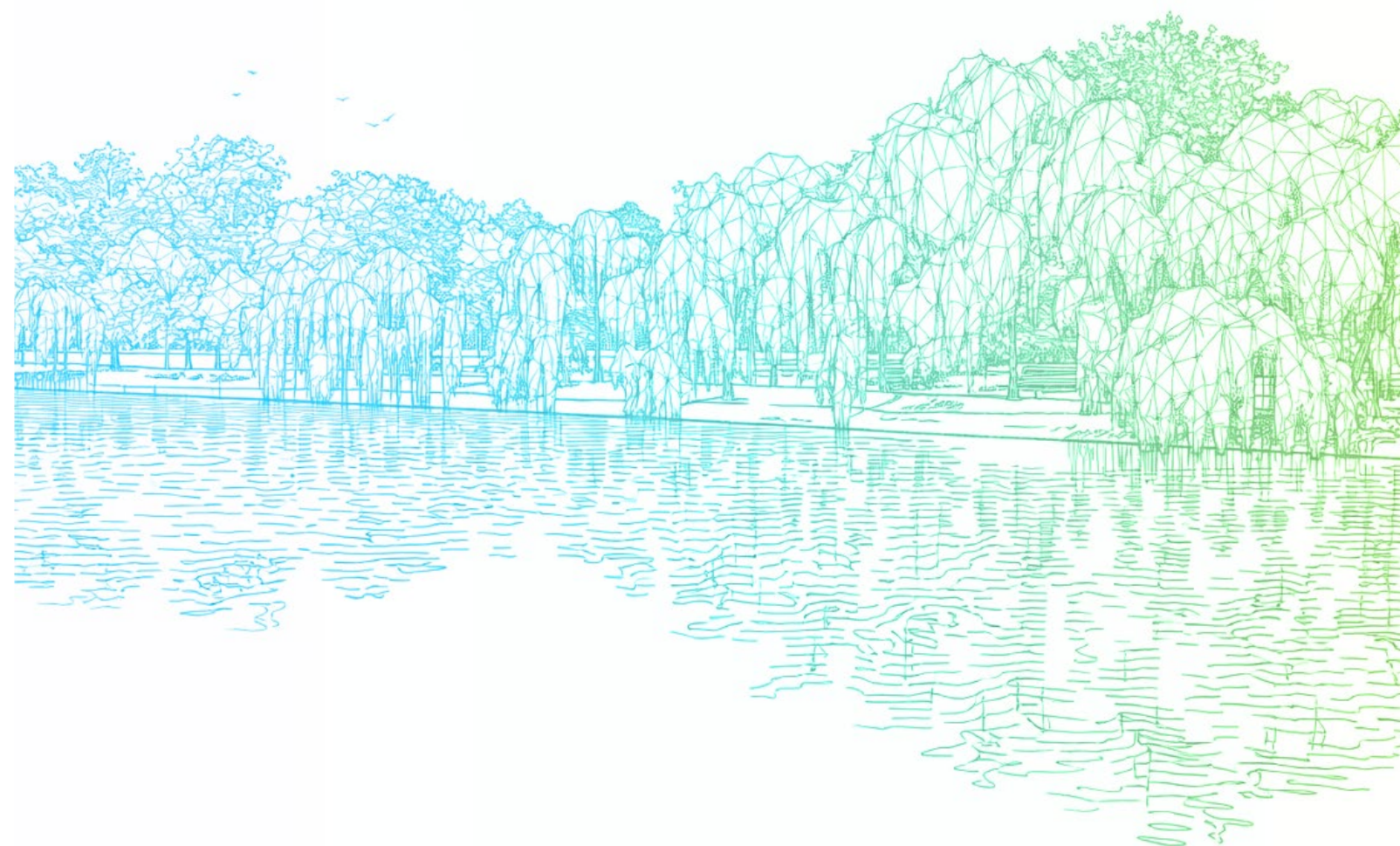
- identificarea și înregistrarea arborilor existenți pe zone distincte ale parcului;
- determinarea vitalității și stării fiziologice generale a arborilor;
- identificarea arborilor cu defecte structurale sau potențial de risc;
- formularea de recomandări privind intervențiile de gestionare, tăieri de corecție, conservare sau înlocuire;
- realizarea de recomandări pentru elaborarea unui plan de gestionare arboricol integrat, compatibil cu standardele ISA și cu obiectivele de biodiversitate urbană.

2.1.3. Metodologii de referință

Analiza s-a bazat pe evaluare vizuală sistematică, în teren, fără instrumente de măsurare mecanică (fără inclinometru, rezistograf sau tomograf), având ca fundament observația directă a caracteristicilor morfologice și fitosanitare ale arborilor prezenți pe teren în toamna anului 2025.

Referințele principale utilizate sunt:

- ISA – Tree Risk Assessment Qualification (TRAQ) – International Society of Arboriculture, 2013–2021;
- ARCHI – Méthode d'évaluation de la vitalité des arbres (Christophe Drénou, CNPF-IDF, 2023);
- SR 16351:2020 – Spații verzi urbane. Cerințe generale;
- Ordinul nr. 1549/2008 privind protejarea spațiilor verzi în intravilan;
- Ghidul pentru evaluarea vizuală a arborilor urbani – PMB, 2020.

2.2. Metodologia de analiză

2.2.1. Principii generale de evaluare

Evaluarea arborilor din Parcul Tineretului s-a realizat în baza observațiilor vizuale directe (Visual Tree Assessment - VTA), metodă non-invazivă utilizată la nivel internațional pentru diagnosticul arborilor urbani.

Această abordare presupune analiza morfologică și fitosanitară a fiecărui arbore, identificând indicatorii de vitalitate, disfuncțiile biologice, defectele structurale și riscurile asociate.

Obiectivul metodologic principal a fost determinarea stării generale de vitalitate și stabilitate a arborilor, pe baza criteriilor: morfologia coroanei, gradul de frunziș și forma trunchiului, prezența cavitațiilor, fisurilor sau degradărilor mecanice, condițiile solului și compatibilitatea cu mediul urban.

2.2.2. Etapele analizei

Procesul de evaluare a fost structurat în mai multe etape succesive:

- 1) **Delimitarea zonelor de studiu** - împărțirea Parcului Tineretului în sectoare funcționale: zona Șincai, zona Lacului Tineretului, zona Orașelul Copiilor, Zona Centrală și Esplanada Mare, zona Palatul Copiilor.
- 2) **Observarea vizuală sistematică** - parcurgerea fiecărei zone și analiza individuală a arborilor reprezentativi.
- 3) **Înregistrarea parametrilor de bază** - specie (denumire științifică), diametru aproximativ al trunchiului (estimativ), înălțime relativă, starea coroanei.
- 4) **Clasificarea vitalității conform metodei ARCHI.**
- 5) **Estimarea riscului arboricol conform metodologiei ISA** - determinarea probabilității de prăbușire, de impact și a consecinței.
- 6) **Recomandări și prioritizarea intervențiilor** - stabilirea măsurilor de îngrijire, conservare sau replantare.

Metoda s-a bazat integral pe evaluare vizuală în teren, fără instrumente de măsurare mecanică (nu s-au utilizat inclinometre, rezistografe sau tomografe).

2.2.3. Clasificarea vitalității arborilor - metoda ARCHI

Metoda ARCHI (Arbre - Architecture - Indicateurs), elaborată de Christophe Drénou (CNPF-IDF, 2023), permite determinarea vitalității arborilor prin analiza dendromarcatorilor arhitecturali.

Evaluarea constă în diagnosticul stadiului de dezvoltare, diagnosticul fiziologic, după care fiecare arbore este încadrat într-o clasă de vitalitate după cum urmează:

- A. bună,
- B. medie,
- C. scăzută,
- D. degradată

În cazul Parcului Tineretului, **clasele B și C predomină**, indicând o vitalitate generală medie, cu o **proporție semnificativă de arbori maturi aflați în fază de stagnare fiziologică sau de tranziție către senescență**.

2.2.4. Evaluarea riscului arboricol - metodologia ISA

Pentru evaluarea riscului s-a aplicat principiul de bază al standardului ISA TRAQ - Tree Risk Assessment Qualification, conform căruia nivelul de risc rezultă din combinația dintre:

- probabilitatea de prăbușire;
- probabilitatea de impact;
- consecințele căderii.

Analiza s-a concentrat pe arborii amplasați în proximitatea aleilor, a locurilor de joacă, precum și a instalațiilor și zonelor de agrement intens utilizate.

2.2.5. Limitările metodologice

Evaluarea prezentă are caracter vizual și orientativ, bazată pe observații calitative.

Lipsa instrumentelor de diagnostic mecanic limitează precizia în estimarea volumului de lemn degradat, însă metoda vizuală rămâne cea mai eficientă și economică soluție pentru evaluarea arborilor în spațiul public urban, conform standardelor ISA și normativelor europene.

De asemenea, rezultatele trebuie interpretate în corelare cu factorii de gestionare (irigație, decompactarea solului, lucrări edilitare etc.) și cu condițiile climatice actuale (secetă, îngheț, stres urban etc.).

2.3. Structura și compoziția vegetației

2.3.1. Caracteristici generale

Vegetația arboricolă a Parcului Tineretului reflectă o compoziție dendrologică complexă, rezultat al mai multor etape de plantare și gestionare desfășurate în ultimele cinci decenii. Parcul include atât arbori maturi proveniți din plantațiile inițiale realizate în anii '70, cât și arbori tineri instalați în urma unor intervenții mai recente.

Structura generală a vegetației Parcului Tineretului este una stratificată, specifică parcurilor urbane mari, cu un etaj arboricol dominant, un etaj arbusiv intermediar și un covor ierbos variabil. Vegetația are rol esențial în reglarea microclimatului urban, reducerea poluării aerului și crearea de habitate pentru avifauna urbană, în special în jurul lacului și al zonelor umbrite.

2.3.2. Specii de arbori dominante

Compoziția floristică este diversă și include atât specii autohtone, cât și specii alohtone adaptate mediului urban.

Între speciile întâlnite cel mai frecvent se numără:

- ***Platanus x acerifolia*** (platan hibrid) - specie dominantă în aliniamentele principale și pe aleile radiale;
- ***Tilia tomentosa*** (tei argintiu) - prezent în masiv în zonele centrale și perimetrare;
- ***Acer platanoides*** (paltin de câmp) - frecvent plantat în zonele cu soluri mai adânci;
- ***Fraxinus excelsior*** (frasin) - utilizat în zonele intermediare;
- ***Robinia pseudoacacia*** (salcâm) - predominant în zona perimetrală și la marginea aleilor secundare;
- ***Aesculus hippocastanum*** (castan porcesc) - în special în zona Șincai și în spațiile de odihnă;
- ***Populus nigra*** (plop negru), ***Populus nigra*** 'Italica' (plop columnar), ***Salix alba*** (salcie albă), ***Taxodium distichum*** (chiparos de baltă) - specii riverane, dispuse de-a lungul malului Lacului Tineretului;
- ***Quercus rubra*** (stejar roșu) prezent în grupuri compacte în zona centrală;
- ***Sophora japonica*** (sinonim *Styphnolobium japonicum* - salcâm japonez), ***Celtis occidentalis*** (sâmbovină americană), ***Gleditsia triacanthos*** (glădiță), ***Pinus nigra*** (pin negru) - specii cu rol preponderent decorativ, utilizate cu precădere în zone cu funcțiune recreativă sau ornamentală.

În total, se estimează că parcul găzduiește în prezent peste 6.500-7.000 exemplare arboricole, cu o vârstă medie de 50 și 60 ani.

2.3.3. Distribuția vegetației arboricole pe zone funcționale

- **Zona Șincai (nord):**
 - Vegetație matură, cu arbori monumentali (*Platanus x acerifolia*, *Tilia tomentosa*, *Aesculus hippocastanum* etc.).
 - Densitate ridicată, competiție pentru lumină instalată între exemplarele prezente în această zonă.
 - Stare fitosanitară generală: bună spre medie; vitalitate B-C.
- **Zona Lacului Tineretului:**
 - Vegetație ripariană, cu predominanță de ***Populus nigra*** 'Italica', *Salix alba* (salcie albă), asociată cu *Fraxinus excelsior* (frasin) și *Ulmus campestris* (ulm de câmp).
 - Arbori mari, unii cu cavități bazale și defecte structurale vizibile.
 - Habitat valoros pentru păsări și insecte polenizatoare.
 - Stare fitosanitară: medie, arbori în fază de retragere fiziologică.
- **Zona Orașelul Copiilor:**
 - Arbori tineri și mijlocii, replantări recente realizate cu precădere din *Tilia tomentosa*, (tei argintiu), *Gleditsia triacanthos* (glădiță) și *Acer campestre* (jugastru).
 - Compoziție uniformă, gestionare periodică.
 - Stare fitosanitară: bună; arbori în creștere activă.
- **Zona Centrală și Esplanada Mare:**
 - Arbori maturi de mari dimensiuni, în special *Platanus x acerifolia* (platan hibrid); *Tilia tomentosa* (tei argintiu), *Quercus rubra* (stejar roșu) și *Fraxinus excelsior* (frasin).
 - Importanță peisageră ridicată; arbori cu valoare dendrologică deosebită.
 - Risc local de prăbușire a ramurilor mari; este necesară realizarea periodică a unui control ISA.
- **Zona Palatul Copiilor (sud-est):**
 - Vegetație diversă cu rol preponderent ornamental: *Pinus nigra* (pin negru), *Picea abies* (molid), *Celtis occidentalis* (sâmbovină americană), *Sophora japonica* (sinonim *Styphnolobium japonicum* - salcâm japonez).
 - Gestionare deficitară, sol compactat, arbori dezechilibrați.

2.3.4. Analiza diversității și stadiul actual

Analiza generală indică o diversitate floristică ridicată, dar și o vitalitate medie spre scăzută a vegetației arboricole, pe fondul îmbătrânirii naturale, al gestionării inadecvate și al stresului urban.

Se remarcă tendința de retragere fiziologică a arborilor maturi (clase C–D), mai ales în zonele cu sol compactat și trafic intens.

Vegetația are o valoare peisageră, ecologică și culturală deosebite, constituind un patrimoniu dendrologic urban ce necesită o gestionare atentă și reînnoire treptată.

2.4. Evaluarea riscului arborilor

2.4.1. Principii generale

Evaluarea riscului arborilor din Parcul Tineretului s-a realizat conform metodologiei ISA – Tree Risk Assessment Qualification (TRAQ), care definește riscul arboricol ca fiind probabilitatea de prăbușire a unui arbore sau a unei părți din acesta, combinată cu probabilitatea ca prăbușirea să producă un impact semnificativ asupra unei ținte (oameni, construcții, împrejurii, mobilier urban etc.).

Analiza urmărește stabilirea unui nivel de risc rezonabil pentru siguranța publică, fără a compromite inutil arborii valoroși sau cu rol ecologic important.

Evaluarea s-a realizat prin observație vizuală în teren, pe baza criteriilor: probabilitatea de prăbușire, probabilitatea de impact și consecința prăbușirii.

2.4.2. Nivelurile de risc conform ISA TRAQ

Conform standardului ISA, riscul arborilor se clasifică în patru niveluri principale:

- **Nivel Scăzut** – prăbușirea este improbabilă în intervalul estimat – arbori sănătoși, fără defecte structurale majore, arbori tineri, cu coroane echilibrate, monitorizare periodică.
- **Nivel Moderat** – prăbușirea este posibilă în intervalul estimat – arbori cu defecte minore, posibile fracturi sub sarcină, arbori maturi în zone cu trafic redus, care necesită tăieri selective.
- **Nivel Ridicat** – prăbușirea este probabilă în condițiile modificării factorilor externi în intervalul estimat – defecte structurale evidente, coroane dezechilibrate, arbori bătrâni sau debilitați în zone de circulație intensă, care necesită intervenții urgente.
- **Nivel Extrem** – risc iminent de prăbușire care necesită intervenție de urgență – arbori instabili, lemn putrezit, înclinări accentuate, arbori deteriorați în apropierea aleilor și locurilor de joacă, care necesită îndepărtare controlată și replantare compensatorie.

2.4.3. Metodologia de aplicare în teren

Evaluarea riscului a fost efectuată prin inspecție vizuală, observând trunchiul și rădăcinile (fisuri, cavități, zone de putrezire etc.), coroana (dezechilibru structural, uscăciuni etc.), contextul (proximitatea față de ținte) și factorii externi (compactare, eroziune, lucrări edilitare etc.).

Pentru fiecare arbore s-a atribuit un nivel de risc preliminar (Scăzut, Moderat, Ridicat, Extrem), în funcție de frecvența utilizării spațiului și de natura țintelor. **Evaluarea de risc a fost făcută pentru un interval de 1-3 ani, gradul de risc fiind atribuit în consecință efectivului arboricol.**

2.4.4. Rezultatele evaluării pe zone funcționale

În urma evaluării realizate pe teren, principalele aspecte identificate sunt:

- **Zona Șincai (nord):**
 - defecte frecvente: ramuri rupte, cavități parțiale;
 - risc: **Moderat > Ridicat**
- **Zona Lacului Tineretului:**
 - defecte frecvente: degradări bazale, înclinări;
 - risc: **Ridicat > Extrem**
- **Zona Orășelul Copiilor:**
 - defecte frecvente: coroane conformate deficitar (la arborii tineri);
 - risc: **Scăzut**
- **Zona Centrală și Esplanada Mare:**
 - defecte frecvente: ramuri rupte / uscate;
 - risc: **Moderat**
- **Zona Palatul Copiilor (sud-est):**
 - defecte frecvente: uscături apicale;
 - risc: **Moderat > Ridicat**

2.4.5. Distribuția procentuală a riscurilor

În urma evaluării realizate pe teren, situația constatată este următoarea:

Nivel de risc	Procent estimativ	Observații generale
Scăzut	aproximativ 60%	Arbori tineri și stabili, necesită doar monitorizare.
Moderat	aproximativ 25%	Arbori maturi cu defecte minore
Ridicat	aproximativ 10%	Arbori cu cavități, dezechilibru structural
Extrem	aproximativ 5%	Arbori instabili, cu risc imediat de prăbușire

Pentru o distribuție aproximativă a masivelor în funcție de nivelul de risc vezi Planșa 1 – Starea palierului arboricol.

2.5. Concluzii referitoare la stratul arboricol

2.5.1. Sinteza rezultatelor evaluării

Analiza vegetației din Parcul Tineretului a evidențiat un ansamblu arboricol matur, valoros din punct de vedere ecologic și peisager, însă supus presiunilor multiple ale mediului urban și care este obiectul unei gestionări deficitare. Inventarierea vizuală, evaluarea fitosanitară și analiza de risc conform metodologiilor ISA TRAQ și ARCHI (CNPFF-IDF, 2023) au permis formularea următoarelor concluzii generale:

- 1. Compoziția vegetației:** Parcul adăpostește peste 6.500–7.000 arbori, aparținând unui număr de peste 40 de specii arboricole, autohtone și alohtone. Structura vegetală este stratificată, cu:
 - **arbori de talie mare** (precum Platanus x acerifolia – platan hibrid, Tilia tomentosa – tei argintiu, Quercus rubra – stejar roșu)
 - **arbori de talie medie** (precum Acer campestre – jugastru, Acer platanoides – paltin de câmp, Sophora japonica / sinonim Styphnolobium japonicum – salcâm japonez)
 - **arbori de talie mică** (precum Acer negundo – arțar american, Morus alba – dud alb, Prunus cerasifera – corcoduș)
- 2. Vitalitatea generală:** arborii din cadrul Parcului Tineretului prezintă vitalitate medie spre scăzută (clase B–C predominante), caracteristică pentru vegetația matură aflată în proces de stagnare fiziologică. Zonele cu sol compactat, lipsite de sisteme de udare și densitate mare de plantare au cea mai pronunțată reducere a vigoriei.
- 3. Starea fitosanitară:** Principalele disfuncții identificate în legătură cu această problemă sunt asociate cu putregaiuri interne, cavități bazale, tăieri necorespunzătoare și stres abiotic (secetă, compactare, poluare etc.). În zonele riverane lacului se constată o degradare accentuată a numeroase exemplare de Salix sp. și Populus sp.
- 4. Risc arboricol:** Majoritatea arborilor prezintă un nivel de risc scăzut spre moderat, însă aproximativ 15% dintre arbori necesită intervenții corective (tăieri selective, reduceri controlate), iar 5% dintre exemplare se încadrează în categoria de risc extrem, necesitând îndepărtarea în cel mai scurt timp și o înlocuire planificată în mod adecvat.
- 5. Echilibrul ecologic:** Parcul Tineretului constituie un ecosistem urban complex, cu valoare ecologică ridicată pentru biodiversitatea locală, constituind și o articulație în infrastructură verde a orașului, acesta făcând legătura între Parcul Carol I, Parcul Natural Văcărești și, respectiv, lunca Dâmboviței.

2.5.2. Sinteza problemelor identificate

Principalele probleme identificate în paleta vegetală arboricolă sunt următoarele:

- **Compactarea severă a solului** în zonele cu trafic intens și instalații;
- **Lipsa unui plan de gestionare unitar**, care să coreleze replantările, tăierile și alte activități de gestionare pentru stratul arboricol;
- **Tăieri neuniforme** efectuate în perioade diferite, fără a ține cont de arhitectura de creștere și de nevoile reale ale arborilor, fără criterii fitosanitare și de asigurare a integrității țințelor (aceste arbori necesitând pe viitor un plan de gestionare separat, adaptat adresării problemelor punctuale identificate pentru fiecare exemplar);
- **Îmbătrânirea populației arboricole**, cu o proporție ridicată de arbori maturi și senescenti;
- **Lipsa unor sisteme de udare și drenaj coerente și adecvate** pentru vegetația de aliniament;
- **Inexistența unei baze de date digitale** (Registru Verde actualizat în timp real) pentru gestionarea spațiilor verzi (incluzând arbori, arbuști, zone gazonate, mobilier urban, sisteme de udare etc.), care să permită urmărirea evoluției în timp pentru diferite probleme sau situații relaționale cu paleta vegetală a Parcului Tineretului.

2.5.3. Concluzii referitoare la riscul arboricol

Majoritatea arborilor din Parcul Tineretului prezintă un nivel de risc scăzut spre moderat, compatibil cu utilizarea publică a spațiului.

Aproximativ 15% dintre arbori necesită intervenții de corecție structurală, iar 5% prezintă risc extrem și necesită acțiuni imediate.

Prin aplicarea unui program de gestionare stratului arboricol, bazat pe standarde ISA, riscurile pot fi diminuate semnificativ, asigurând atât securitatea publică, cât și conservarea patrimoniului verde al parcului.

2.5.4. Concluzii generale referitoare la stratul arboricol

Parcul Tineretului reprezintă una din zonele verzi importante ale Municipiului București, cu o valoare arboricolă și peisageră de excepție, dar care necesită o abordare profesionistă și continuă a gestionării elementelor vegetale.

Riscurile arboricole identificate în cadrul acestui studiu pot fi reduse semnificativ prin aplicarea unei gestionări adecvate care să aibă în vedere:

- prelungirea duratei de viață a arborilor maturi;
- îmbunătățirea microclimatul local;
- consolidarea ecosistemelor din cadrul parcului.

Implementarea unui program coerent, bazat pe standardele ISA și pe metodologia ARCHI, poate transforma Parcul Tineretului într-un model de gestionare durabilă a arborilor urbani, cu impact pozitiv pe termen mediu și lung asupra calității vieții și asupra peisajului urban.

2.6. Recomandări pentru stratul arboricol

2.6.1. Obiectivele generale ale gestionării vegetației arboricole

Gestionarea arborilor de agrement din Parcul Tineretului are ca obiectiv principal menținerea stabilității, vitalității și siguranței arborilor, garantând în același timp integritatea țințelor și conservarea valorii ecologice, estetice și culturale a patrimoniului verde. Scopul intervențiilor propuse este crearea unui echilibru între securitatea publică, longevitatea arborilor maturi și continuitatea peisajului vegetal.

2.6.2. Principii directoare ale intervențiilor

Principiile directoare principale care trebuie să stea la baza intervențiilor realizate în cazul stratului arboricol din Parcul Tineretului sunt următoarele:

- Justificarea și corelarea intervențiilor arboricole cu riscurile reale observate.
- Evitarea tăierilor radicale sau mutilante.
- Menținerea arborilor maturi cu valoare ecologică ridicată prin aplicarea tehnicilor de stabilizare structurală (cabling & bracing), după caz, pe baza unor analize specializate și prin aplicarea de lucrări de gestionare specializate pentru acest fel de arbori.
- Replantarea graduală cu scopul evitării golurilor în peisajul arboricol.
- Consolidarea diversității de specie arboricole în cadrul parcului și, respectiv, evitarea realizării de monoculturi.

2.6.3. Lucrări recomandate pe termen scurt (0-2 ani)

a) Intervenții de siguranță

- Eliminarea arborilor din clasa de risc extrem, după confirmarea punctuală a deteriorării;
- Reducerea controlată a coroanelor dezechilibrate (conform standardului ISA A300 - *Crown Reduction Pruning*);
- Îndepărtarea ramurilor rupte, uscate sau cu risc de fractură;
- Corectarea interferențelor cu rețelele de utilități.

b) Lucrări de gestionate pentru arborii tineri

- Corectarea ramurilor concurente și formarea coroanei principale;
- Refacerea alveolelor de plantare și completarea solului vegetal, acolo unde este cazul;
- Aplicarea de mulci organic pentru protecția rădăcinilor.

c) Măsuri de protecție temporară în zonele de lucru

- Delimitarea zonelor de lucru și protejarea adecvată a trunchiurilor, rădăcinilor și solului;
- Interzicerea depozitării materialelor și echipamentelor pe zona aferentă proiecției coroanei la sol.

2.6.4. Lucrări recomandate pe termen mediu (2-5 ani)

a) Revitalizarea solului

- Aerisirea mecanică sau manuală a solului compactat;
- Adăugarea de compost și îngrășămintă organice, după caz;
- Implementarea sistemelor pasive de udare prin infiltrație lentă.

b) Monitorizare fitosanitară periodică

- Evaluare anuală a arborilor din clasele C și D;
- Monitorizarea fungilor lignicoli și a atacurilor insectelor xilofage;
- Actualizarea fișelor arboricole cu date vizuale și fotografii.

c) Replantări selective

- Replantarea arborilor îndepărtați, acolo unde este cazul, utilizând exemplare provenind din specii adaptate mediului urban și schimbărilor climatice, utilizând standarde de plantare adecvate rolului pe care exemplarele nou introduse îl au în amenajare, cu respectarea legislației în vigoare (vezi de exemplu H.C.G.M.B. nr. 128/2016);
- Alocarea unui spațiu vital adecvat pentru toți arborii nou plantați, care să țină seama de dimensiunile de maturitate specifice fiecărei specii și de rolul fiecărui exemplar în cadrul compoziției vegetale (arbore solitar, arbore în grup, arbore în masiv etc.).

d) Dezvoltarea unui sistem digital de gestionare

- Inventarierea întregului efectiv vegetal arboricol cu ajutorul unui sistem digital de gestionare, care să permită înregistrarea tuturor caracteristicilor aferente fiecărui arbore (cod unic, specie, diametru trunchi, stare, imagini, informații provenite din investigații specializate, istoricul intervențiilor etc.);
- Instruirea personalului care realizează gestionarea efectivului arboricol conform standardelor ISA;
- Utilizarea sistemului digital de gestionare pentru înregistrarea tuturor aspectelor referitoare la efectivul vegetal arboricol,

respectiv: analize specializate, comenzi de lucru pentru realizarea intervențiilor necesare, introducerea de informații care atestă realizarea intervențiilor și data la care acestea au fost implementate, introducerea informațiilor referitoare la monitorizarea evoluției arborilor și arhivarea datelor care nu mai sunt de actualitate (păstrarea istoricului de gestionare);

- Utilizarea sistemului digital de gestionare pentru generarea de rapoarte specializate care să permită o gestionare coerentă, adaptată nevoilor reale ale vegetației din Parcul Tineretului.

2.6.5. Lucrări recomandate pe termen lung (peste 5 ani)

a) Conservarea arborilor maturi valoroși

- Arborii din clasele B (vitalitate medie) se vor păstra ca elemente structurante ale peisajului;
- Realizarea de lucrări specializate de gestionare pentru conservarea acestor exemplare valoroase pe baza unui plan de măsuri, pentru menținerea echilibrului structural.

b) Monitorizarea arborilor cu ajutorul unui sistem digital de gestionare

- Actualizare anuală de către personal calificat (ISA Certified Arborist / Evaluator ARCHI) a stării efectivului vegetal arboricol din cadrul parcului;
- Dezvoltarea unui plan de gestionare pentru realizarea de intervenții raționale la nivelul stratului arboricol.

c) Informare și educație pentru implicarea comunității

- Realizarea și implementarea unor campanii pentru informarea publicului larg în legătură cu importanța unui fond arboricol matur pentru confortul urban, pentru susținerea biodiversității și pentru sănătatea publică;
- Dezvoltarea și implementarea unor activități educative pentru locuitori și pentru școli.

2.6.6. Recomandări privind gestionarea riscului arboricol

Din perspectiva gestionării riscului arboricol se impun următoarele măsuri:

- Monitorizare periodică (anuală, semestrială, trimestrială, după furtuni etc. – după caz) a arborilor din clasele ridicat și extrem, conform sarcinilor de lucru stabilite de un personal calificat (ISA Certified Arborist / Evaluator ARCHI);
- Intervenții de reducere controlată pentru arborii cu defecte structurale (conform ISA A300 – Pruning Standard), pe baza sarcinilor de lucru stabilite de un personal calificat (ISA Certified Arborist / Evaluator ARCHI), în urma unor analize specializate;
- Îndepărtarea arborilor cu risc extrem doar după confirmarea stării prin verificare suplimentară realizată de un personal calificat (ISA Certified Arborist / Evaluator ARCHI).

2.6.7. Recomandări privind planificarea lucrărilor de gestionare

În tabelul de mai jos sunt prezentate o serie de recomandări pentru diferite tipuri de lucrări necesare în programul de gestionare pentru efectivului vegetal arboricol, defalcate pe epoci de dezvoltare:

Tip de lucrare	La plantare	Anii 1–3	Anii 4–10	După 10 ani
Udare	conform specificațiilor din documentația de proiectare sau a normelor specifice speciei și, respectiv standardului care se plantează (dar nu mai puțin de 20 de litri de apă)	Norma de udare corectă (stabilită conform speciei și dimensiunii exemplarului ce trebuie udat) este esențial să fie aplicată din primăvară până în toamnă și în timpul iernilor secetoase	După necesitate, conform planului de gestionare	N/A
Mulcire (cu materie organică)	Strat de 5–10 cm, care nu atinge trunchiul	Verificare și ajustare primăvara ⁴	Dacă este cazul, după necesitate, conform planului de gestionare	Dacă este cazul, după necesitate, conform planului de gestionare
Protejarea trunchiului	După necesitate, în funcție de caracteristicile sitului unde se face plantarea	Verificare primăvara și toamna	Dacă este cazul, după necesitate, în cazul realizării unor activități care afectează zona de protecție a arborelui	Dacă este cazul, după necesitate, în cazul realizării unor activități care afectează zona de protecție a arborelui
Tutorare / ancorare	Doar dacă este nevoie	Verificare primăvara și toamna; îndepărtare după 1–2 ani	N/A	Dacă este cazul, după necesitate, pentru stabilizarea exemplarelor senescente
Curățarea coletului	Descoperirea coletului la plantare	Curățare anuală	După necesitate, în funcție de situație, conform planului de gestionare	După necesitate, în funcție de situație, conform planului de gestionare
Verificarea rădăcinilor încolăcite	Verificare înainte de plantare	N/A	La fiecare 4–5 ani	N/A
Verificarea stării de sănătate	Alegerea unui exemplar sănătos	Inspecție anuală a frunzelor, ramurilor, coroanei și trunchiului	După necesitate, conform planului de gestionare	După necesitate, conform planului de gestionare
Verificarea siguranței	N/A	Inspectare vara, iarna și după furtuni	După necesitate, conform planului de gestionare	După necesitate, conform planului de gestionare
Tăieri în coroană ⁵	Tăierile se limitează la ramurile cu probleme sau la liderii concurenți	Tăieri ușoare în anul 2 sau 3 (pentru formarea coroanei și, respectiv, pentru adaptarea la context)	La fiecare 3 ani (pentru formarea coroanei și, respectiv, pentru adaptarea la context), conform planului de gestionare	După necesitate, conform planului de gestionare Exemplificare: <i>La arbori fructiferi: în funcție de rol și de nevoile pentru gestionarea conflictelor</i> <i>La foioase: diferențiat în funcție de modul în care fiecare specie se pretează la aplicarea tăierilor și, respectiv, de rolul avut în amenajare</i> <i>La rășinoase: doar dacă este necesar</i>

N/A – nu se aplică

⁴ Stratul de mulcire trebuie să se fi descompus aproape în întregime înainte de a fi completat cu o nouă cantitate de mulci;
⁵ Pentru anumite specii de arbori, intervențiile de tăiere realizate în anumite momente ale anului (de exemplu la început de primăvară, 33

2.6.8. Sinteza recomandărilor pentru stratul arboricol

Implementarea unui program coerent de gestionare a stratului arboricol bazat pe standardele ISA și pe metodologia ARCHI permite:

- Reducerea riscului arboricol și creșterea siguranței publice;
- Creșterea speranței de viață a arborilor existenți prin intervenții blânde, adaptate nevoilor reale ale efectivului arboricol;
- Îmbunătățirea microclimatului și creșterea biodiversității;
- Protejarea patrimoniului verde al Parcului Tineretului și, respectiv, al Municipiului București.

În acest sens, pe termen foarte scurt (0-1 an), este recomandată adaptarea activității de gestionare astfel încât aceasta să permită în mod real reducerea riscului iminent.

De asemenea, pe termen scurt (0-2 ani) se recomandă realizarea de lucrări de gestionare care să ducă la atenuarea problemelor identificate și punerea în siguranță a țăintelor din cadrul parcului Tineretului.

Pe termen mediu (2-5 ani) este recomandat ca gestionarea efectivului arboricol să se concentreze pe acțiuni concrete de regenerare precum revitalizarea solului, realizarea de plantări selective sau creșterea vitalității arborilor existenți. Aceste acțiuni trebuie să fie dublate de dezvoltarea și implementarea unui sistem digital de gestionare.

Termen lung (5-10 ani) se recomanda monitorizare digitală, dezvoltarea unui plan de gestionare coerent - adaptat nevoilor concrete ale Parcului Tineretului, care să se concentreze pe conservarea arborilor maturi și pe asigurarea stabilității patrimoniului arboricol aferent acestui spațiu verde.

3. Stratul arbustiv

3.1. Situația existentă

În cadrul analizei de teren, în Parcul Tineretului au fost identificate **18 specii de arbuști**, respectiv:

- 1) *Berberis thunbergii* ‘Atropurpurea’ (dracilă pupurie)
- 2) *Cornus mas* (corn)
- 3) *Cupressocyparis leylandii* (chiparos Leylandii)
- 4) *Forsythia x intermedia* (ploaie de aur)
- 5) *Hibiscus syriacus* (zămoșiță de Siria)
- 6) *Juniperus communis* (ienupăr)
- 7) *Ligustrum vulgare* (lemn câinesc)
- 8) *Lonicera tatarica* (caprifoii tătarăsc)
- 9) *Lycium barbarum* (goji)
- 10) *Philadelphus coronarius* (lămâiță)
- 11) *Rosa canina* (măceș)
- 12) *Rosa* sp. (trandafir)
- 13) *Sambucus nigra* (soc)
- 14) *Spiraea x vanhouttei* (spirea)
- 15) *Syringa vulgaris* (liliiac)
- 16) *Tamarix tetrandra* (tamarix)
- 17) *Thuja orientalis*^{6,7} (tuaia)
- 18) *Thuja occidentalis*⁸ (tuaia)

O listă cu caracteristicile tuturor speciilor de arbuști identificate pe teren în cadrul analizei realizate în toamna anului 2025 se regăsește în **ANEXA 2 - Specii de arbuști identificate în cadrul Parcului Tineretului în toamna anului 2025**.
Această listă înglobează speciile identificate în cadrul analizei vizuale a Parcului Tineretului și nu reprezintă un inventar exhaustiv al paletei vegetale arbustive care face parte din acest spațiu verde.

Stratul arbustiv din Parcul Tineretului se prezintă ca un ansamblu eterogen, marcat de diferențe semnificative între zonele în care arbuștii sunt plantați izolat, în masive compacte sau sub forma unor garduri vii. În general, starea actuală reflectă lipsa unei gestionări corelate cu necesitățile biologice ale speciilor și cu specificul arhitecturii de creștere caracteristice fiecărei specii, aspect care a contribuit la degradarea treptată a fondului arbustiv.

Un prim element important în stratului arbustiv îl constituie gardurile vii, plantate în special în zonele de contact cu circulațiile din interiorul și din exteriorul parcului. De exemplu, plantațiile perimetrale de pe latura de nord-est, nefiind corect gestionate, s-au degarnisit la bază, pierzând capacitatea de a filtra prezența străzii atât din punct de vedere vizual cât și al disconfortului generat (vezi Fig. 3.1.1).

Un alt aspect esențial este faptul că arbuștii nu sunt gestionați în funcție de cerințele specifice ale fiecărei specii, ci mai degrabă în funcție de echipamentele disponibile și de modul în care acestea pot fi utilizate în teren. Această abordare conduce la tăieri uniforme, repetate la aceeași înălțime, fără a ține cont de arhitectura naturală a fiecărei specii (vezi Fig. 3.1.2). Consecințele sunt vizibile:

- creșteri excesive și necontrolate care închid vizual anumite spații;
- îmbătrânirea accelerată a tufelor;
- dezvoltări dezechilibrate care duc, în timp, la ruperea ramurilor și la pierderea completă a unor plante;
- blocarea sau îngustarea circulațiilor pietonale, afectând articularea traseelor și accesibilitatea spațiilor.

⁶ Specia are ca sinonim denumirea științifică *Platycladus orientalis*; aceasta este în prezent denumirea oficială a speciei (vezi mai multe detalii la <https://wfoplantlist.org/>) însă, pentru a ușura înțelegerea informațiilor prezentate în raport, a fost utilizată denumirea științifică ce este consacrată în practica profesională din România;

⁷ Specie de arbore utilizată în amenajare în formă arbustivă;

⁸ Specie de arbore utilizată în amenajare în formă arbustivă;

Pentru plantațiile cu rol decorativ, cum sunt grupurile extensive de trandafiri aferente axului nord-sud, lipsa unei gestionări adecvate este mult mai evidențiată (vezi Fig. 3.1.3). Solul din aceste zone nu este gestionat corespunzător (de exemplu prin mulcire cu materie organică), ceea ce afectează dezvoltarea plantelor și favorizează apariția buruienilor și instalarea competiției cu stratul arbustiv (mai ales la nivelul rădăcinilor). În plus, necunoașterea principiilor de bază din domeniul arbusticulturii pentru plantații gestionate intensiv, cu rol preponderent decorativ, cum este cazul trandafirilor - care necesită tăieri dirijate, aerisirea centrului tufei și regenerări ciclice - duce la degradarea exemplarelor, scăderea vigurozității plantelor și, respectiv, la pierderea valorii ornamentale a acestor plantații.

O componentă majoră a disfuncțiilor din stratul arbustiv o reprezintă prezența speciilor invazive / invadante, în special *Lycium barbarum* (goji), care s-a instalat în mai multe zone ale parcului (vezi Fig. 3.1.4). Această specie formează mase vegetale dense, cu aspect necontrolat, generând un disconfort pentru utilizatori. Fără măsuri adaptate, vegetația invazivă / invadantă produce o impresie de neglijență și poate oferi senzația de nesiguranță în zone mai puțin frecventate. În același timp, aceste mase vegetale încep să acopere elemente construite, modificând aspectul general al acestui spațiu verde.

Pe fondul acestor probleme, se observă și degradări semnificative generate de îmbătrânirea naturală a masivelor și de lipsa tăierilor de întreținere a tufelor. Multe dintre grupurile de arbuști prezintă ramuri degarnisite, lemn matur neproductiv și structuri vegetale dezechilibrate. Regenerările sunt slabe sau neuniforme, iar valoarea peisageră a acestor masive este în declin accentuat.

Fig. 3.1.1. Exemple de arbuști inserați în garduri vii: se observă faptul că gestionarea necorespunzătoare a acestor plante a dus la debilitarea compoziției vegetale; în prezent, cea mai mare parte a gardurilor vii nu își îndeplinesc rolul (de exemplu estomparea prezenței străzii, generarea unui coridor pentru biodiversitate, articularea anumitor circulații etc.)

Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 3.1.2. Exemple de arbuști inserați în grupuri în cadrul Parcului Tineretului: (sus) - exemplare de *Hibiscus syriacus* (zămoșită de Siria) îmbătrânite ca urmare a lipsei aplicării tăierilor necesare pentru regenerarea tufei; (jos) - exemplar de *Philadelphus coronarius* (lămâiță) debilitat prin aplicarea unor tăieri necorespunzătoare, care nu țin seama de arhitectura de creștere specifică acestei specii
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 3.1.3. Exemple de plantații de *Rosa* sp. (trandafiri) cu rol decorativ asociat circulației principale nord-sud: se remarcă faptul că tufele sunt debilitate, că rădăcinile acestor varietăți sensibile concurează pentru resurse cu alte plante erbacee și că rolul decorativ (culoare / textură frunziș, flori, fructe, spini etc.) nu este îndeplinit de aceste plantații
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 3.1.4. Exemple de zone invadate de arbuști: (sus) conformația taluzului din partea sud-estică a Podului Tineretului, unde exemplare de *Lycium barbarum* (goji) au acaparat spațiul; (jos) element decorativ care a fost acoperit de exemplare din specia *Lycium barbarum* (goji)

Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

3.2. Concluzii referitoare a stratul arbustiv

Starea stratului arbustiv din Parcul Tineretului reflectă un cumul de factori: tăieri iraționale, lipsa unei strategii adaptate pe specii, îmbătrânirea plantațiilor, apariția vegetației invazive, degradarea gardurilor vii și absența unui program coerent de revitalizare a acestui palier vegetal. Toate acestea determină o pierdere vizibilă a rolului peisager și ecologic al arbuștilor, afectând percepția vizitatorilor, protecția față de zonele carosabile, legătura funcțională dintre traseele pietonale și spațiile din parc, dar și biodiversitatea acestui spațiu verde.

Analiza realizată arată că, în majoritate, fondul arbustiv nu mai îndeplinește funcțiile pentru care a fost inițial instalat: filtrarea vizuală, crearea unor margini vegetale coerente, susținerea biodiversității, protejarea solului prin completarea spațiului dintre arbori și stratul erbaceu sau îmbunătățirea microclimatului local. În prezent, arbuștii se află într-un stadiu avansat de degenerare structurală, ceea ce limitează valoarea lor decorativă și funcțională.

Totodată, intervențiile greșite aplicate în timp – tăieri uniforme care nu țin cont de arhitectura caracteristică fiecărei specii, îndepărtarea repetată a lăstarilor fără o logică horticolă, lipsa tăierilor de întinerire etc. – au condus la pierderea formei naturale a plantelor și la apariția golurilor vegetale, care afectează continuitatea peisageră. Prezența speciilor invazive / invadante amplifică aceste probleme, ocupând zone degradate și contribuind la o percepție generală de neîngrijire, cu impact asupra confortului și siguranței vizitatorilor.

În acest context, reiese clar necesitatea unei intervenții structurate și diferențiate asupra stratului arbustiv. Revitalizarea acestui palier vegetal trebuie să urmărească reconstrucția funcțiilor pierdute, prin aplicarea unor tehnici de gestionare adaptate fiecărei specii, reconfigurarea masivelor îmbătrânite, eliminarea vegetației invazive / invadante și reintroducerea unor compoziții vegetale coerente, adecvate poziționării și rolului fiecărei zone din parc.

Refacerea stratului arbustiv reprezintă, astfel, o condiție esențială pentru restabilirea coerenței peisagistice a parcului, îmbunătățirea calității experienței utilizatorilor, protejarea biodiversității și creșterea rezilienței vegetației urbane în ansamblu.

3.3. Recomandări pentru stratul arbustiv

3.3.1. Obiectivele generale ale gestionării vegetației arbustive

Gestionarea arbuștilor din Parcul Tineretului are ca obiectiv principal menținerea vitalității pentru îndeplinirea rolului care le-a fost desemnat în amenajare (de articulare a unor circulații, de direcționare sau obturare a unor vederi, decorativ etc).. Intervențiile propuse au ca țintă următoarele:

- **Refacerea structurii peisagistice:** redarea logicii vizuale în cadrul parcului, punerea în valoare a unor elemente (construcții, obiecte decorative, perspective, etc.), structurarea circulațiilor, refacerea calităților decorative etc.
- **Întinerirea efectivului vegetal existent:** aplicarea de tăieri pentru refacerea tufelor și redarea vitalității exemplarelor de arbuști care intră în alcătuirea parcului sau înlocuirea anumitor plantații cu exemplare cu plante sănătoase și corect poziționate, după caz.
- **Redarea vizibilității și siguranței:** reconfigurarea structurii plantațiilor de arbuști astfel încât să fie redată vizibilitatea spre diferite elemente (de exemplu perspectivele deschise către lac) și, respectiv, asigurarea controlului vizual.
- **Creșterea biodiversității:** abordarea paletii de arbuști astfel încât acest nivel vegetal să susțină echilibrul ecologic (susținerea biodiversității din sol, resurse pentru polenizatori, păsări și alte elemente ale microfaunei etc.).
- **Controlul speciilor invazive / invadante:** intervenții direcționate pentru limitarea, eliminarea sau ținerea sub control a speciilor invazive / invadante, astfel încât acestea să nu compromită structura vegetației existente și compoziția vegetală a parcului.
- **Îmbunătățirea stării generale a parcului:** reconfigurarea și gestionarea stratului arbustiv astfel încât acesta să poată să contribuie la stabilizarea solului, la controlarea și drenarea apelor pluviale, la reducerea eroziunii și la optimizarea microclimatului prin zone de umbră (care mențin umiditatea în substrat, sub frunziș) și de protecție a solului.

3.3.2. Principii directe ale intervențiilor

Principiile fundamentale ce trebuie să stea la baza intervențiilor realizate în cazul stratului arbustiv din Parcul Tineretului sunt următoarele:

- **Principiul selecției pe criterii peisagistice și ecologice** - selectarea speciilor din paleta arbustivă se face după mai multe criterii, precum:
 - *valențele peisagistice* (formă, culoare, textură, sezon de înflorire, sezon de fructificare etc.);
 - *compatibilitatea cu condițiile pedo-staționale* (compatibilitatea cu solul, compatibilitatea cu resursele de lumină etc.);
 - *serviciile ecosistemice* (hrană și habitat pentru biodiversitate, purificarea aerului, reglarea curenților de aer etc.);
- **Principiul întineririi periodice** - aplicarea de tăieri raționale, care să țină seama de arhitectura de creștere specifică fiecărei specii astfel încât tufele să își mențină vitalitatea (îndepărtarea lemnului mort, îndepărtarea ramurilor îmbătrânite etc.);
- **Principiul transparenței controlate** - aplicarea unor lucrări de gestionare și, după caz, de replantare care să permită menținerea relațiilor vizuale specifice compoziției peisagistice și instalarea controlului vizual pentru a conferi siguranță în utilizare;
- **Principiul diversității structurale și funcționale** - constituirea unei palete arbustive variate, care să evite inserarea de monoculturi pe zone întinse, care să includă specii cu texturi, forme și dinamici sezoniere diferite, pentru a asigura reziliența vegetației, valoarea ecologică a parcului, dar și calitățile peisagistice ale parcului;
- **Principiul controlului speciilor invazive / invadante** - instituirea de măsuri de limitare și/sau (după caz) de eliminare a dezvoltării speciilor invazive / invadante pentru a preveni competiția nedorită cu speciile valoroase și degradarea compoziției vegetale;
- **Principiul reînnoirii graduale** - aplicarea intervențiilor în etape, planificat, pe baza unui plan coerent de gestionare, pentru a evita șocurile peisagistice și pentru a permite regenerarea continuă și echilibrată a fondului vegetal, fără întreruperea funcțiilor ecologice sau estetice;
- **Principiul gestionării diferențiate** - gestionarea arbuștilor în funcție de specificul fiecărei zone ce intră în componența parcului,

printr-o abordare care să varieze de la realizarea de intervenții mai intensive în zonele intens circulate sau pentru formele conduse (garduri vii sau alte elemente de topiaria) și până la intervenții mai blânde în zonele cu caracter semi-sălbatic.

3.3.3. Lucrări recomandate pe termen scurt (0-2 ani)

Realizarea de intervenții imediate, care rezolvă riscurile, restabilesc vizibilitatea și pregătesc terenul pentru regenerare:

- a) **Tăieri de igienizare și securizare**
 - Eliminarea lemnului mort și a ramurilor rupte;
 - Corectarea tufelor care obstrucționează aleile și vizibilitatea;
 - Îndepărtarea arbuștilor uscați complet (cu excepția exemplarelor care se intenționează a fi menținute pentru creșterea biodiversității - descompunători de lemn).
- b) **Intervenții pentru redarea vizibilității**
 - Controlarea exemplarelor care obturează perspective importante (de exemplu spre lac), elemente constructive etc.;
 - Aplicarea de tăieri raționale pentru refacerea transparenței stratului arbustiv și, respectiv, pentru asigurarea controlului vizual acolo unde este cazul.
- c) **Controlul speciilor invazive / invadante**
 - implementarea măsurilor necesare pentru eliminarea sau, după caz, controlarea speciilor invazive / invadante precum *Lycium barbarum* (goji).
- d) **Reconfigurarea gardurilor vii**
 - Completarea golurilor;
 - Reducerea înălțimii la nivelul impus de rolul avut în cadrul compoziției vegetale a parcului;
 - Refacerea formei desemnate inițial.
- e) **Plantări punctuale cu rol reparatoriu**
 - Înlocuirea arbuștilor complet debilitați;
 - Introducerea unor specii cu valoare ecologică crescută.

3.3.4. Lucrări recomandate pe termen mediu (2-5 ani)

Realizarea de intervenții care stabilizează structura, cresc diversitatea și refac treptat masivele degradate:

- a) **Refacerea compoziției vegetale arbustive a Parcului Tineretului prin:**
 - Înnoirea masivelor îmbătrânite, respectiv reîntinerirea treptată a grupurilor mari de arbuști prin intervenții ciclice de reducere și stimulare a regenerării;
 - Înlocuirea speciilor nepotrivite (exemplare altoite, varietăți sensibile sau cu durată foarte scurtă de viață, specii care au nevoie de îngrijire intensivă și foarte specializată etc.) cu specii adaptate condițiilor pedo-staționale și rolului desemnat în cadrul amenajării, care au un aport considerabil pentru biodiversitate.
- b) **Consolidarea pantei și a zonelor erodate** prin instalarea de specii cu sistem radicular puternic, adaptat pentru acest rol.
- c) **Crearea de micro-habitate și a unui cadru suport pentru biodiversitate.**
- d) **Dezvoltarea unui sistem digital de gestionare**
 - Inventarierea întregului efectiv vegetal arbustiv cu ajutorul unui sistem digital de gestionare, care să permită înregistrarea tuturor caracteristicilor aferente fiecărui element din acest palier (cod unic, specie, diametrul tufei / suprafață de sol acoperită, stare, imagini, informații provenite din investigații specializate, istoricul intervențiilor etc.);
 - Instruirea personalului care realizează gestionarea efectivului arbustiv conform principiilor din domeniul arbusticulturii;
 - Utilizarea sistemului digital de gestionare pentru înregistrarea tuturor aspectelor referitoare la efectivul vegetal arbustiv, respectiv: analize specializate, comenzi de lucru pentru realizarea intervențiilor necesare, introducerea de informații care atestă realizarea intervențiilor și data la care acestea au fost implementate, introducerea informațiilor referitoare la monitorizarea evoluției stratului arbustiv și arhivarea datelor care nu mai sunt de actualitate (păstrarea istoricului de gestionare);
 - Utilizarea sistemului digital de gestionare pentru generarea de rapoarte specializate care să permită o gestionare coerentă, adaptată nevoilor reale ale vegetației din Parcul Tineretului.

3.3.5. Lucrări recomandate pe termen lung (peste 5 ani)

- a) **Regenerarea completă a paletei arbustive**
 - înlocuirea treptată a exemplarelor care și-au încheiat ciclul biologic (conform specificului fiecărei specii și varietăți);
 - reconfigurarea zonelor din care arbuștii au dispărut (acolo unde este cazul, conform strategiei de regenerare a parcului);
 - crearea unor structuri vegetale coerente, adaptate fiecărei microzone din cadrul acestui spațiu verde.
- b) **Crearea de coridoare ecologice**
 - conectarea plantațiilor de arbuști și corelarea acestora cu celelalte elemente vegetale (arbori și acoperitori de sol) pentru a susține fauna din mediul urban;
 - plantarea cu precădere de specii care oferă hrană și habitat pentru faună.
- c) **Ajustarea compoziției arbustive pentru reziliență și adaptarea la schimbările climatice**
 - favorizarea speciilor adaptate pentru secetă și stres urban;
 - realizarea de plantații-test pentru varietăți nou create de producători pentru a răspunde restricțiilor pedo-staționale din mediul urban și pentru adaptarea la provocările induse de schimbările climatice;
 - aplicarea de strategii adaptate pentru menținerea vitalității stratului arbustiv.
- d) **Gestionarea diferențiată a stratului arbustiv**
 - intervenții minime în zonele naturalizate, mai ales în zona pantelor, unde acoperirea solului și menținerea umidității în cadrul substratului sunt esențiale;
 - gestionare mai intensă în zonele cu utilizare intensivă;
 - gestionare moderată în zonele intermediare, care fac legătura dintre zonele naturalizate și cele cu utilizare intensivă.
- e) **Reînnoire ciclică, la intervale regulate, a stratului arbustiv**
 - aplicarea periodică a unui program de reîntinerire a fondului vegetal, în funcție de caracteristicile fiecărei specii și a rolului pe care exemplarele îl au în amenajare;
 - planificare pe termen lung astfel încât reînnoirea să nu afecteze imaginea de ansamblu a parcului;

f) Monitorizarea stratului arbustiv cu un sistem digital de gestionare

- Actualizare anuală de către personal calificat a stării efectivului vegetal arbustiv din cadrul parcului;
- Dezvoltarea unui plan de gestionare pentru realizarea de intervenții raționale la nivelul stratului arbustiv

g) Informare și educație pentru implicarea comunității

- Realizarea și implementarea unor campanii pentru informarea publicului larg în legătură cu importanța unui fond arboricol matur pentru confortul urban, pentru susținerea biodiversității și pentru sănătatea publică;
- Dezvoltarea și implementarea unor activități educative pentru locuitori și pentru școli.

3.3.6. Tipuri de intervenții recomandate

Grupuri de tăieri și tehnici asociate pentru intervențiile care pot fi realizate în cazul arbuștilor utilizați în scop de agrement sunt următoarele:

- (1) Nici o tăiere
- (2) Punere în valoare a structurii / aerarea șarpantelor:
suprimare la șarpantă și/sau reducere pe creștere de continuitate
- (3) Controlul sau reducerea volumului pe creșteri de continuitate nereduse:
reducere pe creștere de continuitate (potențială sau dominantă)
- (4) Curățare pe șarpante și reducere pe prelungiri:
suprimare la șarpantă și reducere fără continuitate a ramurilor păstrate
- (5) Aerare de la bază, fără reducerea ramurilor:
suprimare de la bază (fără reducere)
- (6) Aerare de la bază cu posibilă reducere a ramurilor:
suprimare de la bază și posibilitatea de reducere (fără continuitate) a ramurilor păstrate
- (7) Tundere regulată:
reducere fără continuitate a tuturor ramurilor
- (8) Tăiere de regenerare (recepaj):
Suprimare de la bază a tuturor ramurilor

Cod de culoare pentru intervențiile menționate mai sus:

- textul roșu: semnalează eliminarii complete ale unor elemente din arhitectura unui arbust;
- text albastru: indică reducerea anumitor părți care aparțin unor elemente din arhitectura unui arbust

Toate aceste tipuri de tăieri sunt exemplificate mai jos, în Fig. 3.2.1., Fig. 3.2.2., Fig. 3.2.3 și Fig. 3.2.4. De asemenea, în ANEXA 2 - Specii de arbuști identificate în cadrul Parcului Tineretului în toamna anului 2025 sunt menționate toate tipurile de intervenții care pot fi aplicate pentru speciile de arbuști identificate în Parcul Tineretului în analizele de teren realizate în toamna anului 2025.

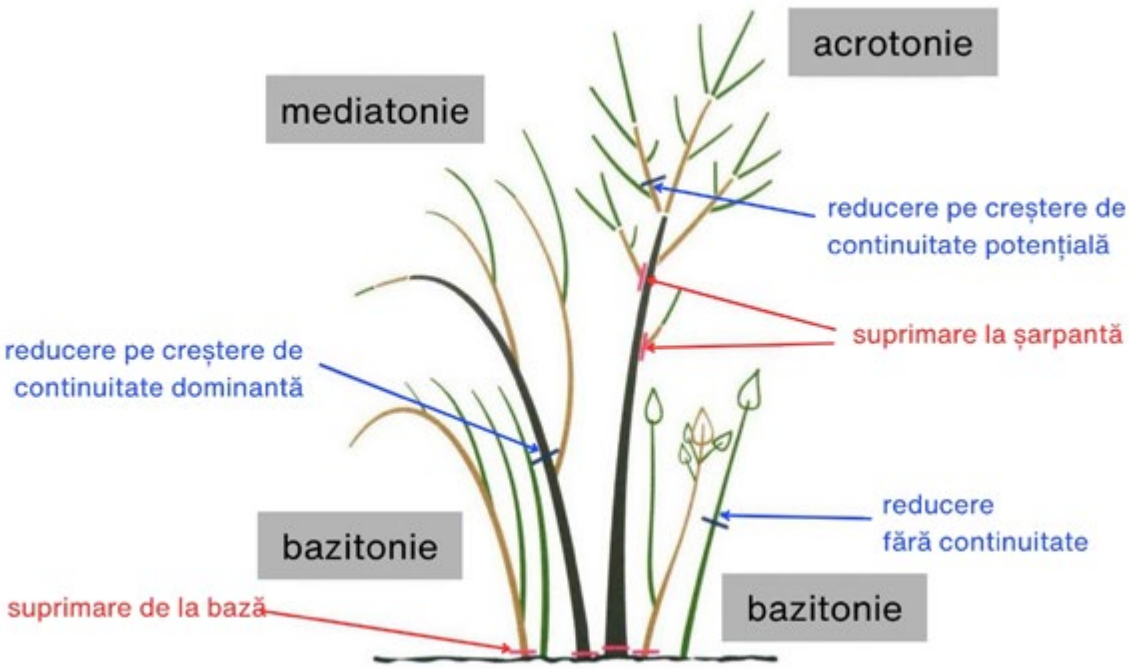

Fig. 3.2.1. Schemă referitoare la intervențiile ce pot fi realizate în cazul unui arbust, respectiv:

- textul roșu: semnalează eliminarii complete ale unor elemente din arhitectura unui arbust
- text albastru: indică reducerea anumitor părți care aparțin unor elemente din arhitectura unui arbust

acrotonie: dezvoltare strictă sau preponderentă prin creșteri apicale

mediatonie: dezvoltare strictă sau preponderentă prin creșteri noi inserate în zona mediană a creșterilor anterioare

bazitonie: dezvoltare strictă sau preponderentă prin creșteri formate la baza plantei

după Prieur, P., 2019. Tailler facilement tous les arbustes d'ornement. Paris: Les Éditions Ulmer.

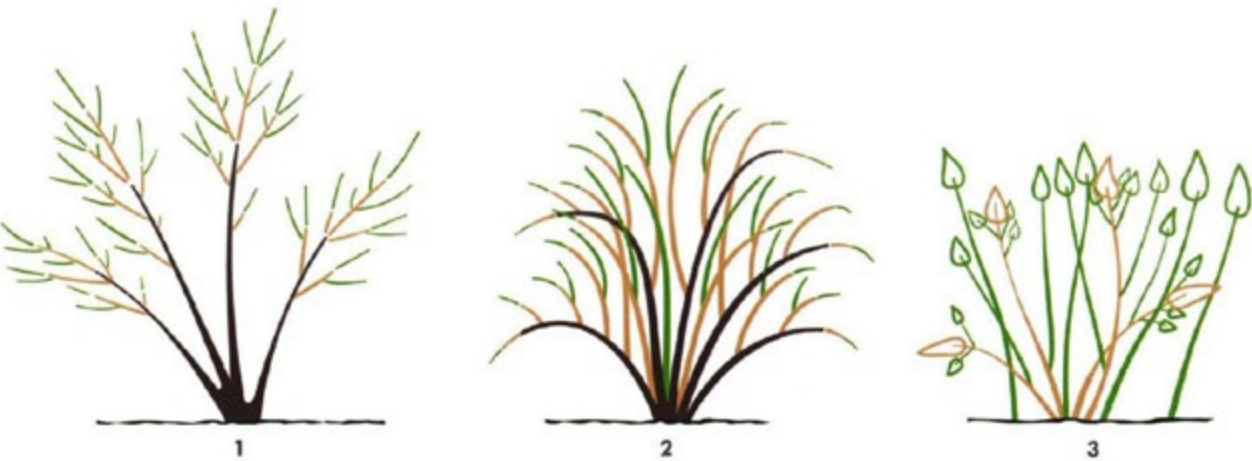

Fig. 3.2.2. Schemă referitoare la principalele tipuri de arhitecturi ale arbuștilor:

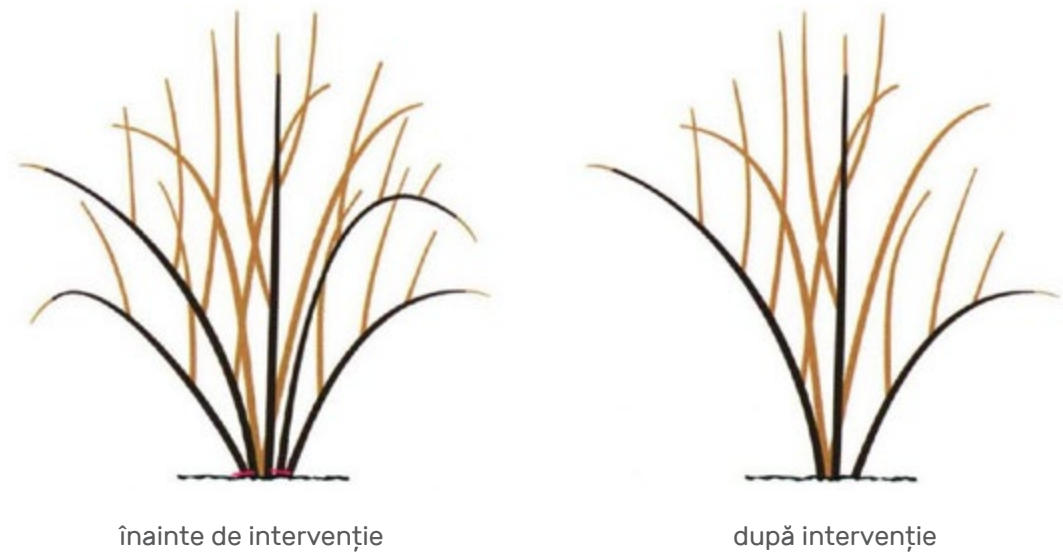
- 1) plantă acrotonă: arbust care se dezvoltă prelungindu-și ramurile prin vârful acestora;
- 2) plantă mediatonă: arbust care se dezvoltă și se structurează prin intermediul ramurilor mediane
- 3) plantă bazitonă: arbust care nu crește vizibil în mod convențional deoarece ramurile sale nu se lungesc, chiar dacă au ramuri mediane

după Prieur, P., 2019. Tailler facilement tous les arbustes d'ornement. Paris: Les Éditions Ulmer.

Fig. 3.2.3. Exemplu de arbuști din cadrul Parcului Tineretului debilitați din cauza unei gestionări inadecvate: specia *Philadelphus coronarius* (lămâiță) nu se pretează pentru tăieri regulate, specifice pentru formarea gardurilor vii sau a elementelor de topiaria; aceste intervenții sunt favorizate de lipsa de specializare a personalului care realizează propriu-zis lucrările, precum și de utilizarea unor echipamente neadaptate; în cazul *Philadelphus coronarius*, tăierile corect aplicate [tăieri de tip (3) sau (5)] urmează forma naturală a arhitecturii acestei specii sau vizează împropătarea tufei [prin aplicarea tăierilor de tip (8)]

Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

ig. 3.2.4. Exemplu de intervenție de tăiere corect aplicate pentru specia *Philadelphus coronarius* (lămâiță) după Prieur, P., 2019. Tailler facilement tous les arbustes d'ornement. Paris: Les Éditions Ulmer.

3.3.7. Sinteza recomandărilor pentru stratul arbustiv

În cazul stratului arbustiv, implementarea unui program coerent de gestionare, fundamentat pe principiile arbusticulturii și pe o aplicare diferențiată a intervențiilor în funcție de o serie de obiective bine definite, permite:

- **Restabilirea funcțiilor peisagistice și ecologice ale stratului arbustiv**, prin reconfigurarea compoziției vegetale, redarea logicii vizuale și crearea unei protecții vegetale coerente;
- **Creșterea siguranței și vizibilității în parc**, prin intervenții orientate spre refacerea perspectivelor emblematic, corectarea gardurilor vii și controlarea dezvoltărilor excesive;
- **Întinerirea și revitalizarea masivelor arbustive existente**, prin aplicarea tăierilor raționale, eliminarea structurilor îmbătrânite și introducerea unor specii adaptate și viguroase;
- **Susținerea biodiversității**, printr-o paletă vegetală diversă, stabilizarea solului, instalarea de micro-habitat și eliminarea speciilor invazive / invadante;
- **Creșterea rezilienței vegetației pe termen lung**, prin selecția speciilor adaptate la condițiile pedo-staționale și la schimbările climatice, dar și prin utilizarea unui sistem digital de gestionare.

Pe termen scurt (0-2 ani), gestionarea stratului arbustiv trebuie să se concentreze pe intervenții imediate, orientate spre reducerea riscurilor, restabilirea vizibilității și pregătirea terenului pentru regenerare. În această etapă sunt prioritare: tăieri de igienizare și securizare, controlul speciilor invazive, refacerea gardurilor vii și plantările punctuale cu rol reparatoriu. Obiectivul este restabilirea funcționalității de bază a stratului arbustiv și stabilizarea zonelor degradate.

Pe termen mediu (2-5 ani), eforturile trebuie orientate către refacerea compoziției vegetale arbustive, întinerirea masivelor îmbătrânite și înlocuirea speciilor nepotrivite. Această perioadă include consolidarea pantelor degradate, crearea de micro-habitat, completarea fondului arbustiv cu specii adaptate și implementarea unui sistem digital complet pentru inventariere, programarea intervențiilor și monitorizarea evoluției stratului arbustiv. Această etapă pune bazele revitalizării peisagistice și ecologice a acestui palier vegetal.

Pe termen lung (peste 5 ani), gestionarea stratului arbustiv trebuie să vizeze regenerarea completă a paletelor vegetale, constituirea unor nuclee reziliente și crearea unor coridoare ecologice funcționale. În această etapă devin prioritare plantările adaptate schimbărilor climatice, menținerea diversității structurale și funcționale, reînnoirea ciclică a plantelor și monitorizarea digitală continuă. Aceste măsuri asigură stabilitatea și longevitatea stratului arbustiv, precum și integrarea lui armonioasă în structura peisageră și ecologică a Parcului Tineretului.

4. Stratul acoperitorilor de sol

4.1. Situația existentă

Stratul acoperitor de sol din Parcul Tineretului reflectă la rândul său lipsa unui program coerent de gestionare diferențiată a paletei vegetale. Analiza terenului arată că acest palier vegetal se află într-o stare predominant reziduală, fiind rezultatul unui proces continuu de degradare, instalare spontană și intervenții punctuale, fără o strategie unitară care să coreleze intervențiile de gestionate cu funcțiile peisagistice, ecologice sau sociale ale parcului (vezi imaginile prezentate în capitolele de mai sus, care surprind diferite zone din parc). La nivelul acestui palier vegetal, această situație problematică este creată cu precădere de tratamentul aplicat uniform, respectiv de tăierile repetate care nu țin cont de tipul speciilor înglobate acest strat erbaceu și de modul în care acestea se propagă, demers care a dus între timp la epuizarea plantelor, la debilitarea acestui element compozițional și, respectiv, la afectarea puternică a solului. La rândul său, această problematică duce la debilitarea vegetației arboricole și arbustive a parcului.

Astfel, principalele probleme identificate la nivelul stratului acoperitor de sol sunt:

- **Caracterul rezidual al acoperirii vegetale**
Pe suprafețe extinse, stratul erbaceu nu pare a fi rezultatul unei plantări deliberate, ci mai degrabă un amestec de specii ruderales, rezistente, adaptate compactării, călcării și stresului urban. În foarte multe zone, stratul acoperitorilor de sol este eliminat, locul acestuia fiind luat de suprafețe denunate sau de zone afectate de tasarea generată prin traficul pietonal intens (vezi Fig. 4.1.1). Această distribuție fragmentată indică absența unui concept de gestionare diferențiată, prin care diferitele tipuri de acoperire – gazon funcțional, plante erbacee perene cu rol preponderent decorativ și / sau ecologic, zone naturalizate – să fie instaurate în funcție de utilizarea reală a spațiilor și de condițiile pedo-staționale.
- **Lipsa tipologiilor funcționale de acoperire a solului**
De regulă, în parcurile urbane mature, stratul erbaceu este gestionat diferențiat, înglobând: covoare verzi (peluze) destinate jocului sau relaxării; amestecuri de plante erbacee cu rol în retenția umidității, în fixarea de substanțe nutritive în sol, etc.; zone naturalizate destinate cu precădere refacerii biodiversității;

acoperitori de sol formați din liane sau alte plante care suportă umbrirea sub stratul arboricol. În Parcul Tineretului, aceste tipologii nu sunt prezente în mod coerent la nivelul acoperirii solului. Gestionarea actuală a parcului nu diferențiază între: zone intens utilizate, zone de pantă, zone de umbră de sub masivele arboricole, malul apei, zone decorative etc., abordare care se răsfrânge asupra imaginii de ansamblu și a calității pe care parcul oferă utilizatorilor la ora actuală.

- **Zone denudate, expuse și degradate**
Solul expus este una dintre cele mai evidente probleme. În mai multe zone din parc, utilizarea intensivă a eliminat complet stratul vegetal și a dus la compactarea solului. Acest aspect generează disconfort utilizatorilor prin praful dispersat în aer și are un efect negativ asupra integrității unor elemente vegetale. Aceste zone contribuie, de asemenea, și la pierderea coerenței peisagistice a parcului.
- **Absența plantelor erbacee cu rol ecologic**
Un spațiu verde de dimensiunea și importanța Parcului Tineretului ar trebui să includă erbacee perene și acoperitoare de sol cu roluri diverse: menținerea umidității în sol, reducerea evaporării apei din sol, hrană și habitat pentru faună, controlul eroziunii pe pante, îmbunătățirea calității solului etc. Din păcate, amenajarea actuală a acestui spațiu verde nu include astfel de acoperitori de sol. Vegetația spontană domină, dar nu îndeplinește funcțiile necesare unei gestionări moderne.

Un element punctual, dar important, în cadrul stratului acoperitor de sol din Parcul Tineretului este **pajiștea experimentală realizată de Asociația Parcul Natural București** pe terenul poziționat la est față de insula mică (vezi Fig. 4.1.2). Această intervenție are rolul de a demonstra un **model alternativ de gestionare a stratului erbaceu**, diferit de practicile clasice care presupun cosirea intensă a suprafețelor care găzduiesc amestecuri gazonante. Inițiativa urmărește promovarea unor metode de îngrijire cu impact redus, care favorizează instalarea plantelor spontane valoroase, reduc consumul de resurse și susțin procese ecologice naturale.

Pe lângă rolul său tehnic de acoperire a solului, pajiștea are și o dimensiune educațională esențială, fiind concepută ca un exemplu accesibil pentru public privind beneficiile vegetației naturalizate în spațiul urban. Acest demers evidențiază importanța habitatelor erbacee pentru polenizatori, pentru micro-faună și pentru consolidarea biodiversității locale, oferind vizitatorilor ocazia de a observa dinamica unei comunități vegetale în evoluție.

Prin modul în care a fost amenajată și gestionată, pajiștea experimentală reprezintă o inițiativă valoroasă care ar putea inspira extinderea unor practici similare și în alte zone ale parcului, în special în spațiile unde solul este expus, degradat sau supus traficului necontrolat.

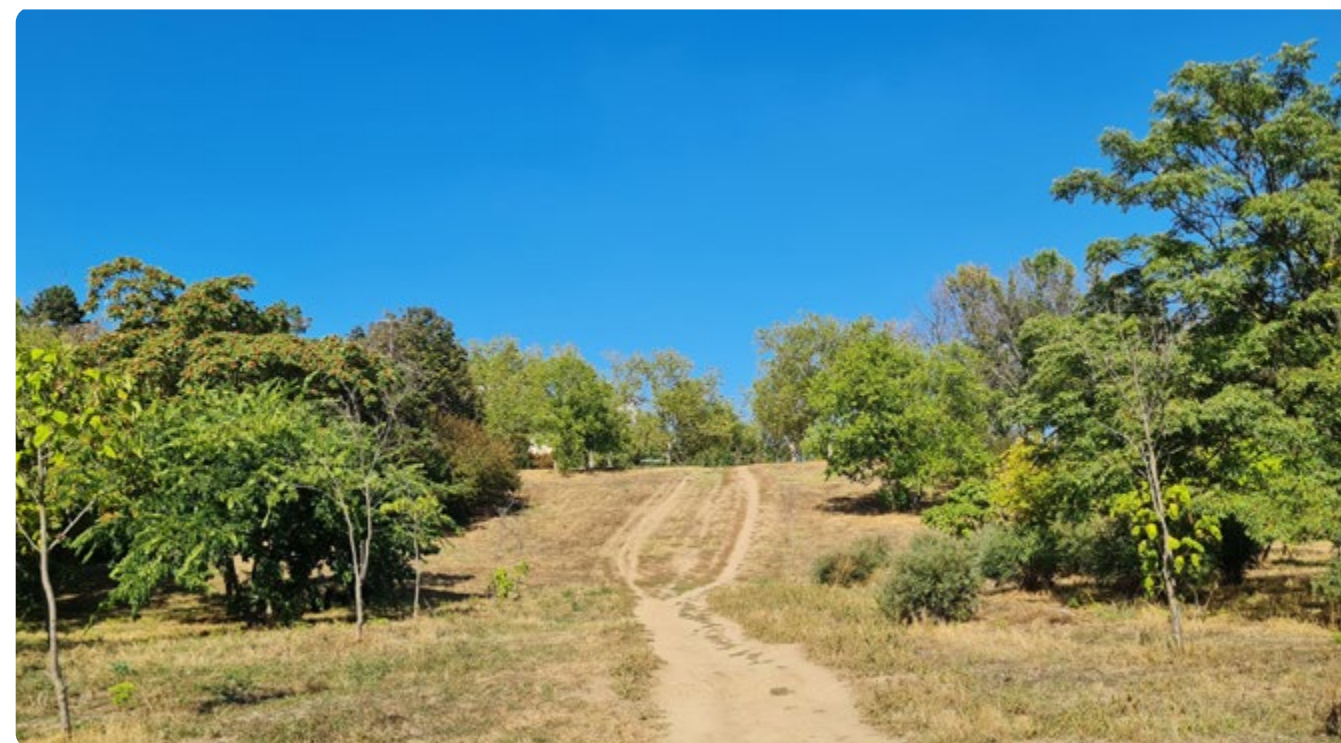

Fig. 4.1.1. Exemplu referitor la acoperirea solului în cadrul Parcului Tineretului: (sus) perspectivă descendentă spre lac, de la partea superioară a taluzului din zona de nord-vest; (jos) perspectivă ascendentă dinspre lac spre partea superioară a taluzului din zona de nord-vest; se poate observa faptul că pe zona centrală a acestui spațiu există porțiuni importante cu sol nud, tasat de utilizatorii parcului

Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 4.1.2. Conformația plantației de test realizată de echipa Asociației Parcul Natural București: (sus) situația existentă în iunie 2025; (jos) situația existentă în septembrie 2025

Sursă: (sus) <https://www.facebook.com/photo?fbid=1021769943505203&set=pcb.1021770900171774>
(jos) arhiva RPR Birou de studii contemporane

4.2. Concluzii referitoare la stratul acoperitorilor de sol

Stratul acoperitor de sol din Parcul Tineretului este dezechilibrat, neuniform, predominant spontan și insuficient gestionat. În majoritatea zonelor, acest element compozițional nu își îndeplinește funcțiile ecologice, peisagistice, sociale etc.

În acest sens lipsesc:

- o gestionare diferențiată a stratului acoperitor de sol;
- specii adaptate fiecărui context înglobat în cadrul parcului (zone însorite, suprafețe umbrite, zone aflate pe malul apei, zone de pantă etc.);
- peluze coerent gestionate care să găzduiască activități de joc și relaxare;
- zone decorative cu impact major asupra imaginii de ansamblu a parcului;
- soluții viabile de acoperire a solului pentru zonele puternic umbrite;
- plantații cu rol ecologic, care să sprijine creșterea biodiversității.

Rezultatul este un parc în cadrul căruia solul rămâne adesea expus, erodat, degradat și vulnerabil, afectând experiența utilizatorilor, calitatea peisajului și integritatea vegetației înglobate de acest spațiu verde.

4.3. Recomandări pentru stratul acoperitorilor de sol

Gestionarea stratului acoperitor de sol trebuie fundamentată pe **principiile gestionării diferențiate**, astfel încât fiecare zonă a parcului să beneficieze de un regim de îngrijire adaptat utilizării reale, microclimatului, condițiilor pedo-staționale și rolului peisagistic sau ecologic. Implementarea unei astfel de abordări, pe baza unui plan de gestionare coerent, poate să contribuie la refacerea continuității vegetale, la îmbunătățirea calității solului, la creșterea biodiversității și la optimizarea experienței utilizatorilor Parcului Tineretului.

În acest sens pot fi utilizate o serie de soluții tehnice, între care se numără:

- **Definirea zonelor pentru gestionare diferențiată**

Primul pas constă în delimitarea clară a mai multor tipuri de zone cu regimuri distincte de gestionare (vezi Fig. 4.3.1), precum: zone de peluză zone cu rol preponderent ornamental; zone cu acoperitori de sol cu rol ecologic; zone de protecție în jurul arborilor maturi sau vulnerabili; zone naturalizate (zone de non-intervenție); zone cu plantații pentru stabilizarea versanților. Fiecărui tip de zonă trebuie să i se atribue un set de intervenții adaptate, atât sezoniere, cât și anuale, în acord cu standardele peisagistice și ecologice actuale.

- **Gestionarea diferențiată a peluzelor**

Pentru peluze este necesară introducerea unui sistem de rotație a utilizării, care să permită refacerea naturală a covorului vegetal (vezi Fig. 4.3.2). Peluzele destinate activităților recreative este recomandat să fie concentrate în zonele însorite și ușor accesibile. Aceste zone pot găzdui și plantați perimetrale, grupuri sau chiar arbori solitari care să ofere punctual umbră pentru utilizatorii care preferă să se protejeze față de lumina soarelui. În timpul repausului, se recomandă aerarea solului, completarea golurilor, reînsămânțarea și refacerea nivelului de materie organică pentru a pregăti în mod adecvat respectivele zone pentru utilizarea ulterioară.

- **Plantații erbacee cu rol preponderent ornamental**

Zonele de acces, nodurile de circulație și alte spații cu utilizare intensivă pot fi puse în valoare prin plantații erbacee cu rol preponderent decorativ (vezi Fig. 4.3.3), selectate pentru: rezistență la stres urban, interes vizual pe tot parcursul anului, gestionare predictibilă și eficientă, adaptare la condițiile pedo-staționale. Acestea pot să contribuie la generarea unei identități specifice și participă la îmbunătățirea percepției generale asupra calității peisajului.

- **Gestionarea zonelor cu amestecuri erbacee cu rol preponderent ecologic**

Zonele destinate biodiversității trebuie să înglobeze elemente de mediere în punctele de tangență cu spațiile utilizate intens de vizitatori. În acest sens, este recomandată tunderea periodică a unor benzi-tampon la contactul cu circulațiile adiacente (vezi Fig. 4.3.4), pentru a împiedica extinderea vegetației erbacee peste alei, pentru a asigura o percepție vizuală clară a spațiului, evitând astfel apariția senzației de disconfort sau nesiguranță pentru utilizatori. Aceste măsuri permit coexistența armonioasă între utilizarea umană și funcțiile ecologice ale acestor acoperitori de sol.

- **Gestionarea versanților**

Versanții necesită intervenții specifice, menite să stabilizeze solul, să reducă eroziunea, să îmbunătățească structura substratului, să mențină umiditatea la nivelul substratului și, în același timp, să participe la generarea imaginii de ansamblu a parcului (vezi Fig. 4.3.5). Pentru acestea se recomandă introducerea de plantații acoperitoare de sol adaptate pantelor, cu port dens, care să formeze un covor vegetal permanent și să suporte expuneri variabile.

- **Delimitarea unor zone de non-intervenție**

În zonele cu trafic redus sau în proximitatea arborilor maturi ori remarcabili, este recomandată crearea unor zone împrejmuite destinate refacerii naturale a substratului și creșterii biodiversității (vezi Fig. 4.3.6). Între altele, aceste zone contribuie la refacerea substratului, generează spații de refugiu pentru faună, creează micro-habitate valoroase, reduc stresul asupra arborilor importanți și permit refacerea acoperirii vegetale într-o manieră naturală.

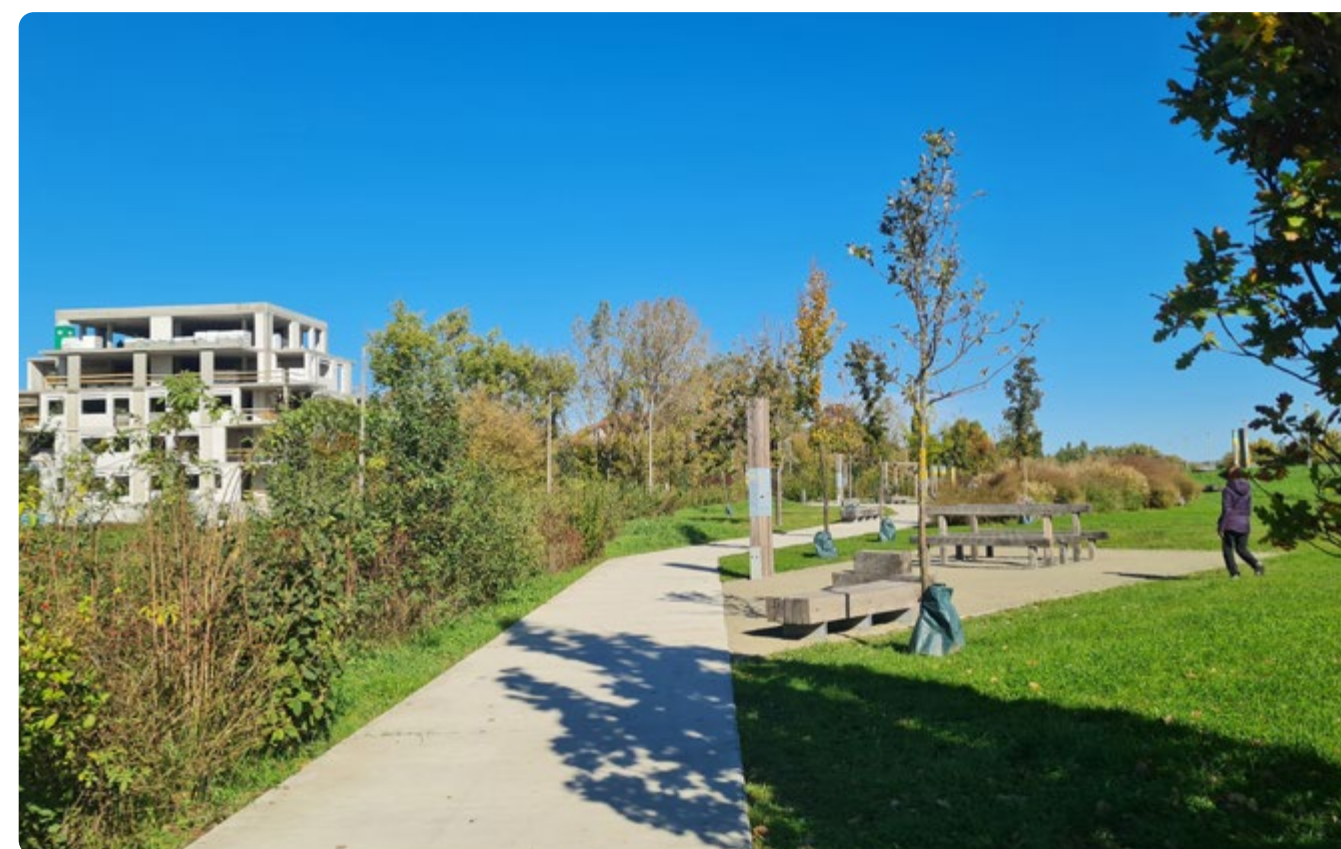

Fig. 4.3.1. Exemplu referitor la gestionarea diferențiată a suprafețelor vegetalizate (Pünkösdfürdő Park, Budapesta, Ungaria): sus - se remarcă tratarea diferențiată a stratului erbaceu, respectiv în partea stângă a imaginii acest strat este cosit cu o frecvență mai mare pentru a permite jocul și relaxarea, iar în partea dreaptă acest strat este cosit foarte rar, în momente cheie, pentru a permite găzduirea elementelor de faună și însămânțarea naturală; jos - în partea stângă a imaginii se remarcă o acoperire a solului cu un strat arbustiv care creează o delimitare naturală față de zona urbană adiacentă parcului și care înglobează specii ce oferă hrană și habitat elementelor de faună, în timp ce în partea dreaptă a imaginii poate fi observat faptul că acoperitorul de sol este format dintr-un strat erbaceu care permite jocul și relaxarea

Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 4.3.2. Exemplu referitor la gestionarea diferențiată a suprafețelor gazonate (Jardin du Luxembourg, Paris, Franța): se remarcă aici faptul că aceste suprafețe sunt gestionate diferit pentru a permite refacerea peluzei (sus - peluză în repaus) și, respectiv, utilizarea de către vizitatori (jos - peluză disponibilă)
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 4.3.3. Exemplu de plantații erbacee cu rol preponderent decorativ (Jardin du Luxembourg, Paris, Franța): se remarcă aici faptul că aceste plantații sunt relaționate cu zonele intens utilizate de către vizitatorii spațiului verde
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 4.3.4. Exemplu referitor la gestionarea diferențiată a suprafețelor înierbare (Parcul Eduardo VII, Lisabona, Portugalia): se remarcă aici faptul că stratul erbaceu este tuns periodic pe o lățime de aproximativ 1 metru la tangența cu toate circulațiile prezente în zonă; această abordare permite instalarea sentimentului de siguranță pentru utilizatori (deoarece aceștia au control vizual asupra zonei) și, în același timp, permite păstrarea umidității în sol, îmbunătățirea substratului și pentru insecte și alte elemente de micro-faună: (sus) imagine de ansamblu din zona Palatului Justiției - circulație pietonală, velo și ocazional auto; (jos) imagine de detaliu din zona Palatului Justiție (circulație pietonală)

Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 4.3.5. Exemplu referitor la acoperirea solului cu liane în cadrul unor pante cu înclinare de peste 1:1 / peste 45 de grad (Grădinile Petřín, Praga, Cehia): se remarcă acoperirea vitalitatea tuturor palierelor vegetale din cadrul acestui spațiu verde, vitalitate asigurată prin calitatea substratului și prin menținerea umidității sub învelișul foliar al plantelor acoperitoare de sol

Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

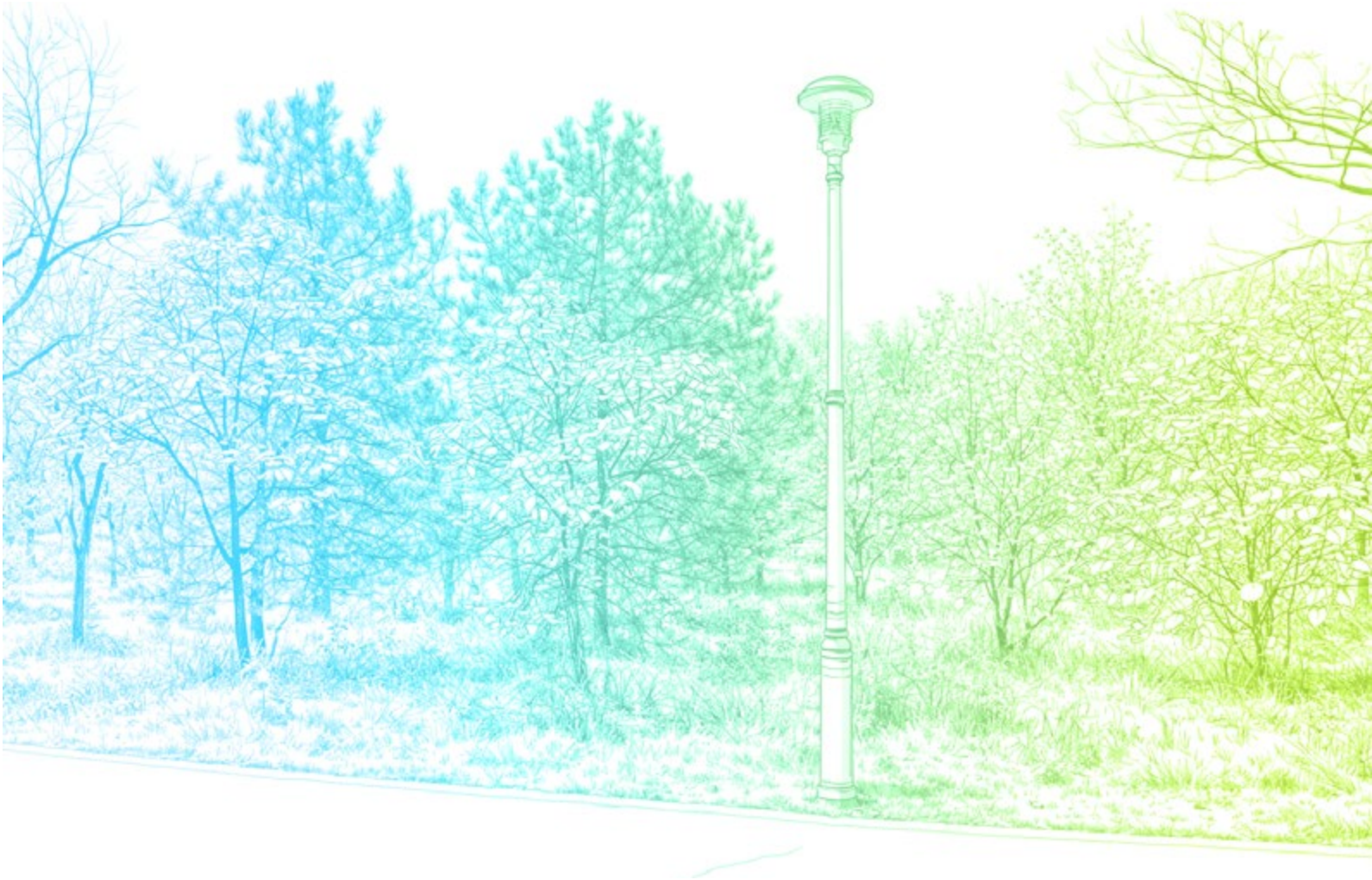
Fig. 4.3.6. Exemplu pentru realizarea de împrejurii pentru zone de non-intervenție, care opresc trecerea utilizatorilor, favorizând refacerea substratului și creșterea biodiversității (Parcului Wolvendael din Bruxelles Belgia): sus - imagine de ansamblu, jos - imagine de detaliu
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

4.4. Sinteza recomandărilor pentru stratul acoperitorilor de sol

Recomandările prezentate pentru stratul acoperitorilor de sol urmăresc trecerea de la o vegetație erbacee reziduală la un sistem bine structurat, bazat pe gestionare diferențiată. Prin delimitarea zonelor în funcție de utilizare și condiții pedo-staționale, peluzele pot fi gestionate prin rotație, iar plantațiile erbacee decorative pot fi concentrate în spațiile intens frecventate, contribuind la identitatea vizuală a parcului, dar și la reducerea efortului de gestionare.

Zonele cu un important aport ecologic pot fi inserate în cadrul parcului prin asocierea cu o serie de soluții tehnice care să medieze interacțiunea cu vizitatorii acestui spațiu verde. Suportul pentru biodiversitate poate fi completat cu soluții adecvate pentru stabilizarea versanților și, respectiv, prin introducerea unor zone de non-intervenție. Aceste soluții permit refacerea naturală a substratului, susțin biodiversitatea, contribuie la revitalizarea fondului vegetal, cresc reziliența Parcului Tineretului și optimizează experiența utilizatorilor.

5. Recomandări cu caracter general

5.1. Aplicarea principiului “planta potrivită la locul potrivit”

Gestionarea durabilă a vegetației din Parcul Tineretului trebuie să pornească de la premisa că plantele, în mod natural, nu au nevoie de intervenții pentru a supraviețui. De sute de milioane de ani, speciile vegetale și-au dezvoltat mecanisme proprii de apărare, regenerare și adaptare la condiții de mediu extreme. Însă, în momentul în care ele sunt introduse într-un parc urban, mediul devine mult mai restrictiv: solurile sunt modificate, resursele sunt limitate, iar spațiul este fragmentat. În plus, plantele sunt obligate să îndeplinească funcții stabilite de oameni - estetice, ecologice, funcționale sau de siguranță - funcții care, în mod natural, nu le sunt întotdeauna accesibile fără intervenții de gestionare coerentă.

Din acest motiv, aplicarea principiului **“planta potrivită la locul potrivit”** este esențială. Toate măsurile de gestionare trebuie să urmărească **crearea contextului necesar dezvoltării optime a vegetației**, pornind de la două direcții majore:

- 1) Îmbunătățirea condițiilor pentru patrimoniul vegetal existent**, astfel încât plantele să își poată continua dezvoltarea fără riscuri suplimentare;
- 2) Selectarea riguroasă a speciilor nou introduse**, pe baza compatibilității cu condițiile pedo-staționale, climatice și funcționale ale parcului.

În acest sens, se recomandă evitarea **cultivarurilor, a varietăților sensibile și a formelor conduse**, care necesită o gestionare intensivă și constant specializată. Așa cum se poate constata, Parcul Tineretului nu dispune în prezent de resursele umane, tehnice și financiare necesare pentru a menține astfel de plante la un nivel optim pe termen lung. În schimb, speciile rezistente, native sau naturalizate pot asigura stabilitate, costuri reduse și o evoluție naturală sănătoasă.

Aplicarea acestui principiu implică, de asemenea, o **abordare diferențiată în funcție de amplasament**. De exemplu, arborii amplasați pe alinamente, în proximitatea circulațiilor pietonale sau în zone de contact direct cu utilizatorii trebuie evaluați mai frecvent, deoarece pot genera riscuri mai mari în caz de debilitare. În schimb, arborii din zonele cu trafic redus, din masive sau din zonele naturalizate pot beneficia de intervenții limitate, orientate către conservarea structurii naturale și reducerea stresului urban.

În final, “planta potrivită la locul potrivit” presupune **gestionarea inteligentă a resurselor și anticiparea pe termen lung a comportamentului vegetației**. O plantă bine aleasă și bine amplasată va necesita intervenții minime, va contribui la reziliența parcului, iar prin starea sa de sănătate va reduce nevoia de gestionare intensivă și consumul de resurse.

5.2. Selectarea speciilor

În lipsa unui inventar complet, actualizat și integrat al vegetației existente în cadrul Parcului Tineretului, care să permită **evaluarea ponderii reale a speciilor** în cadrul fondului vegetal și a disfuncțiilor asociate acestora, nu este oportună propunerea punctuală a unor specii ce trebuie favorizate în cazul plantărilor care se vor realiza pe viitor. În absența unor date cantitative, riscul de a perpetua dezechilibrele existente este ridicat, iar recomandările nu pot fi fundamentate într-un mod profesional. Din acest motiv, **prezentul raport formulează recomandări pentru selectarea speciilor sub forma unor principii generale**, aplicabile etapelor viitoare de reconstrucție și regenerare vegetală, respectiv:

- Utilizarea de specii adaptate și reziliente**
Selectarea plantelor trebuie să privilegieze speciile adaptate condițiilor locale - fie ele native sau naturalizate - capabile să își mențină vitalitatea cu un consum redus de resurse și cu nevoi minime de gestionare pe termen lung. Această abordare susține reziliența paletelor vegetale și reduce presiunea asupra resurselor și infrastructurii de gestionare și a bugetului local.
- Adaptarea selecției la contextul pedo-stațional real**
Speciile utilizate în noile plantații trebuie selectate în strânsă legătură cu specificul terenului. În cazul Parcului Tineretului, amenajat pe o fostă zonă de depozitare a deșeurilor, alegerea trebuie să țină cont de o serie de factori cu impact major asupra reușitei plantațiilor cum ar fi: soluri cu structură neuniformă, adesea compactate, cu o chimie modificată și posibile contaminări cu materiale de construcție (vezi Fig. 5.2.1), resurse de apă limitate sau distribuite neuniform; risc de stres abiotic accentuat. Prin urmare, în cazul Parcului Tineretului, pentru a asigura reziliența plantațiilor, speciile recomandate pentru plantare trebuie să fie tolerante la condiții dificile, capabile să crească

în soluri sărace, instabile sau cu drenaj variabil, precum și să facă față intensității crescute a fenomenelor climatice.

- Respectarea cadrului normativ**
Procesul de selecție trebuie să respecte cadrul normativ existent. Acest demers asigură coerența intervențiilor și compatibilitatea acestora cu politicile locale privind patrimoniul verde. Un prim exemplu în acest sens este **Regulamentul UE privind restaurarea naturii (2024/1991)**, care impune menținerea și extinderea suprafețelor verzi urbane, **creșterea suprafețelor acoperite de coronamentul arborilor⁹ și plantarea de arbori¹⁰**, cu respectarea diversității speciilor și a principiilor ecologice. Un alt exemplu este **H.C.G.M.B. nr. 128/2016**, care stabilește condițiile de utilizare a speciilor în amenajările urbane în spațiile verzi existente din Municipiul București. Pe lângă direcții clare referitoare la materialul săditor ce trebuie utilizat în reamenajarea spațiilor verzi din capitală, acest act normativ stabilește o serie de alte principii ce trebuie respectate atunci când se intervine în cadrul amenajărilor existente, respectiv (vezi Articolul 9):
 - a) Confortul în utilizare** - în cadrul amenajărilor vegetale se va urmări importanța volumului foliar, capacitatea de umbră, capacitatea de purificare și răcorire a aerului pe timpul verii, asigurarea iluminării naturale a spațiilor de locuit adiacente, utilizarea preponderentă de specii ce nu au impact negativ asupra mediului și a sănătății locuitorilor și fluiditatea traficului pietonal;
 - b) Durabilitatea** - urmărește caracterul sustenabil din punct de vedere ecologic și economic al amenajărilor;
 - c) Dinamica peisajului** - integrarea evoluției permanente a amenajării de la implementare până la maturitate/stabilizare, precum și pe tot parcursul existenței amenajării prin măsuri de gestiune durabilă și diferențiată;
 - d) Caracterul** - urmărirea realizării de amenajări capabile să ofere pe termen lung identitate locală și să asigure atractivitatea vizuală pe tot parcursul anului;

⁹ Acest act normativ prevede faptul că, în perioada imediat următoare, autoritățile trebuie să se asigure că nu există nicio pierdere față de situația din 2024 în ceea ce privește suprafața urbană acoperită de coronamentul arbori (în metri pătrați) și să facă demersurile necesare pentru creșterea pe termen mediu a acestei suprafețe cu 10% în centrele și aglomerațiile urbane;

¹⁰ Articolul 13 al acestui act normativ prevede plantarea de arbori suplimentari (corelat cu ținta la nivel UE de minim 3 miliarde arbori) cu respectarea principiilor ecologice, inclusiv prin asigurarea diversității speciilor și a diversității pluriene (diversității de vârste), acordând prioritate speciilor indigene de arbori, cu excepția, în cazuri și condiții foarte specifice, a speciilor alogene adaptate solului, contextului climatic și ecologic local și condițiilor habitatului care joacă un rol în promovarea rezilienței sporite la schimbările climatice. Măsurile în vederea îndeplinirii angajamentului respectiv urmăresc să sporească conectivitatea ecologică și se bazează pe împădurirea durabilă, reîmpădurire și plantarea de arbori, precum și pe extinderea spațiului verde urban;

- e) Coerența** - amenajările peisagistice vor fi realizate în concordanță unele cu altele, urmărind realizarea de ansambluri peisagistice coerente din punct de vedere vizual și ecologic, generând astfel unități de peisaj urban cu identități clare și distincte;
- f) Corelarea** - se va urmări colaborarea între inițiatorii de proiecte de amenajare peisagistică, astfel încât conlucrarea dintre acestea să genereze unități de peisaj urban coerente;
- g) Echilibru cost-beneficiu** - va pune accent pe realizarea de amenajări care îmbină aspectele cantitative cu cele calitative, unde nu trebuie în mod necesar să primeze pe termen scurt principiul „celui mai mic preț” la implementare, ci costurile de întreținere pe termen lung. În mod corelat și argumentat trebuie ținut cont și de beneficiile pe termen mediu și lung din punct de vedere al sănătății publice, al dezvoltării corecte a vegetației urbane și din punct de vedere al impactului social și urban;
- h) Îmbunătățirea calității vieții** - se referă la ameliorarea morbidității și mortalității. În acest sens, amenajările peisagistice vor limita utilizarea de plante care au un impact negativ asupra sănătății populației și vor urmări mărirea volumului foliar la nivelul întregului oraș pentru îmbunătățirea calității aerului;
- i) Asigurarea protecției mediului** - urmărirea reintroducerii de ecosisteme stabile în mediul urban, care impun măsuri de gestionare minimale, și realizarea de amenajări care să favorizeze asociații vegetale naturale, vizând protejarea elementelor componente ale mediului ambiant;
- j) Transparența și comunicarea** - Se va urmări permanent corecta informare, cointerese și colaborare între toți actorii urbani implicați sau interesați.

Fig. 5.2.1. Exemple de materiale de construcții găsite în sol, în cadrul Parcului Tineretului pe parcursul lucrărilor care au avut ca obiect realizarea unei plantații după principiile metodei Miyawaki în primăvara anului 2025 (demers implementat de asociația Pădurea Copiilor); în cele două imagini se observă cantități considerabile de materiale de construcții care contaminau solul la momentul plantării în zona adiacentă intrării de vest a parcului
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Instrumente și echipamente specializate

5.3.1. Recomandări cu caracter general

Gestionarea eficientă a spațiilor verzi presupune utilizarea unor instrumente și echipamente adaptate fiecărui tip de element vegetal, precum și integrarea acestora într-un sistem coerent bazat pe documentare și planificare. În acest sens, existența unui **sistem digital de gestionare funcțional, actualizat și utilizat ca suport pentru decizie** este esențială (vezi Fig. 5.3.1, Fig. 5.3.2 și Fig. 5.3.3). Acesta facilitează planificarea intervențiilor, alocarea corectă a resurselor și adoptarea unor practici de gestionare adaptate necesităților fiecărei specii și fiecărei zone din cadrul spațiului verde.

În mod complementar, alegerea instrumentelor trebuie să fie făcută în așa fel încât să susțină dezvoltarea optimă a plantelor și să respecte rolul pe care acestea îl au în cadrul amenajării. O gestionare corectă începe întotdeauna cu instrumentul potrivit pentru lucrarea avută în vedere și pentru biologia speciei.

Pentru realizarea unei gestionări optime pot fi elaborate și **standarde de calitate** prin care să se stabilească modul în care lucrările de gestionare trebuie realizate și, respectiv, rezultatele care trebuie să fie obținute în final (vezi Fig. 5.3.4).

Fig. 5.3.1. Exemplu de sistem digital pentru gestionare utilizat în cadrul proiectului **Registru Verde pentru Parcul Kiseleff** | **Registru Verde pentru România** selectat în cadrul #RaiffeisenComunități, acceleratorul de ONG-uri în sustenabilitate, o inițiativă Raiffeisen Bank România, cu sprijinul Asociația pentru Relații Comunitare: în imagine se observă pagina principală a aplicației care pune la dispoziția publicului date despre efectivul vegetal arboricol din cadrul acestui spațiu verde
Sursă: arhiva Asociației Peisagiștilor din România - AsoP, Filiala teritorială București-Ilfov

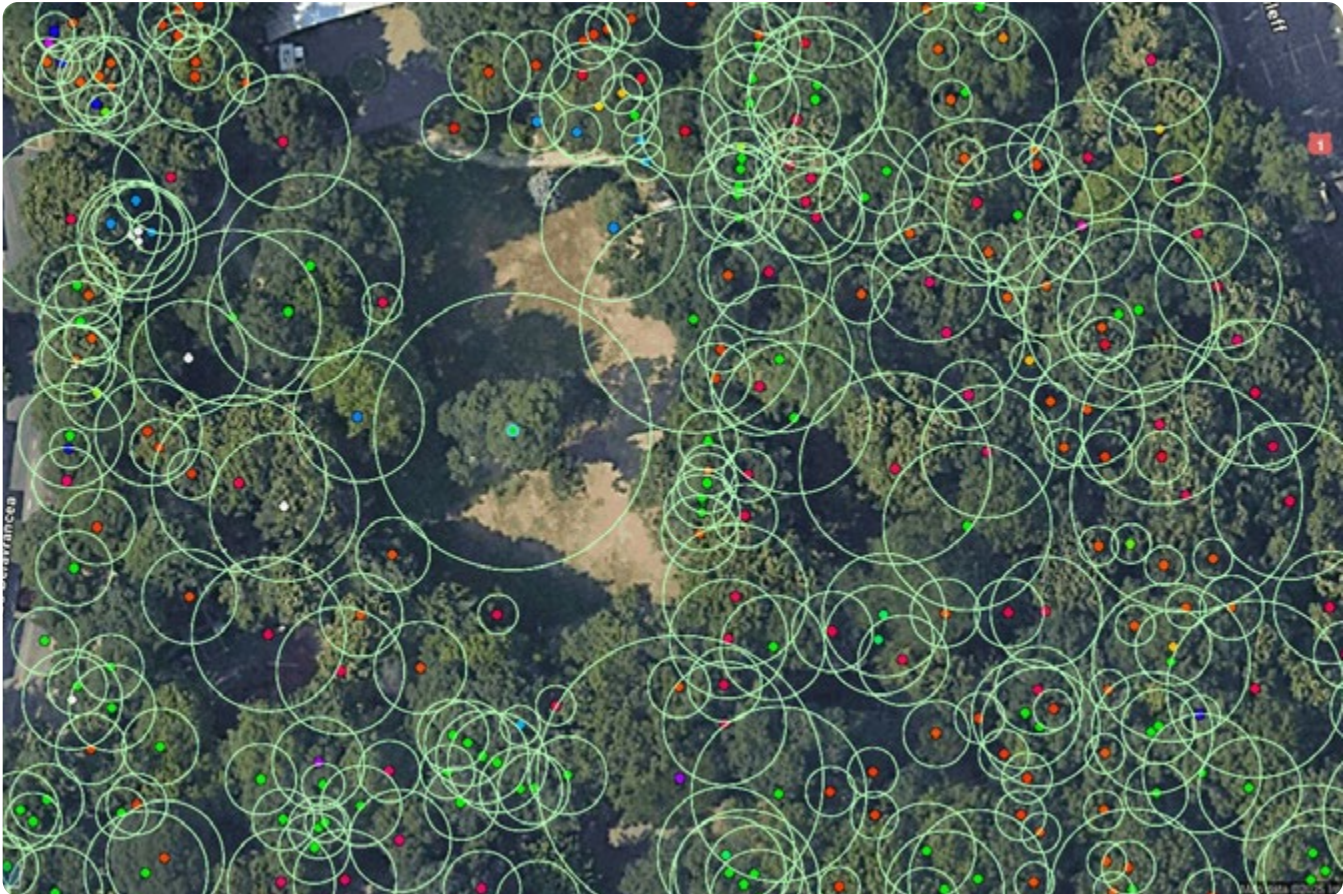
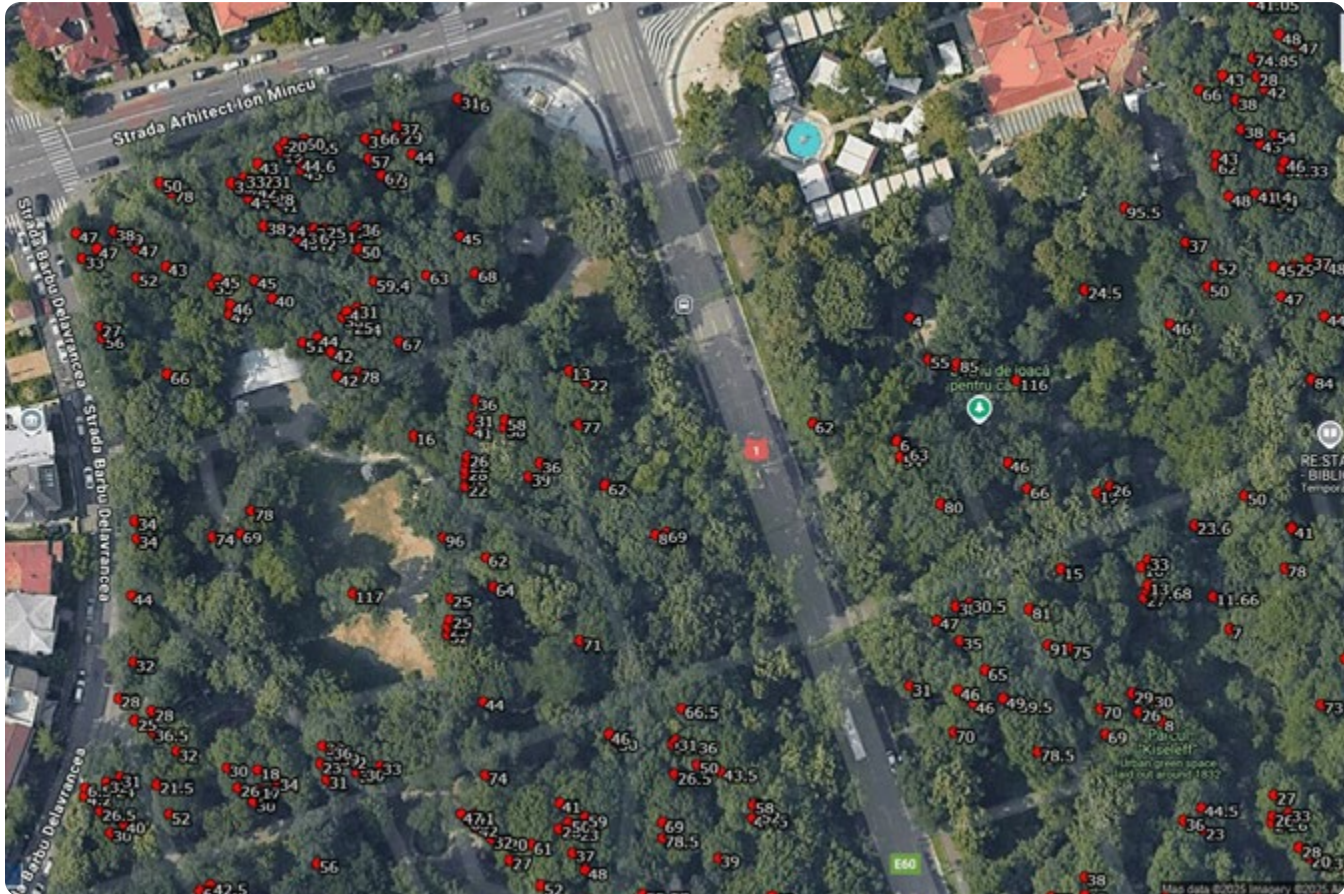

Fig. 5.3.3. Exemple de date înglobate în cadrul de sistem digital pentru gestionare utilizat în cadrul proiectului Registru Verde pentru Parcul Kiseleff | Registru Verde pentru România selectat în cadrul #RaiffeisenComunități, acceleratorul de ONG-uri în sustenabilitate, o inițiativă Raiffeisen Bank România, cu sprijinul Asociația pentru Relații Comunitare: în imagine sunt prezentate zonele de protecție estimate pentru rădăcinile tuturor arborilor din cadrul acestui parc istoric - informația permite spre exemplu realizarea de săpături fără a afecta ireversibil integritatea arborilor vizați
Sursă: arhiva Asociației Peisagiștilor din România - AsoP, Filiala teritorială București-Ilfov

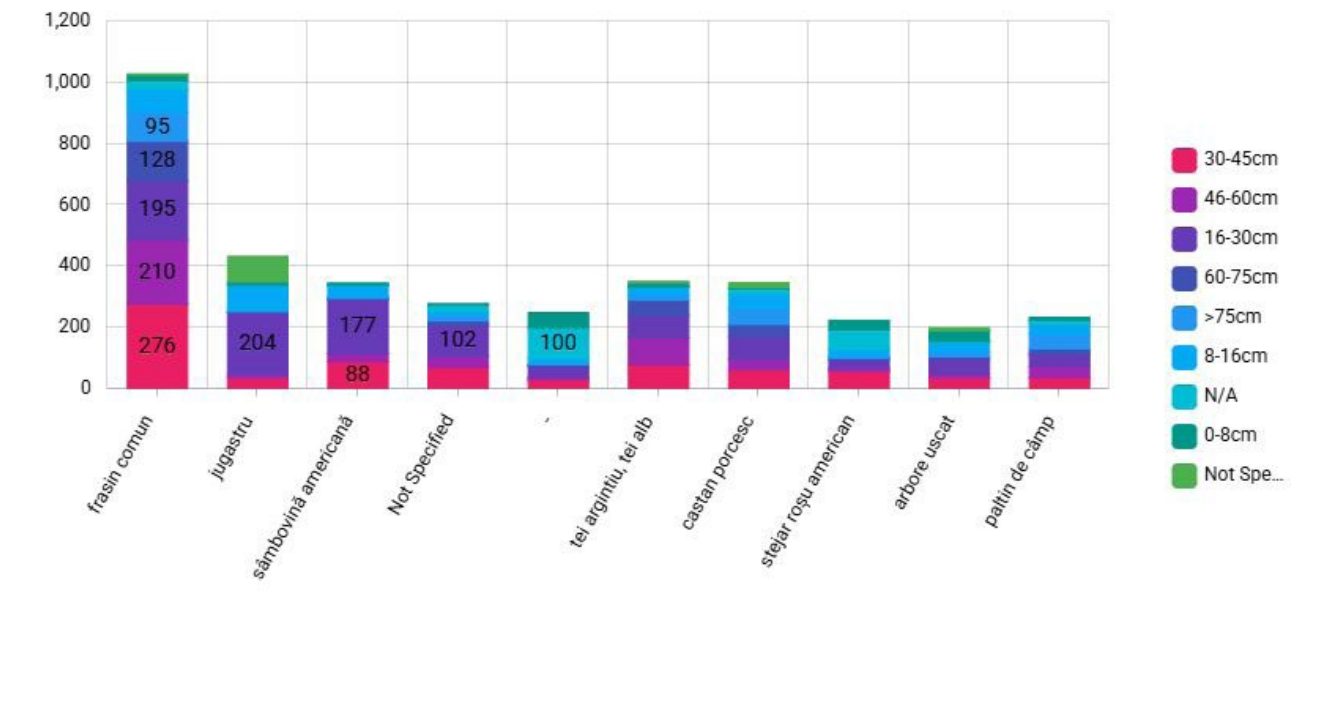

Fig. 5.3.2. Exemple de date înglobate în cadrul de sistem digital pentru gestionare utilizat în cadrul proiectului Registru Verde pentru Parcul Kiseleff | Registru Verde pentru România selectat în cadrul #RaiffeisenComunități, acceleratorul de ONG-uri în sustenabilitate, o inițiativă Raiffeisen Bank România, cu sprijinul Asociația pentru Relații Comunitare: (sus) selecție realizată pentru evidențierea poziționării tuturor exemplarelor din specia *Fraxinus excelsior* (frasin) în relație cu diametrul trunchiului - selecția permite, de exemplu, identificarea unor problematice punctuale, relaționate direct cu specia (boli, dăunători etc.) în cadrul patrimoniului arborel; (jos) grafic referitor la ponderea celor mai întâlnite specii în cadrul stratului arborel corelată cu numărul de exemplare din fiecare clasă de diametre - selecția permite dezvoltarea unui plan de replantare coerent, ancorat în date reale
Sursă: arhiva Asociației Peisagiștilor din România - AsoP, Filiala teritorială București-Ilfov

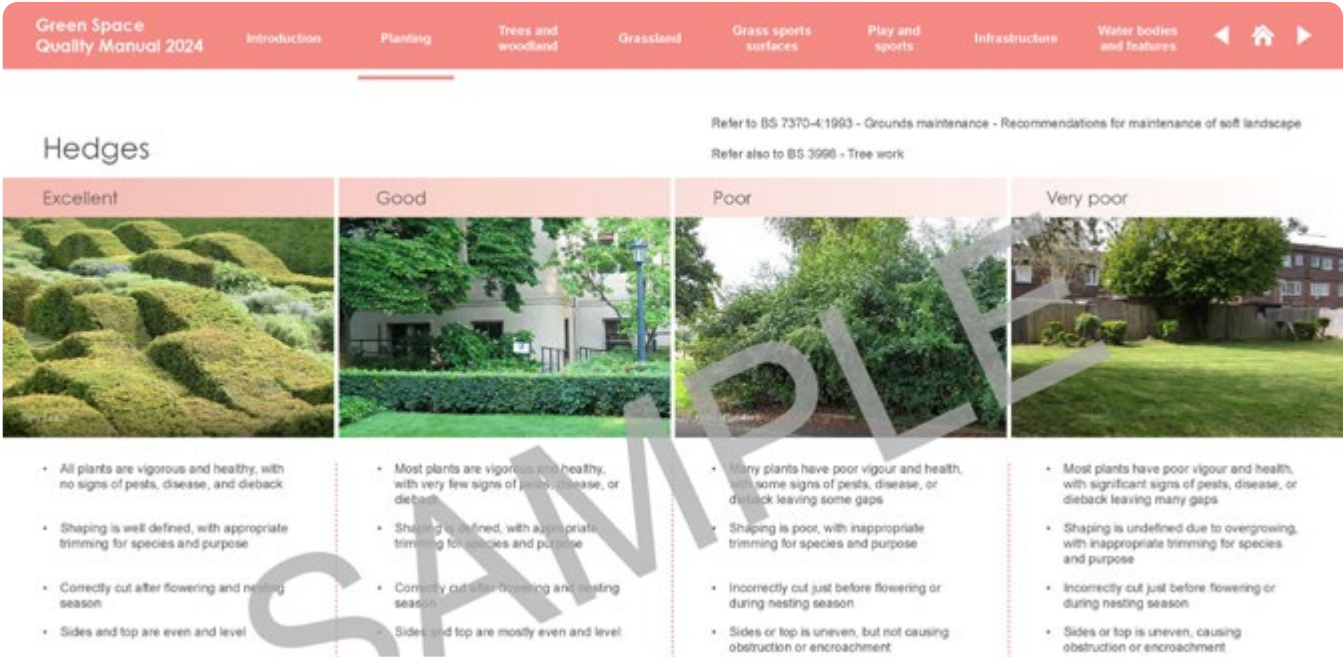

Fig. 5.3.4 - Exemplificare referitoare la conținutul standardului Manual pentru Calitate Spațiului Verde creat de organizația Parcurile Londrei
Sursă: <https://parksforlondon.org.uk/resource/green-space-quality-manual/>

5.3.2. Recomandări privind instrumentele pentru tăieri aplicate arborilor

În gestionarea arborilor, principiul fundamental este acela că toate **tăierile trebuie realizate înainte ca ramurile ce trebuie eliminate să depășească diametrul de 5 cm** (vezi Fig. 5.3.5). Această regulă reprezintă baza unei gestionări adecvate, menite să prevină rănille majore, degradarea fiziologică și riscul arboricol pe termen lung.

Pentru diametrele mici și medii, instrumentele adecvate pentru realizarea tăierilor sunt următoarele (vezi spre exemplificare Fig. 5.3.6): foarfeca de grădină (simplă sau cu acționare electrică); foarfeca ergonomică cu mâner rotativ; foarfeca de forță; fierăstrăul arboricol.

Utilizarea ferăstrăului arboricol - și nu a drujbei - este un standard în arboricultura modernă. În momentul în care devine necesară intervenția cu drujba, aceasta indică faptul că, timp de zeci de ani, gestionarea arborilor nu a fost realizată corect, iar tăierile au fost amânate până la stadii unde ramurile au atins diametre prea mari pentru o gestionare rațională, care să permită păstrarea integrității exemplarelor vizate.

Prin respectarea acestor principii și prin utilizarea instrumentelor adecvate, arborii pot fi menținuți într-o stare structurală și fiziologică optimă, iar intervențiile rămân sigure, predictibile și limitate ca impact asupra plantei și asupra siguranței utilizatorilor.

5.3.3. Recomandări privind instrumentele pentru tăieri aplicate arbuștilor

Gestionarea stratului arbustiv necesită instrumente adaptate specificului fiecărei specii și modului în care aceasta crește și reacționează la tăieri. În practica actuală din Parcul Tineretului, o parte semnificativă a degradării arbuștilor se datorează utilizării unor instrumente nepotrivite sau aplicării unor tăieri uniforme, mecanice, fără legătură cu biologia plantelor.

Instrumentele recomandate pentru arbuști includ (fără a se limita la cele de mai jos - vezi spre exemplificare Fig. 5.3.7): foarfece manuale pentru tăieturi fine; ferăstraie arboricole sau foarfece de forță pentru lemn matur sau ramuri mai groase; foarfece de gard viu pentru speciile care permit tăierea în masă;

Pentru speciile sensibile sau pentru tăieri de formare, utilizarea unui unelte nepotrivite poate genera răniri, degarnisire, crăpături sau deformarea sistematică a tufelor (vezi Fig. 5.3.8). De asemenea, utilizarea agresivă a echipamentelor mecanice conduce la pierderea structurii naturale a arbuștilor, accelerând degradarea lor.

În cazul gardurilor vii, lipsa instrumentelor potrivite și tăierile la aceeași înălțime cu un echipament nepotrivit duc în timp la degarnisirea bazei pierderea funcției de ecran vizual și limitarea capacității de protecție față de traficul auto și noxe.

Fig. 5.3.5. Exemplu de carotă extrasă din trunchiul unui arbore din specia *Tilia tomentosa* (tei argintiu): așa cum se poate observa din această imagine, pentru a reuși să realizeze o masă lemnoasă de 2,5 centimetri din raza trunchiului (respectiv raza aferentă unei tăieri cu diametru de 5 centimetri) arborele a avut nevoie de peste 20 de ani

Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

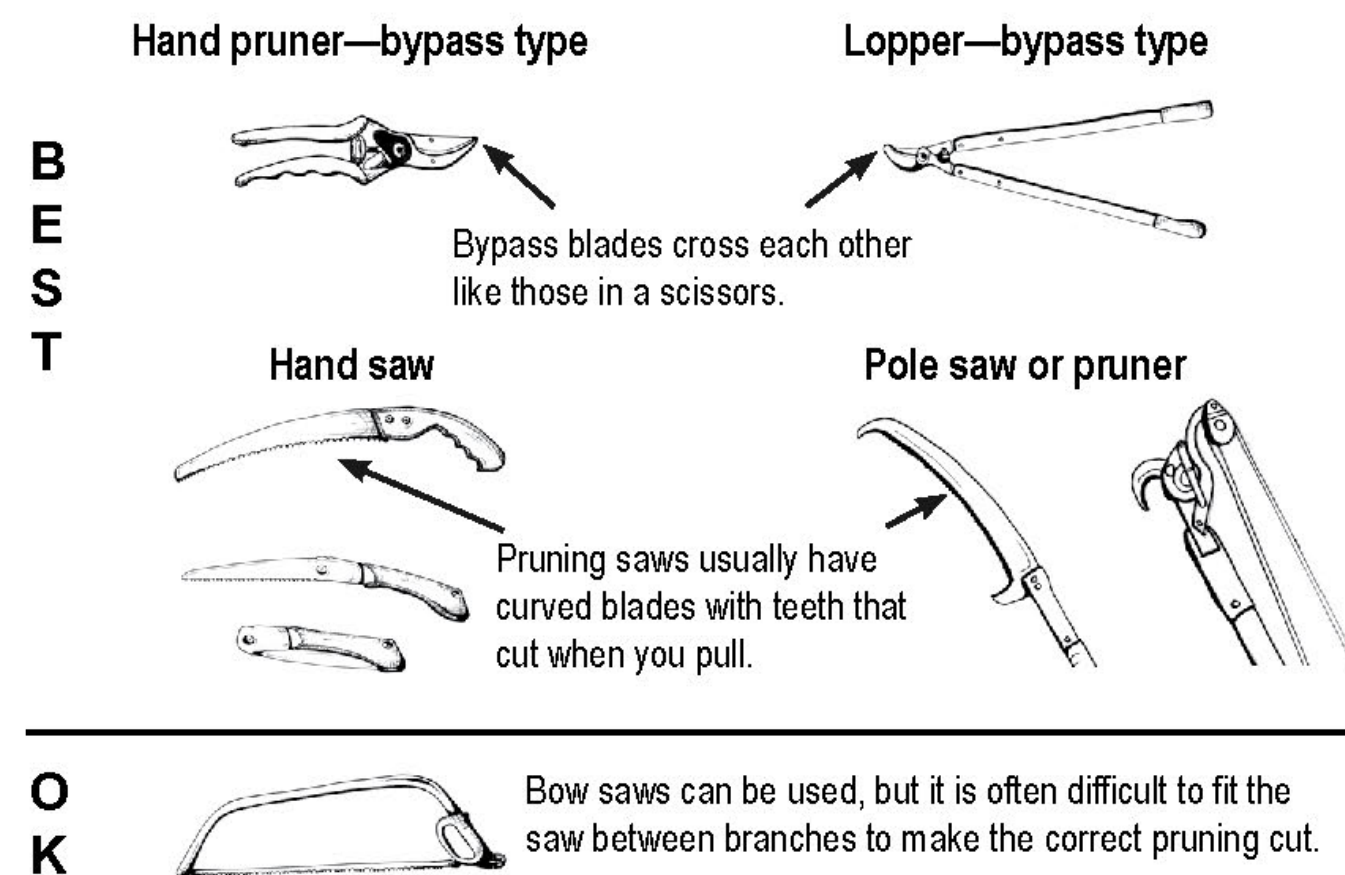

Fig. 5.3.6. Exemplu referitor la echipamentele recomandate în cadrul materialului *Tree Owner's Manual* (în română, într-o traducere aproximativă: *Manualul deținătorului de arbori*) dezvoltat de Serviciul Forestier din cadrul Departamentului de Agricultură din S.U.A.: așa cum se poate observa din această imagine, drujba nu face parte din echipamentele recomandate pentru realizarea intervențiilor uzuale de gestionare a arborilor, ba chiar ferăstrău de mână (utilizat pentru a face intervenții pe ramuri cu secțiuni mai mari) este considerată o soluție "OK" și nu optimă (în engleză: best)

Sursă: Johnson, J. R., Johnson, G. R., McDonough, M. H., 2021. *Tree Owner's Manual*. Milwaukee: US Department of Agriculture - Forest Service.

Fig. 5.3.7. Exemplu referitor la echipamentele recomandate pentru gestionarea nivelului arbustiv în cadrul cărții Encyclopédie Prieur - La taille raisonnée des arbustes (în română, într-o traducere aproximativă: Enciclopedia Prieur - Tăierea rațională a arbuștilor: înțelegerea arhitecturii și a modului de înflorire la arbuști); în acest material sunt oferite următoarele informații:

- 1) **Foarfecă de grădină cu mâner fix** - Dimensiunea mânerelor trebuie adaptată la mâna utilizatorului. Aceste instrumente aduc mai mult confort și reduc oboseala și durerile de încheieturi în cazul personalului care face intervențiile. Unele mărci propun și modele pentru stângaci, utilizatori care sunt adesea neglijanți.
- 2) **Foarfecă ergonomică cu mâner rotativ** - Limitează stresul asupra palmei utilizatorului, reduce riscul de tendinită și îmbunătățește eficiența tăierii. Pentru lucrul cu acest instrument este nevoie uneori de un timp de adaptare.
- 3) **Foarfece electrice** - În funcție de model și kit, aceste echipamente permit realizarea de tăieturi de 30-35 mm, uneori mai mari, fără efort. Acest aspect reprezintă un avantaj important pentru realizarea de tăieri mari și un confort de neegalat pentru tăieri mici. Aceste echipamente sunt indispensabile pentru lucrări de întreținere regulată, inclusiv tăierea la bază - chiar și pe lemn foarte tare - cu precizie, dexteritate și fără oboseală pentru utilizator. Folosirea lor necesită, totuși, un gest sigur: o foarfecă electrică nu permite a doua șansă la o tăietură greșită. Pentru tăieturi fine, este important ca echipamentul să nu fie forțat: există modele adaptate.
- 4) **Fierăstraie arboricole** - Pentru tăierea lemnului verde sau uscat (în funcție de model). Sunt pliabile sau nu, fixe sau telescopice. În acest sens există modele japoneze "cu tragere", considerate cele mai fine și precise.
- 5) **Foarfecă pentru gard viu** - Utilizată pentru tăieturi curate, nete, la arbuști precum *Taxus baccata* (tisă), *Thuja* sp. (tuia), *Ligustrum vulgare* (lemn câinesc) sau arbuști cu frunză mică.
- 6) **Foarfecă de forță** - Folosită în general pentru tăierea ramurilor de până la 50 mm, în funcție de model. Brațele diferă ca lungime, în funcție de necesități. Tăieturile sunt adesea mai groasiere decât cele realizate cu un fierăstrău arboricol.
- 7) **Fierăstrăul electric pentru tuns gard viu** (cu acționare termică sau electrică) - Extrem de utilizat în gestionarea curentă a spațiilor verzi, acest fierăstrău este un instrument în gestionarea formelor conduse. Dar nu trebuie uitat niciodată faptul că aceasta este o unealtă pentru tăierea gardului gardului viu și nu un instrument pentru tăiat arbuștii la modul general.
- 8) **Drujba** - Echipament utilizat ca alternativă pentru miniexcavator pentru scoaterea rădăcinilor arbuștilor eliminați (acolo unde este cazul ca această operațiune să fie realizată).
- 9) **Sapa de grădină** - Unealtă indispensabilă în amenajările aferente spațiilor verzi deoarece permite lucrări simple și precise, cum ar fi îndepărtarea drăgonilor sau stolonilor plantelor cu tendință colonizatoare.
- 10) **Miniexcavatorul** - Echipament potrivit pentru situația în care tăierea rațională a devenit imposibilă și arbuștii trebuie îndepărtați.

după Prieur, P., 2025. Encyclopédie Prieur - La taille raisonnée des arbustes: Comprendre l'architecture et la floraison des arbustes. Paris: Les Éditions Ulmer. Paris: Ulmer.

Fig. 5.3.8. Exemplu de echipament neadaptat pentru realizarea tăierilor la arbuști: fierăstrăul electric nu este un echipament adecvat pentru gestionarea speciei din această imagine (*Berberis thunbergii* ‘Atropurpurea’ - dracilă purpurie) decât în cazul în care aceasta are rolul de a forma un gard viu, respectiv o plantație mult mai densă decât cea prezentată aici; în acest caz tăierea realizată cu fierăstrăul nu face decât să îndesească partea superioară a tufei, generând un volum foliar mai mare (care, prin umbră, duce la degarnisirea bazei, respectiv la dispariția frunzișului din această zonă) și o greutate mai mare (prin stimularea creșterilor la partea superioară a plantei) care duce în timp la desfacerea tufei și la ruperea ramurilor (de exemplu prin așezarea zăpezii care este captată de multiplele creșteri generate prin această tăiere); astfel, debilitarea acestor plante este doar o problemă de timp, plantația urmând să dispară pe termen mediu / lung și, neputând să contribuie în mod adecvat la protejarea solului și la îmbunătățirea microclimatului urban, în ciuda resurselor (umane, financiare, tehnice, de timp) alocate în cadrul procesului de gestionare a spațiului verde
Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

5.3.4. Alte recomandări referitoare la echipamente pentru tăieri

Gestionarea corectă a vegetației presupune nu doar alegerea instrumentului potrivit pentru fiecare tip de intervenție, ci și utilizarea acestuia în condiții care protejează atât plantele, cât și operatorul. În acest sens, două componente devin esențiale: **menținerea uneltelor într-o stare igienică excelentă** pentru a preveni transmiterea bolilor, precum și **utilizarea unor instrumente ergonomice**, adaptate capacității fizice a persoanelor care efectuează lucrările. Împreună, aceste principii stau la baza unui proces de gestionare profesionist, eficient și sigur, contribuind la menținerea sănătății vegetației și la crearea unui mediu de lucru adecvat:

- **Dezinfectarea echipamentelor**
Toate instrumentele utilizate în realizarea de tăieri pentru vegetația dendrologică trebuie curățate și dezinfectate regulat pentru a preveni transmiterea bolilor. **Unelte pot deveni vectori pentru numeroși agenți patogeni**, precum bacteriile, bolile fungice și multe altele. Dezinfectarea trebuie realizată periodic, dar și obligatoriu înainte de a trece de la un exemplar sensibil la altul sau de la o specie la alta.

- **Ergonomie și siguranță în utilizarea echipamentelor**
Instrumentele trebuie alese nu doar pentru adaptarea la plantă, ci și pentru **adaptarea la operator**. Ergonomia muncii influențează direct calitatea lucrării, oboseala, precizia și siguranța. În acest sens, se recomandă: utilizarea uneltelor cu mânere ergonomice, antiderapante; alegerea uneltelor adaptate forței și mâinii operatorului (inclusiv modele pentru stângaci, acolo unde este cazul); evitarea echipamentelor grele pentru realizarea de tăieri fine, care pot produce răniri inutile plantelor; folosirea echipamentelor care permit un control eficient, fără forțare, pentru a evita accidentele.

Echipamentele trebuie să susțină dezvoltarea optimă a plantelor, menținând în același timp rolul peisager al fiecărui element vegetal în cadrul parcului, fără a pune presiune pe personalul care realizează intervențiile. Un instrument corect ales nu numai că ușurează munca, dar contribuie decisiv la starea de sănătate a vegetației, la calitatea intervențiilor și la siguranța operatorilor și, respectiv, a utilizatorilor.

5.4. Soluții tehnice și echipamente pentru protejarea solului

Pentru protejarea solului în zonele intens circulate o soluție aplicarea unui strat de mulci organic (vezi Fig. 5.4.1), care reduce tasarea, menține umiditatea, stabilizează temperatura solului și sprijină dezvoltarea rădăcinilor prin aport natural de materie organică. Mulcirea funcționează ca un amortizor între trafic și substrat, prevenind degradarea structurii solului și apariția suprafețelor denudate.

În zonele unde solul este deja compactat, se poate apela la soluții de compactare a solului. Un exemplu în acest sens este decompactarea cu aer comprimat, o metodă modernă, recent introdusă și în România, care permite refacerea structurii solului fără a afecta rădăcinile arborilor existenți (vezi Fig. 5.4.2). Este de reținut aici faptul că această intervenție necesită echipamente și personal specializat, este consumatoare de timp și implică costuri semnificative, dar reprezintă o soluția pentru remediarea substratului degradat și restabilirea condițiilor de creștere pentru plante.

Fig. 5.4.1. Exemplu referitor la mulcirea solului cu tocătură de lemn în cazul arborelui Turner's Oak (exemplar din specia *Quercus x turneri* 'Pseudoturneri') din grădina botanică Kew Gardens din Londra (UK); în imaginea de sus se poate observa faptul că stratul de mulcire este dispus pe toată zona reprezentată de proiecția coroanei la sol; în imaginea de jos se poate observa că stratul de mulcire este așezat uniform până la baza trunchiului
Sursă: <https://talkingplants.blogspot.com/2024/09/turners-unlikely-and-irrepressible-oak.html>

Fig. 5.4.2. Exemplu referitor la decompactarea solului prin injectarea cu aer comprimat; echipamentul din imagine inserează aer în sol cu mare viteză și produce astfel micro-fisuri care permit aerarea solului și, respectiv, pătrunderea apei în substrat pentru îmbunătățirea mediului de creștere

Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

5.5. Informare și educare

Gestionarea responsabilă a spațiilor verzi urbane depinde nu doar de acțiunile administrației publice locale, ci și de înțelegerea și sprijinul comunității. Pentru ca aceste acțiuni să aibă efecte durabile, este esențial ca publicul să fie informat corect și constant cu privire la ceea ce se întreprinde în teren (vezi Fig. 5.5.1). Informarea reprezintă primul pas către educare, iar educarea este cea care face posibilă acceptarea și susținerea unor noi modalități de abordare a gestionării spațiilor verzi.

Mulți cetățeni percep intervențiile din parc sau din zonele verzi doar prin rezultatul vizibil imediat – iar dacă schimbarea nu este explicată, ea poate fi interpretată ca o neglijență sau o greșeală. De exemplu, folosirea suprafețelor mulcite cu tocătură de lemn sau tunderea selectivă a zonelor înierbate sunt practici moderne, ecologice și sustenabile, dar pot fi greșit înțelese fără o comunicare adecvată. Educația publicului contribuie la depășirea acestor percepții și la formarea unei culturi a înțelegerii proceselor ecologice urbane.

Pentru a fi eficientă, informarea trebuie gândită în două direcții complementare. Pe deoparte, este nevoie de materiale sintetice, accesibile și atractive – postări vizuale, clipuri scurte sau infografice – care să capteze atenția publicului și să transmită mesajul esențial (vezi Fig. 5.5.2 și Fig. 5.5.3). Pe de altă parte, trebuie puse la dispoziție și resurse mai detaliate, texte explicative și materiale tehnice, pentru cei care doresc să aprofundeze subiectul (vezi Fig. 5.5.4). Această dublă abordare asigură atât **vizibilitatea acțiunilor administrației publice**, cât și **credibilitatea profesională** a acesteia.

Prin informare și educare, administrația publică nu doar că își construiește un dialog transparent cu cetățenii, ci contribuie activ la **reziliența spațiilor verzi urbane**. Un public informat înțelege de ce unele zone sunt lăsate să evolueze natural, de ce intervențiile nu sunt întotdeauna imediate și cum măsurile luate – de la gestionarea deșeurilor vegetale până la refacerea solului sau protejarea biodiversității – fac parte dintr-un sistem gândit pe termen lung. Această înțelegere reduce presiunea asupra administrației de a interveni estetic și rapid, permițând aplicarea unor soluții sustenabile care sprijină **refacerea ecosistemelor urbane**.

Mai mult, educarea publicului contribuie direct la **creșterea rezilienței comunității în fața schimbărilor climatice**. Când cetățenii înțeleg legătura dintre modul de gestionare a spațiilor verzi și efectele asupra calității aerului, microclimatului sau gestionării apei pluviale, ei devin parteneri activi ai administrației. Acest tip de colaborare consolidează responsabilitatea colectivă și permite adaptarea mai rapidă a orașelor la provocările climatice.

În acest sens, este important de reținut faptul că fără informare nu poate exista educare, iar **fără educare nu poate exista o dezvoltare sustenabilă și rezilientă a spațiilor verzi**. Comunicarea transparentă și continuă dintre administrație și cetățeni devine astfel o componentă fundamentală a unui oraș care învață, se adaptează și își protejează pe termen lung patrimoniul verde.

Fig. 5.5.1. Exemplu referitor la informarea și educarea cetățenilor: panou informativ inserat *in situ* în cadrul Parcului Tête d’Or (Lyon, Franța) de administratorii acestui spațiu verde; acest panou anunță vizitatorii în legătură cu faptul că grădinarii parcului limitează tunderea în zonă pentru a favoriza biodiversitatea; (sus) vedere de ansamblu a zonei cu tundere diminuată; (jos) imagine de detaliu a acestui obiect de semnalistică cu o prezență discretă utilizat în acest caz

Sursă: arhiva RPR Birou de studii contemporane

Fig. 5.5.2. Exemplu de postări social media realizate de Primăria GrandLyon:

(sus) postare pe rețeaua instagram care invită locuitorii să ia parte la o serie de tururi ghidate de specialiști care
(jos) postare pe rețeaua Facebook care oferă locuitorilor sfaturi despre gestionarea resturilor vegetale de toamnă - fie prin colectare la puncte puse la dispoziție de administrația publică locală, fie prin re folosire ca protecție pentru plante în propria grădină - și care invită utilizatorii la un webinar online despre pregătirea grădinii pentru iarnă

Sursă:
(sus) <https://www.instagram.com/grandlyon/>
(jos) <https://www.facebook.com/legrandlyon>

Sursă: Raportul pentru tranziție și reziliență pentru anul 2024
vezi documentul online la: <https://www.calameo.com/read/004379202ca5091bb1816>

BIBLIOGRAFIE

- Bond, J., 2013. *Tree Inventories - Second Edition 2013*. Champaign: Martin Graphics.
- Bruns Pflanzen, 2024. *Catalogue of trees and shrubs 2024/2025*. Bremen: INnUP Deutschland GmbH.
- Ciobotă, A., Rusu, R. R., Culescu, D. L., 2017. *Ghid de bună practică pentru administrarea spațiilor verzi*. Timișoara: Editura Universității de Vest (colecția Agora).
- Consiliul General al Municipiului București, 2016. *Hotărârea Consiliului General al Municipiului București pentru aprobarea Regulamentului privind aprobarea și avizarea planurilor de amenajare peisagistică a parcurilor/ grădinilor publice, a scuarurilor și a spațiilor verzi aferente căilor de circulație sau cursurilor de apă existente pe teritoriul Municipiului București (H.C.G.M.B. nr. 128/2016)*. București: Primăria Municipiului București.
- Culescu, D., Ciobotă, A., 2025. *Ghid de bună practică pentru dezvoltarea de infrastructuri verzi-albastre*. Online: Culescu & Ciobotă.
- Drénou, C., 1999. *La Taille des arbres d'ornement : du pourquoi au comment*. Paris: Institut pour le développement forestier
- Drénou, C., 2016. *L'arbre. Au-delà des idées reçues*. Paris: Institut pour le développement forestier.
- Drénou, C., 2023. *Evaluer la vitalité des arbres: Guide d'utilisation de la méthode ARCHI*. Paris: Institut pour le développement forestier.
- Dunster, J. A., Lilly, S., Smiley, T., Matheny, N., Brantley, B., Kane, B., Klein, R., 2005. *Tree Risk Assessment Manual - Third Edition*. International Society of Arboriculture.
- European Arboricultural Council, 2016. *European Tree Worker Handbook*. Berlin-Hannover: Patzer Verlag.
- Estonian University of Life Sciences, 2014. *Urban Green Space Management: Manual for Local Municipalities*. Tartu: Tuumik Studio OÜ.
- Gilman, E. F., 2012. *An Illustrated Guide to Pruning, 3rd Edition*. Clifton Park: Delmar
- Hirons, A. D., Sjöman, H., 2019. *The English Husbandman*. London: Natural Environment Research Council.
- International Society of Arboriculture, 2020. *Glossary of Arboricultural Terms 2020*. Champaign: Martin One Source.
- Johnson, J. R., Johnson, G. R., McDonough, M. H., 2021. *Tree Owner's Manual*. Milwaukee: US Department of Agriculture - Forest Service.
- Londsedale, D., 2013. *Principles of tree hazard assessment and management*. Stonehouse: Arboricultural Association.
- Mattheck, C., 2007. *Updated Field Guide for Visual Tree Assessment*. Karlsruhe: Forschungszentrum Karlsruhe.
- Mattheck, C., Breloer, H., 1997. *The Body Language of Trees: A handbook for failure analysis*. London: The Stationery Office.
- *Updated Field Guide for Visual Tree Assessment*. Karlsruhe: Forschungszentrum Karlsruhe.
- Mauron, D., Gelgon, T., Larcher, J.-L., 2005. *Aménagement et maintenance des surfaces végétales (2e Éd.)*. Paris: Editions TEC & DOC.
- Miguères, M. Brossard, C., Ladevie, L., 2008. *Le temps des pollens: guide de l'allergie aux plantes*. Toulouse: Privat.
- Miller, R. W., Hauer, R. W., Werner, L. P., 2015. *Urban Forestry: Planning and Managing Urban Greenspaces, Third Edition*. Illinois: Waveland Press.
- Negulescu, E. G., Săvulescu, A., 1965. *Dendrologie*. București: Editura Agro-Silvică.
- Prieur, P., 2019. *Tailler facilement tous les arbustes d'ornement*. Paris: Les Éditions Ulmer.
- Prieur, P., 2025. *Encyclopédie Prieur - La taille raisonnée des arbustes: Comprendre l'architecture et la floraison des arbustes*. Paris: Les Éditions Ulmer. Paris: Ulmer.
- Rolloff, A., 2016. *Urban Tree Management for the Sustainable Development of Green Cities*. West Sussex: Wiley-Blackwell.
- Sjöman, H, Anderson, A., 2024. *The Essential Tree Selection Guide: For Climate Resilience, Carbon Storage, Species Diversity and Other Ecosystem Benefits*. China: Filbert Press.
- Sonea, V., Palade, L., Iliescu, A.-F., 1979. *Arboricultură Ornamentală și Arhitectură Peisageră*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
- Tree Care Industry Association, 2012. *ANSI A300 Tree, Shrub, and Other Woody Plant Management - Standard Practices (Integrated Vegetation Management: Utility Rights-of-way)*. Londonderry: Tree Care Industry Association.
- Tree Care Industry Association, 2012. *ANSI A300 Tree, Shrub, and Other Woody Plant Management - Standard Practices (Management of Trees and Shrubs During Site Planning, Site Development, and Construction)*. Londonderry: Tree Care Industry Association.
- Tree Care Industry Association, 2012. *ANSI A300 Tree, Shrub, and Other Woody Plant Management - Standard Practices (Planting and Transplanting)*. Londonderry: Tree Care Industry Association.
- Tree Care Industry Association, 2013. *ANSI A300 Tree, Shrub, and Other Woody Plant Management - Standard Practices Roots Management*). Londonderry: Tree Care Industry Association.
- Tree Care Industry Association, 2017. *ANSI A300 Tree, Shrub, and Other Woody Plant Management - Standard Practices (Pruning)*. Londonderry: Tree Care Industry Association.
- Tree Care Industry Association, 2018. *ANSI A300 Tree, Shrub, and Other Woody Plant Management - Standard Practices (Soil Management - Assessment, Modification, Fertilization, and Drainage)*. Londonderry: Tree Care Industry Association.
- Weber, K., Mattheck, C., 2003. *Manual of wood decays in trees*. Gloucestershire: Arboricultural Association.
- Wessolly, L., Erb, M., 2016. *Manual of Tree Statics and Tree Inspection*. Berlin-Hannover: Patzer Verlag.
- World Flora Online Plant List <https://wfoplantlist.org/>
- Green Space Quality Manual <https://parksforlondon.org.uk/resource/green-space-quality-manual/>

ANEXA 1

Specii de arbori identificate în cadrul Parcului Tineretului în toamna anului 2025

Legendă cod de culori:

specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu o mare amplitudine ecologică, cu nevoi de gestionare reduse	specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, dar care necesită atenție în legătură cu locul de inserare pentru a nu produce conflicte	specie mai puțin rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu nevoi de gestionare considerabile	specie care prezintă probleme importante și care nu se recomandă să mai fie plantată la nivelul Municipiului București
---	---	---	--

Nr.	Denumire științifică	Denumire comună	Tip foliaj	Tip specie	Talie	Capacitate de umbrire	Capacitate de interceptare	Toleranță la secetă	Observații
1	<i>Abies nordmanniana</i>	brad de Caucaz	persistent	alohtonă	M1	mare	mare	scăzută	- până la 50 de metri înălțime; - specie din etapa târzie de succesiune; - exemplarele tinere sunt sensibile la competiție (inclusiv gazon); - necesită umiditate în aer și soluri bine alimentate cu apă; - longevitate obișnuită de peste 200 de ani
2	<i>Acer campestre</i>	jugastru	caduc	autohtonă	M2	medie	medie	mare	- aproximativ 20 metri înălțime; - specie pionieră; - prezintă toleranță la sare și la poluarea din aer; - specie-suport pentru biodiversitate; - longevitate obișnuită de până la 100 de ani
3	<i>Acer negundo</i>	arțar american	caduc	alohtonă	M3	medie	medie	medie	- până la 15 metri înălțime; - prezintă caracter invaziv; - lemn este casant motiv pentru care ramurile se pot rupe relativ ușor; - exemplarele masculine produc mult polen la început de primăvară, generând astfel alergii (martie); - sensibilitate la umbră (exemplarele umbrite cresc strâmb); - lujerii noi sunt sensibili la ger; - longevitate obișnuită de până la 100 de ani
4	<i>Acer platanoides</i>	paltin de câmp	caduc	autohtonă	M2	mare	mare	medie	- până la 25 de metri înălțime; - prezintă rezistență bună la poluarea din aer; - din cauza polenului abundent poate genera alergii în perioada de înflorire (aprilie-mai); - longevitate obișnuită de aproximativ 200 de ani

Legendă cod de culori:

	specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu o mare amplitudine ecologică, cu nevoi de gestionare reduse		specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, dar care necesită atenție în legătură cu locul de inserare pentru a nu produce conflicte		specie mai puțin rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu nevoi de gestionare considerabile		specie care prezintă probleme importante și care nu se recomandă să mai fie plantată la nivelul Municipiului București
---	---	---	---	---	---	---	--

Nr.	Denumire științifică	Denumire comună	Tip foliaj	Tip specie	Talie	Capacitate de umbră	Capacitate de interceptare	Toleranță la secetă	Observații
5	<i>Acer pseudoplatanus</i>	paltin de munte	caduc	autohtonă	M1	mare	mare	medie	- până la 30 de metri înălțime; - din cauza polenului abundent poate genera alergii în perioada de înflorire (aprilie-mai); - longevitate obișnuită de 400-500 de ani
6	<i>Acer saccharinum</i>	arțar argintiu	caduc	alohtonă	M1	scăzută	scăzută	scăzută	- până la 25 de metri înălțime; - lemnul este casant și se poate rupe ușor atunci când exemplarele sunt expuse la vânturi; - longevitate obișnuită de până în 150 de ani
7	<i>Aesculus hippocastanum</i>	castan porcesc	caduc	alohtonă	M1	medie	medie	medie	- până la 30 de metri înălțime; - fructele produc conflicte considerabile în zonele intens utilizate; - nu tolerează tăierile în coroană (închide foarte greu rănilor rezultate prin tăiere); - este gazdă pentru numeroși dăunători și patogeni motiv pentru care la ora actuală este recomandat să nu se mai realizeze noi plantări cu exemplare care fac parte din această specie; - longevitate obișnuită de aproximativ 150 de ani
8	<i>Ailanthus altissima</i>	cenușer	caduc	alohtonă	M3	medie	medie	mare	- până la 15 metri (în țara de origine este o specie de talia M1); - specia are un mare potențial invaziv, motiv pentru care este inclusă și pe lista neagră europeană; - florile exemplarelor masculine pot genera disconfort prin mirosul puternic (iunie-iulie); - longevitate obișnuită de până la 50 de ani

Legendă cod de culori:

	specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu o mare amplitudine ecologică, cu nevoi de gestionare reduse		specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, dar care necesită atenție în legătură cu locul de inserare pentru a nu produce conflicte		specie mai puțin rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu nevoi de gestionare considerabile		specie care prezintă probleme importante și care nu se recomandă să mai fie plantată la nivelul Municipiului București
---	---	---	---	---	---	---	--

Nr.	Denumire științifică	Denumire comună	Tip foliaj	Tip specie	Talie	Capacitate de umbră	Capacitate de interceptare	Toleranță la secetă	Observații
9	<i>Betula pendula</i>	mesteacăn	caduc	autohtonă	M2	scăzută	scăzută	medie	- până la 25 de metri înălțime; - prezintă sensibilitate la sigilarea și la tasarea solului; - vânturile puternice elimină frecvent ramuri cu diametre mici; - nu tolerează tăierile în coroană (nu închide niciodată rănille rezultate prin tăiere); - din cauza polenului abundent generează alergii în perioada de înflorire (februarie-mai); are capacitatea de a genera alergii încrucișate (reacții ulterioare la proteine din fructe); - longevitate de până la 100 de ani
10	<i>Carpinus betulus</i>	carpen	caduc	autohtonă	M2	mare	mare	medie	- până la 25 de metri înălțime; - specie din etapa târzie de succesiune; - prezintă sensibilitate la sigilarea și la tasarea solului; - din cauza polenului abundent poate genera alergii în perioada de înflorire (martie-aprilie); - longevitate obișnuită de aproximativ 100 de ani
11	<i>Catalpa bignonioides</i>	catalpa	caduc	alohtonă	M3	medie	medie	scăzută	- până la 15 metri înălțime; - prezintă sensibilitate la sigilarea și la tasarea solului; - lemnul este relativ casant, apărând astfel ruperi frecvente de ramuri; - frunzele mari pot produce conflicte în zonele intens circulate sau în managementul apelor pluviale; - sensibilitate la umbră (exemplarele umbrite cresc strâmb); - longevitate obișnuită de aproximativ 50 de ani

Legendă cod de culori:

	specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu o mare amplitudine ecologică, cu nevoi de gestionare reduse		specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, dar care necesită atenție în legătură cu locul de inserare pentru a nu produce conflicte		specie mai puțin rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu nevoi de gestionare considerabile		specie care prezintă probleme importante și care nu se recomandă să mai fie plantată la nivelul Municipiului București
---	---	---	---	---	---	---	--

Nr.	Denumire științifică	Denumire comună	Tip foliaj	Tip specie	Talie	Capacitate de umbră	Capacitate de interceptare	Toleranță la secetă	Observații
12	<i>Celtis occidentalis</i>	sâmbovină americană	caduc	alohtonă	M2	medie	medie	mare	- până la 25 de metri înălțime; - prezintă toleranță la sare și la poluarea din aer; - exemplarele tinere tind să aibă o coroană dezordonată, care necesită intervenții formative susținute (motiv pentru care se recomandă utilizarea unor standarde superioare, care sunt deja formate corespunzător în pepinieră); - longevitate obișnuită de până la 400 de ani
13	<i>Crataegus monogyna</i>	păducel	caduc	autohtonă	M3	medie	medie	mare	- până la 8 metri înălțime (rămâne deseori arbust cu o formă dezordonată, contorsionată); - specie-suport pentru biodiversitate; - creșterea este foarte înceată; - prezintă spini; - prezintă vulnerabilitate la <i>Erwinia amylovor</i>; - longevitate obișnuită de aproximativ 250 de ani
14	<i>Elaeagnus angustifolia</i>	sălcioară	caduc	autohtonă	M3	scăzută	scăzută	mare	- până la 7 metri înălțime (rămâne deseori arbust cu o formă globuloasă, compactă); - prezintă toleranță considerabilă la sare și la poluarea din aer; - specie suport pentru biodiversitate; - din cauza polenului abundent poate genera alergii în perioada de înflorire (iunie); - longevitate obișnuită de până la 100 de ani
15	<i>Fraxinus excelsior</i>	frasin	caduc	autohtonă	M1	medie	medie	mare	- până la 35 de metri înălțime; - este gazdă pentru numeroși dăunători și patogeni motiv pentru care la ora actuală este recomandată să nu se mai realizeze noi plantări cu exemplare care fac parte din această specie; - longevitate obișnuită de peste 200 de ani
16	<i>Fraxinus excelsior</i> „Globosum”*	frasin globulos	caduc	cultivar	M3	medie	medie	medie	- până la 10 metri înălțime; - este o formă condusă motiv pentru care necesită o îngrijire susținută; - longevitate obișnuită de până în 50 de ani

Legendă cod de culori:

	specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu o mare amplitudine ecologică, cu nevoi de gestionare reduse		specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, dar care necesită atenție în legătură cu locul de inserare pentru a nu produce conflicte		specie mai puțin rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu nevoi de gestionare considerabile		specie care prezintă probleme importante și care nu se recomandă să mai fie plantată la nivelul Municipiului București
---	---	---	---	---	---	---	--

Nr.	Denumire științifică	Denumire comună	Tip foliaj	Tip specie	Talie	Capacitate de umbră	Capacitate de interceptare	Toleranță la secetă	Observații
17	<i>Gleditsia triacanthos</i>	glădiță	caduc	alohtonă	M1	scăzută	scăzută	mare	- până la 40 de metri înălțime; - prezintă toleranță crescută la poluarea din aer; - specie suport pentru biodiversitate; - prezintă numeroși spini; lemnul dur și prezența spinilor poate genera provocări în procesul de gestionare; - longevitate de peste 100 de ani
18	<i>Juglans regia</i>	nuc	caduc	autohtonă	M1	mare	mare	scăzută	- până la 30 de metri înălțime; - specie-suport pentru biodiversitate; - fructele produc conflicte considerabile în zonele intens utilizate; din cauza polenului abundent poate genera alergii în perioada de înflorire (februarie-aprilie); - necesită un spațiu generos pentru sistemul radicular; - longevitate obișnuită de până la 300-400 de ani
19	<i>Juniperus virginiana</i>	ienupăr de Virginia	persistent	alohtonă	M1	medie	medie	scăzută	- până la 30 de metri înălțime; - prezintă toleranță la salinitate în sol și aer; - specie-suport pentru biodiversitate; - prezintă sensibilitate la sigilarea și la tasarea solului; - longevitate obișnuită de până la 300 de ani
20	<i>Malus domestica</i>	măr	caduc	varietate	M3	medie	medie	scăzută	- până la 15 metri înălțime; - fructele produc conflicte considerabile în zonele intens utilizate; - longevitate obișnuită de până la 50 de ani
21	<i>Malus sylvestris</i>	măr pădureț	caduc	autohtonă	M3	medie	medie	scăzută	- până la 15 metri înălțime; - specie-suport pentru biodiversitate; - fructele produc conflicte considerabile în zonele intens utilizate; - longevitate obișnuită de până la 150 de ani

Legendă cod de culori:

	specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu o mare amplitudine ecologică, cu nevoi de gestionare reduse		specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, dar care necesită atenție în legătură cu locul de inserare pentru a nu produce conflicte		specie mai puțin rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu nevoi de gestionare considerabile		specie care prezintă probleme importante și care nu se recomandă să mai fie plantată la nivelul Municipiului București
---	---	---	---	---	---	---	--

Nr.	Denumire științifică	Denumire comună	Tip foliaj	Tip specie	Talie	Capacitate de umbră	Capacitate de interceptare	Toleranță la secetă	Observații
22	<i>Morus alba</i>	dud alb	caduc	alohtonă	M3	medie	medie	medie	- până la 15 metri înălțime; - specie-suport pentru biodiversitate; - fructele produc conflicte considerabile în zonele intens utilizate; - din cauza polenului abundent poate genera alergii în perioada de înflorire (mai); - longevitate obișnuită de până la 150 de ani
23	<i>Paulownia tomentosa</i>	paulownia	caduc	alohtonă	M3	medie	medie	mare	- până la 15 metri înălțime; - crește foarte accelerată în tinerețe; - lemn este casant motiv pentru care ramurile se pot rupe relativ ușor; - longevitate obișnuită de peste 100 de ani
24	<i>Picea abies</i>	molid	persistent	autohtonă	M1	mare	mare	scăzută	- peste 60 de metri înălțime; - exemplarele tinere sunt sensibile la competiție (inclusiv gazon); - specie sensibilă la poluare; - longevitate obișnuită de peste 600 de ani
25	<i>Picea pungens</i> „Argentea”	molid argintiu	persistent	cultivar	M2	mare	mare	scăzută	- până la 20 de metri înălțime; - de regulă este o specie extrem de robustă pentru mediul urban; - longevitate obișnuită de peste 200 de ani
26	<i>Pinus nigra</i>	pin negru	persistent	alohtonă	M1	mare	mare	mare	- până la 40 de metri înălțime; - prezintă toleranță pentru sare și pentru poluarea din aer; - specie-suport pentru biodiversitate; - de regulă este o specie extrem de robustă pentru mediul urban; - longevitate obișnuită de până la 600 de ani

Legendă cod de culori:

	specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu o mare amplitudine ecologică, cu nevoi de gestionare reduse		specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, dar care necesită atenție în legătură cu locul de inserare pentru a nu produce conflicte		specie mai puțin rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu nevoi de gestionare considerabile		specie care prezintă probleme importante și care nu se recomandă să mai fie plantată la nivelul Municipiului București
---	---	---	---	---	---	---	--

Nr.	Denumire științifică	Denumire comună	Tip foliaj	Tip specie	Talie	Capacitate de umbră	Capacitate de interceptare	Toleranță la secetă	Observații
27	<i>Pinus sylvestris</i>	pin silvestru	caduc	autohtonă	M1	mare	mare	mare	- până la 50 de metri înălțime; - prezintă toleranță aer sărăturat și pentru poluarea din aer; - specie-suport pentru biodiversitate; - de regulă este o specie extrem de robustă pentru mediul urban; - longevitate obișnuită de până la 600 de ani
28	<i>Platanus x acerifolia</i>	platan hibrid	caduc	hibrid	M1	mare	mare	mare	- până la 30 de metri înălțime; - tolerează foarte bine tunderea; - tolerează relativ bine sarea și poluarea din aer; - puful asociat cu frunzele tinere și cu fructele poate genera probleme de respirație pentru utilizatorii spațiului urban; - din cauza polenului abundent poate genera alergii în perioada de înflorire (martie-mai); - din cauza polenului abundent generează alergii în perioada de înflorire (februarie-mai); are capacitatea de a genera alergii încrucișate (reacții ulterioare la proteine din fructe); - longevitate obișnuită de peste 300 de ani
29	<i>Populus alba</i>	plop alb	caduc	autohtonă	M1	medie	medie	scăzută	- până la 30 de metri înălțime; - sistem radicular foarte puternic care este utilizat pentru stabilizarea solului; - în condiții de stres drăgonează puternic și poate să necesite o gestionare mai susținută; - florile exemplarelor masculine generează mult polen și pot produce alergii (martie-aprilie); - exemplarele femelă produc din abundență semințe cu puf, motiv pentru care se recomandă plantarea de exemplare masculine în cadrul spațiilor verzi; - longevitate obișnuită de până la 400 de ani

Legendă cod de culori:

	specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu o mare amplitudine ecologică, cu nevoi de gestionare reduse		specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, dar care necesită atenție în legătură cu locul de inserare pentru a nu produce conflicte		specie mai puțin rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu nevoi de gestionare considerabile		specie care prezintă probleme importante și care nu se recomandă să mai fie plantată la nivelul Municipiului București
---	---	---	---	---	---	---	--

Nr.	Denumire științifică	Denumire comună	Tip foliaj	Tip specie	Talie	Capacitate de umbră	Capacitate de interceptare	Toleranță la secetă	Observații
30	<i>Populus nigra</i>	plop negru	caduc	autohtonă	M1	medie	medie	scăzută	- până la 35 de metri înălțime; - tolerant la stațiuni cu vânturi puternice; - în condiții de stres drăgonează puternic și poate să necesite o gestionare mai susținută; - florile exemplarelor masculine generează mult polen și pot produce alergii (martie-aprilie); - exemplarele femele produc din abundență semințe cu puf, motiv pentru care se recomandă plantarea de exemplare masculine în cadrul spațiilor verzi; - longevitate obișnuită de până la 400 de ani
31	<i>Populus nigra 'Italica'</i>	plop columnar	caduc	cultivar	M2	medie	medie	scăzută	- până la 25 de metri înălțime; - tolerant la stațiuni cu vânturi puternice, fiind utilizat deseori ca specie sparge-vânt; - în condiții de stres drăgonează puternic și poate să necesite o gestionare mai susținută; - longevitate obișnuită de aproximativ 100 de ani
32	<i>Prunus armeniaca</i>	cais	caduc	autohtonă	M3	scăzută	scăzută	medie	- până la 12 metri înălțime; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - fructele produc conflicte considerabile în zonele intens utilizate; - longevitate obișnuită de aproximativ 50 de ani
33	<i>Prunus cerasifera</i>	corcoduș	caduc	autohtonă	M3	medie	medie	medie	- până la 8 metri înălțime; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - fructele produc conflicte considerabile în zonele intens utilizate; - prezintă sensibilitate la sigilarea și la tasarea solului; - în condiții de stres tinde să lăstărească puternic de la bază; - longevitate obișnuită de până la 50 de ani

Legendă cod de culori:

	specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu o mare amplitudine ecologică, cu nevoi de gestionare reduse		specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, dar care necesită atenție în legătură cu locul de inserare pentru a nu produce conflicte		specie mai puțin rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu nevoi de gestionare considerabile		specie care prezintă probleme importante și care nu se recomandă să mai fie plantată la nivelul Municipiului București
---	---	---	---	---	---	---	--

Nr.	Denumire științifică	Denumire comună	Tip foliaj	Tip specie	Talie	Capacitate de umbră	Capacitate de interceptare	Toleranță la secetă	Observații
34	<i>Prunus cerasifera</i> 'Nigra'	corcoduș roșu	caduc	cultivar	M3	medie	medie	medie	- până la 8 metri înălțime; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - fructele produc conflicte considerabile în zonele intens utilizate; - prezintă sensibilitate la sigilarea și la tasarea solului; - în condiții de stres tinde să lăstărească puternic de la bază; - longevitate obișnuită de până la 50 de ani
35	<i>Prunus domestica</i>	prun	caduc	varietate	M3	medie	medie	medie	- până la 8 metri înălțime; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - fructele produc conflicte considerabile în zonele intens utilizate; - prezintă sensibilitate la sigilarea și la tasarea solului; - în condiții de stres tinde să lăstărească puternic de la bază; - longevitate obișnuită de până la 50 de ani
36	<i>Prunus persica</i>	piersic	caduc	alohtonă	M3	scăzută	scăzută	medie	- până la 10 metri înălțime; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - fructele produc conflicte considerabile în zonele intens utilizate; - prezintă sensibilitate la sigilarea și la tasarea solului; - longevitate obișnuită de până la 50 de ani
37	<i>Quercus rubra</i>	stejar roșu	caduc	alohtonă	M1	medie	medie	scăzută	- până la 30 de metri înălțime; - prezintă o toleranță considerabilă la poluare - necesită un spațiu generos pentru sistemul radicular; - longevitate obișnuită de peste 300 de ani

Legendă cod de culori:

	specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu o mare amplitudine ecologică, cu nevoi de gestionare reduse		specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, dar care necesită atenție în legătură cu locul de inserare pentru a nu produce conflicte		specie mai puțin rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu nevoi de gestionare considerabile		specie care prezintă probleme importante și care nu se recomandă să mai fie plantată la nivelul Municipiului București
---	---	---	---	---	---	---	--

Nr.	Denumire științifică	Denumire comună	Tip foliaj	Tip specie	Talie	Capacitate de umbră	Capacitate de interceptare	Toleranță la secetă	Observații
38	<i>Robinia pseudoacacia</i>	salcâm	caduc	alohtonă	M1	scăzută	scăzută	medie	- până la 30 de metri înălțime; - specie utilizată pentru stabilizarea nisipurilor; - drajonează puternic; - are potențial invaziv; - prezintă spini; - lemn este casant motiv pentru care ramurile se pot rupe relativ ușor; - longevitate obișnuită de peste 100 de ani
39	<i>Robinia x ambigua**</i>	salcâm hibrid	caduc	hibrid	M3	scăzută	scăzută	medie	- până la 12 de metri înălțime; - prezintă spini; - lemn este casant motiv pentru care ramurile se pot rupe relativ ușor; - longevitate obișnuită de până în 100 de ani
40	<i>Salix alba</i>	salcie albă	caduc	autohtonă	M2	medie	medie	scăzută	- până la 25 de metri înălțime; - specie pionieră; - exemplarele femele sunt un important suport pentru insectele polenizatoare; - instalare și creștere rapide; - suportă foarte bine tunderea, însă formele conduse au nevoie de o gestionare mai susținută; - prezintă sensibilitate la sigilarea și la tasarea solului; - exemplarele masculine produc mult polen având potențialul de a genera alergii (aprilie); - longevitatea obișnuită de până la 100 de ani
41	<i>Salix babylonica</i>	salcie plângătoare	caduc	alohtonă	M3	medie	medie	scăzută	- până la 15 metri înălțime; - instalare și creștere rapide; - exemplarele femele sunt un important suport pentru insectele polenizatoare; - prezintă sensibilitate la sigilarea și la tasarea solului; - exemplarele masculine produc mult polen având potențialul de a genera alergii (aprilie); - longevitatea obișnuită de până la 100 de ani

Legendă cod de culori:

	specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu o mare amplitudine ecologică, cu nevoi de gestionare reduse		specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, dar care necesită atenție în legătură cu locul de inserare pentru a nu produce conflicte		specie mai puțin rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu nevoi de gestionare considerabile		specie care prezintă probleme importante și care nu se recomandă să mai fie plantată la nivelul Municipiului București
---	---	---	---	---	---	---	--

Nr.	Denumire științifică	Denumire comună	Tip foliaj	Tip specie	Talie	Capacitate de umbră	Capacitate de interceptare	Toleranță la secetă	Observații
42	<i>Salix matsudana</i> ,Tortuosa'	salcie creață	caduc	cultivar	M3	medie	medie	scăzută	- până la 8 metri înălțime; - instalare și creștere rapide; - exemplarele femele sunt un important suport pentru insectele polenizatoare; - prezintă sensibilitate la sigilarea și la tasarea solului; - exemplarele masculine produc mult polen având potențialul de a genera alergii (aprilie); - longevitatea obișnuită de până la 50 de ani
43	„ <i>Sophora japonica</i> (sinonim <i>Styphnolobium japonicum</i> ***)”	salcâm japonez	caduc	alohtonă	M2	scăzută	scăzută	mare	- până la 20 de metri înălțime; - este o specie relativ tolerantă la sare și la poluarea din aer; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - longevitate obișnuită de aproximativ 150 de ani
44	<i>Taxodium distichum</i>	chiparos de baltă	caduc	alohtonă	M1	medie	medie	medie	- până la 50 de metri înălțime; - prezintă o toleranță relativ crescută la sare și la poluarea din aer; - generează rădăcini aeriene (pneumatofori) care stabilizează solul, dar care pot produce conflicte în zonele intens circulate, însă tăierea acestor rădăcini duce la debilitarea exemplarului afectat - din cauza polenului abundent poate genera alergii în perioada de înflorire (aprilie); - longevitate obișnuită până la 600 de ani
45	<i>Tilia tomentosa</i>	tei argintiu	caduc	autohtonă	M1	medie	medie	medie	- până la 30 de metri înălțime; - specie-suport pentru biodiversitate; - drăgonează și lăstărește puternic; - longevitate obișnuită de până la 200 de ani

Legendă cod de culori:

	specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu o mare amplitudine ecologică, cu nevoi de gestionare reduse		specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, dar care necesită atenție în legătură cu locul de inserare pentru a nu produce conflicte		specie mai puțin rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu nevoi de gestionare considerabile		specie care prezintă probleme importante și care nu se recomandă să mai fie plantată la nivelul Municipiului București
---	---	---	---	---	---	---	--

Nr.	Denumire științifică	Denumire comună	Tip foliaj	Tip specie	Talie	Capacitate de umbră	Capacitate de interceptare	Toleranță la secetă	Observații
46	<i>Ulmus campestris</i>	ulm de câmp	caduc	autohtonă	M1	medie	medie	medie	- până la 30 de metri înălțime; - este gazdă pentru numeroși dăunători și patogeni motiv pentru care la ora actuală este recomandat să nu se mai realizeze noi plantări cu exemplare care fac parte din această specie; - longevitate obișnuită de aproximativ 400 de ani

*Varietatea nu a putut fi identificată cert pe teren în urma analizei caracterelor de determinare, însă exemplarele analizate sunt forme obținute artificial (prin altoire) care au coroana globuloasă;

**Caracterele de determinare observate pe teren indică faptul că exemplarele analizate aparțin acestei varietăți; totuși, pe teren nu au fost prezente toate elementele necesare pentru confirmarea cu certitudine a hibridului;

***Specia are ca sinonim denumirea științifică *Styphnolobium japonicum*; aceasta este în prezent denumirea oficială a speciei (vezi mai multe detalii la <https://wfoplantlist.org/>) însă, pentru a ușura înțelegerea informațiilor prezentate în raport, a fost utilizată denumirea științifică ce este consacrată în practica profesională din România;

Talia M1 – exemplare de arbori cu peste 25 de metri înălțime

Talia M2 – exemplare de arbori cu înălțimi cuprinse între 15 și 25 de metri

Talia M3 – exemplare de arbori cu înălțimi cuprinse între 7 și 15 de metri

ANEXA 2

Specii de arbuști identificate în cadrul Parcului Tineretului în toamna anului 2025

Legendă cod de culori:

specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu o mare amplitudine ecologică, cu nevoi de gestionare reduse

specie mai puțin rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu nevoi de gestionare considerabile

Nr.	Denumire științifică	Denumire comună	Tip foliaj	Tip specie	Talie	Mod de înflorire	Tipuri de intervenții	Observații
1	<i>Berberis thunbergii</i> 'Atropurpurea'	dracilă pupurie	caduc	cultivar	m3	pe lemnul din anul precedent	(1), (3), (5), (7), (8)	- până la 2 metri înălțime; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - suportă tunderea, însă înflorirea este puternic redusă la exemplarele conduse; - prezintă spini; - perioadă optimă de intervenție: decembrie - februarie
2	<i>Cornus mas</i>	corn	caduc	autohtonă	m2	pe lemnul din anul precedent	(1), (2), (3)	- până la 7 metri înălțime; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - perioadă optimă de intervenție: aprilie
3	<i>Cupressocyparis leylandii</i>	chiparos Leylandii	persistent	hibrid	m1	-	(1), (7)	- până la 20 de metri înălțime, însă la noi este utilizat pentru a forma garduri vii opace; - perioadă optimă de intervenție: mai sau septembrie
4	<i>Forsythia x intermedia</i>	ploaie de aur	caduc	hibrid	m2	pe lemnul din anul precedent	(1), (5), (8)	- până la 3 metri înălțime; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - perioadă optimă de intervenție: decembrie - februarie sau aprilie, în funcție de obiectivul tăierii
5	<i>Hibiscus syriacus</i>	zămoșită de Siria	caduc	alohtonă	m2	pe lemnul tânăr	(1), (2), (3), (4)	- până la 3 metri înălțime; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - perioadă optimă de intervenție: decembrie - martie
6	<i>Juniperus communis</i>	ienupăr	persistent	autohtonă	m1	-	(1)	- până la 5 metri înălțime; - nu suportă tăieri (intervențiile trebuie să se limiteze la scurtarea lujerilor tineri); - perioadă optimă de intervenție: decembrie - martie
7	<i>Ligustrum vulgare</i>	lemn câinesc	caduc	autohtonă	m1	pe lemnul din anul precedent	(1), (2), (3), (7), (8)	- până la 4 metri înălțime; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - suportă foarte bine runderea; - frunzișul se păstrează pe ramuri până târziu în sezonul rece; - perioadă optimă de intervenție: martie - aprilie sau septembrie - octombrie, în funcție de obiectivul tăierii

Legendă cod de culori:

specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu o mare amplitudine ecologică, cu nevoi de gestionare reduse

specie mai puțin rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu nevoi de gestionare considerabile

Nr.	Denumire științifică	Denumire comună	Tip foliaj	Tip specie	Talie	Mod de înflorire	Tipuri de intervenții	Observații
8	<i>Lonicera tatarica</i>	caprifoil tătărească	caduc	alohtonă	m2	pe lemnul din anul precedent	(1), (3), (5), (8)	- până la 3 metri înălțime; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - perioadă optimă de intervenție: martie-aprilie
9	<i>Lycium barbarum</i>	goji	caduc	alohtonă	m2	pe lemnul tânăr	(1), (5), (8)	- până la 3 metri înălțime; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - perioadă optimă de intervenție: decembrie - martie
10	<i>Philadelphus coronarius</i>	lămâiță	caduc	autohtonă	m2	pe lemnul din anul precedent	(3), (5), (8)	- până la 3 metri înălțime; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - perioadă optimă de intervenție: decembrie - martie
11	<i>Rosa canina</i>	măceș	caduc	autohtonă	m2	pe lemnul din anul precedent	(1), (3), (5), (8)	- până la 3 metri înălțime; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - prezintă țepi; - perioadă optimă de intervenție: decembrie - martie
12	<i>Rosa sp.</i>	trandafir	caduc	soi	m3	pe lemnul tânăr	(1), (3), (4), (5), (6), (8)	- până la 1,5 metri înălțime; - prezintă țepi; - perioadă optimă de intervenție: februarie - martie
13	<i>Sambucus nigra</i>	soc	caduc	autohtonă	m1	pe lemnul din anul precedent	(1), (2), (3), (4), (5), (8)	- până la 7 metri înălțime (uneori poate avea formă arboricolă); - este o specie-suport pentru biodiversitate; - perioadă optimă de intervenție: decembrie - martie
14	<i>Spiraea x vanhouttei</i>	spirea	caduc	hibrid	m2	pe lemnul din anul precedent	(1), (5), (8)	- până la 2 metri înălțime; - suportă foarte bine tunderea, fiind folosită frecvent pentru garduri vii; - perioadă optimă de intervenție: decembrie - martie
15	<i>Syringa vulgaris</i>	lilic	caduc	autohtonă	m2	pe lemnul din anul precedent	(1), (2), (3), (5), (8)	- până la 3 metri înălțime; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - perioadă optimă de intervenție: (pentru exemplare izolate) mai - iunie sau (pentru grupuri) decembrie - martie
16	<i>Tamarix tetrandra</i>	tamarix	caduc	alohtonă	m1	pe lemnul tânăr	(1), (2), (3), (4), (5), (8)	- până la 4 metri înălțime; - este o specie-suport pentru biodiversitate; - perioadă optimă de intervenție: decembrie - martie

Legendă cod de culori:

specie rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu o mare amplitudine ecologică, cu nevoi de gestionare reduse

specie mai puțin rezilientă în condițiile pedo-staționale prezentate de sit, cu nevoi de gestionare considerabile

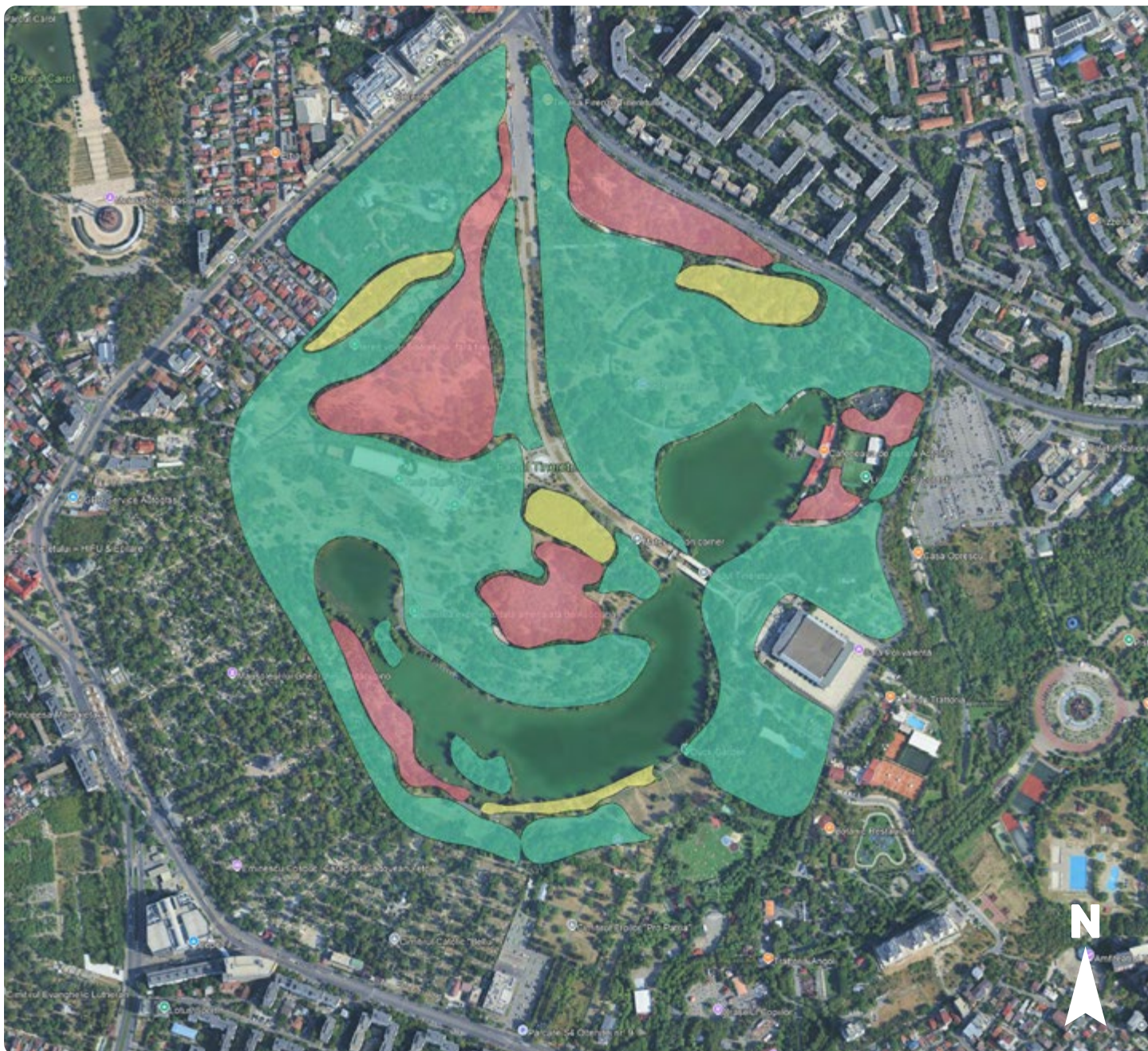
Nr.	Denumire științifică	Denumire comună	Tip foliaj	Tip specie	Talie	Mod de înflorire	Tipuri de intervenții	Observații
17	<i>Thuja orientalis</i> *	tuia	persistent	alohtonă	m1	-	(1), (7)	- până la 7 metri înălțime (poate atinge și înălțimi specifice pentru arbori de talie mică); - suportă tăieri doar la nivelul lujerilor tineri; - perioadă optimă de intervenție: mai-iunie
18	<i>Thuja occidentalis</i>	tuia	persistent	alohtonă	m1	-	(1), (7)	- până la 7 metri înălțime (poate atinge și înălțimi specifice pentru arbori de talie mică); - suportă tăieri doar la nivelul lujerilor tineri; - perioadă optimă de intervenție: mai-iunie

*Specia are ca sinonim denumirea științifică *Platycladus orientalis*; aceasta este în prezent denumirea oficială a speciei (vezi mai multe detalii la <https://wfoplantlist.org/>) însă, pentru a ușura înțelegerea informațiilor prezentate în raport, a fost utilizată denumirea științifică ce este consacrată în practica profesională din România;

Talia m1 - exemplare de arbuști cu înălțimi cuprinse între 3 și 7 de metri
Talia m2 - exemplare de arbuști cu înălțimi cuprinse între 1,5 și 7 de metri
Talia m3 - exemplare de arbuști cu înălțimi de până la 1,5 metri

Grupuri de tăieri și tehnici asociate pentru intervențiile care pot fi realizate asupra arbuștilor utilizați în scop de agrement:

- (1) Nicio tăiere.
- (2) Punere în valoare a structurii / aerarea șarpantelor: suprimare la șarpantă și/sau reducere pe creștere de continuitate
- (3) Controlul sau reducerea volumului pe creșteri de continuitate nereduse: reducere pe creștere de continuitate (potențială sau dominantă)
- (4) Curățare pe șarpante și reducere pe prelungiri: suprimare la șarpantă și reducere fără continuitate a ramurilor păstrate
- (5) Aerare de la bază, fără reducerea ramurilor: suprimare de la bază (fără reducere)
- (6) Aerare de la bază cu posibilă reducere a ramurilor: suprimare de la bază și posibilitatea de reducere (fără continuitate) a ramurilor
- (7) Tundere regulată: reducere fără continuitate a tuturor ramurilor
- (8) Tăiere de regenerare (recepaj): Suprimare de la bază a tuturor ramurilor

Planșa 1

Starea palierului arborel

Legendă:

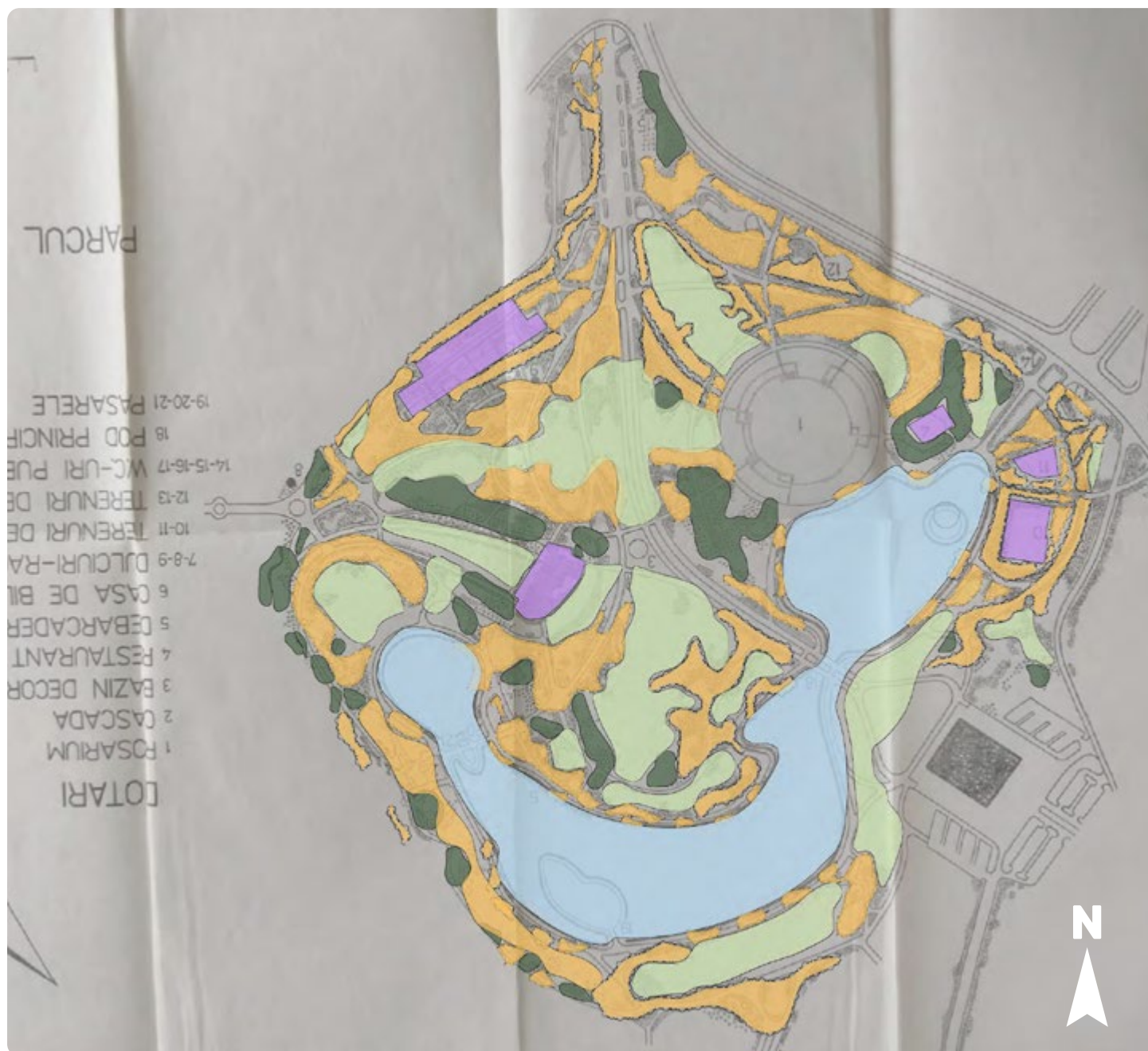
- Masive de arbori cu risc scăzut de cădere
- Masive de arbori cu risc moderat de prăbușire
- Masive de arbori cu risc ridicat de prăbușire

Planșa 2

Intenția inițială de amenajare

Legendă:

- Construcții
- Masiv de conifere
- Masiv de foioase
- Oglindă de apă
- Peluză

Planșa 3

Poziționarea masivelor de arbori monospecie

Legendă:

- Masive monospecie mature
- Masive monospecie tinere

susținut de

în cadrul programului

inițiat de

